

428. 649591

ม ๔49 ๗

Y.3

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้
ทางภาษา (Language learning Strategies)
กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

บังอร หล่อวิริยากุล

10 ก.ย. 2536

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กันยายน 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

185735

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาเอน์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเข้าเป็นบัณฑิตบัณฑิตบัณฑิตบัณฑิตบัณฑิตบัณฑิตบัณฑิตบัณฑิต
วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุม

.....*เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย*.....ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....*จิราภรณ์ บุญส่ง*.....กรรมการ

(ผศ.จิราภรณ์ บุญส่ง)

คณะกรรมการสอบ

.....*เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย*.....ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....*จิราภรณ์ บุญส่ง*.....กรรมการ

(ผศ.จิราภรณ์ บุญส่ง)

.....*ดร.จิราภรณ์ บุญส่ง*.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ดร.จิราภรณ์ บุญส่ง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาเอน์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....*สมพร บัวทอง*.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2535

ประกาศขอบคุณ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุณส่ง
ดร.ชุติมา เจียมศิริ ดร.บังอร พานทอง อาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ และอาจารย์น้อม
รานอก ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาที่อาจารย์ทุกท่านได้กรุณาให้คำชี้แนะที่มีคุณค่ายิ่งแก่
การท้าวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา
ผู้ช่วยผู้อำนวยการทุกฝ่าย และคณาจารย์หมวดภาษาอังกฤษทุกท่าน และขอขอบใจนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ ตลอดจนเพื่อนนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการมัธยมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2533 ที่ได้ให้คำแนะนำ กำลังใจ
และความช่วยเหลือเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์พรพิมล ประสงค์พร
อาจารย์สรिता ชูดวงแก้ว และอาจารย์สายสุนีย์ เตมสินสุข ผู้เป็นภักยาณมิตร ที่ให้
คำแนะนำ และกำลังใจเป็นอย่างมาก ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอมอบปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ คุณครู อาจารย์
และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การศึกษอบรม และช่วยเหลือจากผู้วิจัยประสบความสำเร็จ ในชีวิตและ
การศึกษาดร่าบเท่าทุกวันนี้

บังอร หล่อวิริยากุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	11
ความหมายของการอ่าน	11
ความเข้าใจในการอ่าน	12
ประเภทของความเข้าใจ	14
ทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา	17
ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม	18
ทฤษฎีและหลักการสอนเพื่อการสื่อสาร	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธี	
การเรียนรู้ทางภาษา	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้	
ทางภาษาในประเทศไทย	78
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้	
ทางภาษาในต่างประเทศ	79

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ	79
ความหมายของความรับผิดชอบ	79
ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ	81
การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน	81
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ	82
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	84
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	85
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	85
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	86
การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	86
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความเข้าใจใน	
การอ่านภาษาอังกฤษ	87
แบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ	89
การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ	90
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	91
การวิเคราะห์ข้อมูล	91
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	91
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	92
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	92
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	97
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	97
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	97
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	98
การวิเคราะห์ข้อมูล	99
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	100
อภิปรายผล	100
ข้อเสนอแนะ	108
บรรณานุกรม	111
ภาคผนวก	121
ประวัติย่อของผู้วิจัย	200

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	93
2 แสดงการเปรียบเทียบความรับผิดชอบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	94
3 แสดงการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง	95
4 แสดงการเปรียบเทียบความรับผิดชอบของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง ...	96
5 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ	197
6 แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองก่อนและ หลังการทดลอง	198
7 แสดงคะแนนความรับผิดชอบของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง	199

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศโดยเฉพาะประเทศไทย เป็นประเทศกำลังพัฒนาไปสู่ความเป็นนิโกล ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญ และจำเป็นมากอย่างยิ่ง ที่จะพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน (พนอม แก้วกาเนด.

2533 : 1) สำหรับประเทศไทยก็ยอมรับความสำคัญของภาษาอังกฤษ จนแทบจะกล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นรองจากภาษาไทย เพราะอำนวยประโยชน์ทั้งในด้านการเมือง สังคม การศึกษา และเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพของประเทศไทยในขณะนี้จำเป็นต้อง เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษ อย่างแพร่หลายและหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้เพราะรัฐบาลมีนโยบาย ที่จะรณรงค์และแนะนำแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวตะวันตก ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมี บทบาทสำคัญยิ่ง (สุกัณา ยีอาร์. 2532 : 1)

การสอนภาษาในปัจจุบัน จะเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและคำนึงถึงแนวทฤษฎี การรับรู้ทางธรรมชาติของมนุษย์ กระบวนการสอนเป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ ภาษาได้จริงในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้การสื่อสารเป็นจริงตามความต้องการของผู้เรียน เน้นการใช้ภาษามากกว่าเข้าใจภาษาคืออะไร เป็นอย่างไร ในแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการ สื่อสารจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การใช้ภาษา เพื่อนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 148) ความสามารถทางการสื่อสารจะเกี่ยวข้องกับทักษะ 4 ด้าน คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในบรรดาทักษะทั้ง 4 ด้านนี้ ทักษะที่คนไทยส่วนใหญ่เห็นความสำคัญและจำเป็นมากที่สุด คือ ทักษะในการอ่าน เพราะการอ่านเป็น ทักษะที่มีความสำคัญเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ทั้งนี้เพราะแหล่งความรู้ที่คนเราสามารถ ค้นคว้าได้ด้วยตนเองนั้นมักเป็นหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ซึ่งการที่จะรับสื่อสารเหล่านั้นได้ต้อง อาศัยทักษะการอ่านทั้งสิ้น ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านได้ดีย่อมมีโอกาสหาความรู้จากหนังสือ

และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ได้มากกว่าผู้ที่มีความสามารถในการอ่านน้อย การอ่านจึงเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต (สุรศักดิ์ กาญจนการุณ. 2531 : 1)

ด้วยเหตุดังกล่าวในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจำนวนมากจึงเน้นความสำคัญของทักษะการอ่านมากกว่าทักษะอื่น โดยให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การอ่านเป็นทักษะที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนภาษานั้น ๆ (Kobayashi. 1975 : 188) และนักเรียนส่วนใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศขาดโอกาสในการพูดภาษาอังกฤษ แต่จำเป็นต้องมีทักษะการอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนระดับสูง (Ward. 1980 : 2) การอ่านจึงเป็นเรื่องที่ควรฝึกฝนให้เกิดทักษะเพราะถ้าพัฒนาจนถึงขั้นนี้ใช้ได้แล้วทักษะนี้จะคงอยู่ตลอดไป (Rivers. 1972 : 124)

จากความสำเร็จและคุณประโยชน์ของภาษาอังกฤษและการอ่านดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหน้าที่กำหนดนโยบายการศึกษาของรัฐ ได้กำหนดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษขึ้นทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้กำหนดให้มีวิชาการอ่านรวมอยู่ถึง 6 รายวิชา ได้แก่ อ่านเบื้องต้น 1 - 4 (อ 031, อ 032, อ 033, อ 034) ทักษะอ่าน 1 - 2 (อ 051, อ 052) โดยหลักสูตรได้กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษไว้ว่า เพื่อพัฒนาความสามารถ ความถนัดในภาษาต่างประเทศตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้มีทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียนและมีนิสัยรักการอ่าน ส่วนจุดประสงค์รายวิชาการอ่านนั้น เพื่อให้มีนิสัยรักการอ่าน อ่านเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและเกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน

แต่อย่างไรก็ตามสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันยังคงมีข้อบกพร่องและประสบปัญหาจากงานวิจัยของ วันชัย ชานาตุศรี (วันชัย ชานาตุศรี. 2531 : 87) ได้ศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11 พบว่า ครูขาดแคลนวัสดุ - อุปกรณ์ เพื่อประกอบการสอน จำนวนคาบที่สอน มากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน หรือค้นคว้าเพิ่มเติม และปัญหาสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสอน แต่

ปรากฏว่าในขณะที่สอนครูไม่พูดภาษาอังกฤษเลย จากรายงานผลการวิจัย เรื่อง การวิจัย
 สังเคราะห์กระบวนการหลักสูตรทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาของกรมวิชาการ
 กระทรวงศึกษาธิการพุทธศักราช 2531 พบว่าปัญหาสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 คือ ครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและนักเรียนมีโอกาสน้อยมากในการมีส่วนร่วม
 ในการกระบวนการเรียนการสอน ครูผู้สอนขาดความกระตือรือร้น การจัดการเรียนการสอนเน้น
 เนื้อหามากกว่ากระบวนการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนและทักษะพื้นฐานของนักเรียนยังไม่
 เป็นที่พอใจ (กรมวิชาการ. 2531) ประพันธ์ จุมคำมูล (2533 : 29) ได้สรุปปัญหาใน
 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า ครูและอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้สร้างปัญหาให้เกิดขึ้นโดยไม่รู้สึกตัว
 เช่น ไม่มีการสร้างสรรค์ในขณะที่กำลังดำเนินการสอนอยู่ ติดอยู่ในรูปแบบเดิม สร้างความจำเจ
 ซ้ำซาก มีอารมณ์ก้าวร้าวต่อผู้เรียนอยู่เสมอ สร้างบรรยากาศในห้องเรียนเป็นวิชาการมากเกินไป
 จนน่าเบื่อหน่ายไม่เคยติดตามผลการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง วิสา สังข์ทองจีน (2530 :
 80 - 86) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียน
 มีความสามารถในการระดับทักษะด้านกลไกซึ่งถือเป็นทักษะระดับแรกเท่านั้น คือ เป็นระดับความ
 สามารถในการเห็นความแตกต่างระหว่างตัวสะกดบอกความเหมือนความแตกต่างได้ ไม่จำเป็นต้อง
 ต้องเข้าใจ ส่วนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถ
 อ่านระดับที่ 2 คือ ระดับความรู้ โดยนักเรียนสามารถอ่านประโยคแต่ยังไม่สามารถถ่ายโอนหรือ
 เข้าใจความหมายของเรื่องราวใหม่ได้ และอัจฉรา วงศ์ไสธร (2531 : 152 - 153) ได้
 วิจัยความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ความสามารถในการอ่าน
 อยู่ในระดับเกือบปานกลางยังต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกินา ยีอาร์
 (2532 : 82) ที่พบว่าความรู้ในทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ในระดับ
 ปานกลาง

นอกจากกระบวนการเรียนสอนแล้ว องค์ประกอบที่จะส่งเสริมให้นักเรียนประสบผล
 สำเร็จในการเรียนคือ บรรยากาศในการเรียนการสอนและสมาธิ กล่าวคือ บรรยากาศใน
 การเรียนการสอนมีความสำคัญต่อทัศนคติ พฤติกรรม แรงจูงใจ และประสบการณ์ ในการเรียนรู้
 ของผู้เรียนมาก บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายประการด้วยกัน

เป็นต้นว่า วิธีสอนของครู กิจกรรมการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างครูและนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนของนักเรียน สภาพแวดล้อมทางกายภาพ บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีจะช่วยให้นักเรียนรู้ในสิ่งที่เป้าหมายในชีวิต มีความกระหายใคร่รู้ใคร่ศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ โดยปราศจากการบังคับขู่เข็ญความร่วมมือและความสัมพันธ์ในทางที่อบอุ่นในกลุ่มนักเรียนจะมีอยู่กว้างขวาง (ลิปเบนท์ เกตุทัต. ม.ป.ป. : 4) สำหรับสมาธิเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นงานหยาบหรืองานละเอียด คนที่มีสมาธิที่ดีย่อมสามารถทำงานให้สำเร็จได้ดีกว่าคนที่สมาธิไม่ดี ไรจนรุ่ง สุวรรณสุทธิ์ (2525 : 314) ได้ศึกษานักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 125 คน พบว่า การทำสมาธิจะมีผลทำให้ความสงบสุขของจิตเกิดขึ้นและสามารถทำลายความเศร้าหมองของจิตใจได้ (อาพลสงวนศิริธรรม. 2517 : 17) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของการฝึกสมาธิที่มีต่อผลสัมฤทธิ์กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่านักเรียนที่ฝึกสมาธิมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้ฝึกสมาธิในวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทยและวิทยาศาสตร์

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีอย่างหนึ่งที่จะต้องมีการค้นหาแนวทางในการสอนวิธีสอนใหม่ ๆ กิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจมาสอนให้นักเรียนเกิดผลดีขึ้น วิธีสอนวิธีหนึ่งก็คือ วิธีสอนภาษาตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา (Language Learning Strategies) ของ Rebecca L.Oxford ซึ่งเป็นนวัตกรรมการสอนแบบใหม่ เน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง และรู้จักใช้กลวิธีในการเรียนแบบต่าง ๆ วิธีที่ดีที่สุดที่จะฝึกฝนพัฒนาความสามารถในการสื่อสารอันได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้นั้น สามารถกระทำได้โดยใช้กลวิธีต่าง ๆ เข้ามาช่วย สิ่งที่จะต้องจำเป็นอย่างยิ่งในการสอนภาษาแก่นักเรียนที่เรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศและภาษาที่สองก็คือ ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดความรู้เรื่องการใช้กลวิธีต่าง ๆ ดังนั้นครูจึงต้องฝึกฝนให้ตระหนักถึงกลวิธี โดยที่ครูต้องอธิบายให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน อธิบายว่าเหตุใดกลวิธีนั้นจึงสำคัญ จะใช้กลวิธีนั้นอย่างไร และการประเมินผลการใช้อย่างไร ตลอดจนนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างไร ซึ่งการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธี

การเรียนรู้ทางภาษา ของ Rebecca L. Oxford นั้น ประกอบไปด้วยกลวิธีต่าง ๆ 6 กลวิธี คือ กลวิธีความจำ กลวิธีความรู้ความเข้าใจ กลวิธีสอนเสริม กลวิธีความคิด กลวิธีความรู้สึก และกลวิธีสังคม นอกจากนี้การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษายังได้คำนึงถึงบรรยากาศในการเรียนการสอนและสมาธิ ซึ่งอาจจะเป็นวิธีสอนแบบหนึ่งที่สามารถจะแก้ปัญหา ในด้านประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและการอ่านได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีสอนภาษาตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา ของ Rebecca L. Oxford ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู เพื่อที่จะเปรียบเทียบว่าวิธีสอนวิธีไหน จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษได้ดีกว่ากัน และจะได้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในการเลือกยุทธวิธีในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก่อนทดลองและหลังทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก่อนทดลองและหลังทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้รู้ผลการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีเรียนรู้ทางภาษา การเลือกวิธีสอนเพื่อฝึกความเข้าใจในการอ่าน และความรับผิดชอบ ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 ที่เรียนวิชา อ 015 (หลัก 5) จำนวน 6 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน รวมทั้งสิ้น 240 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 80 คน (2 ห้องเรียน) ได้จากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้นักเรียนทั้งห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม แล้วจับสลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

3. ระยะเวลาในการทดลอง

การทดลองในครั้งนี ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้นรวม 16 คาบ คาบละ 50 นาทีโดยใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 4 คาบ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนีผู้วิจัยเลือกจากหนังสือ วารสารหรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ทั้งหมด 8 เรื่อง โดยพิจารณาให้มีความยากง่ายในระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และในระดับคำศัพท์และโครงสร้างอยู่ในระดับเดียวกับหนังสือ English for a Changing World

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนซึ่งจำแนกเป็น 2 วิธี คือ

5.1.1 การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา

5.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตามที่ศึกษามี 2 ตัว คือ

5.2.1 ความเข้าใจในการอ่าน

5.2.2 ความรับผิดชอบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาของ Rebecca L. Oxford หมายถึง การสอนภาษาที่ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ และปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการทำงานกลุ่มโดยเน้นปฏิสัมพันธ์ภายในห้องเรียน ซึ่งการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาประกอบด้วยกลวิธีทั้งหมด 6 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีความจำ (Memory) หมายถึง วิธีที่ทำให้นักเรียนบอกเล่า หรือจำเกี่ยวกับคำ ข้อความต่าง ๆ ตามที่ได้รับถ่ายทอดมาได้ กลวิธีความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) หมายถึง วิธีที่ทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน กลวิธีสอนเสริม (Compensation) หมายถึง วิธีที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านให้ชัดเจนยิ่งขึ้น กลวิธีการคิด (Metacognitive) หมายถึง วิธีที่ทำให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจในกระบวนการคิดและกระบวนการเรียนรู้ของตน กลวิธีความรู้สึก (Affective) หมายถึง วิธีที่ช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นในตัวผู้เรียน และกลวิธีสังคม (Social) หมายถึง การมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันของนักเรียน

2. การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา หมายถึง การสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยยึดหลักเกณฑ์การจัดกิจกรรมและกลวิธีต่าง ๆ ตามข้อเสนอแนะของ อ็อกฟอร์ด (Oxford, 1990 : 38 - 173)

ขั้นที่ 1 ใช้กลวิธีด้านความรู้สึก เพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียนก่อนเรียน โดยครูให้นักเรียนบริหารกล้ามเนื้อเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ หรือการนั่งสมาธิ หรือฟังเพลงเย็น ๆ

ขั้นที่ 2 ใช้กลวิธีด้านการจำ และด้านสังคม นักเรียนหาคำที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง แล้วทำไดอะแกรม (Semantic Mapping) โดยผ่านกระบวนการกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ใช้กลวิธีด้านสอนเสริม ครูให้แนวทางในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ และชี้แนะให้นักเรียนเห็นวิธีการที่จะเรียนรู้คำศัพท์ได้ง่ายขึ้น โดยการเดาศัพท์จากบริบท

ขั้นที่ 4 ใช้กลวิธีด้านความคิด ด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านการจำ โดยเน้นการมองภาพรวมและเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้มาแล้ว พร้อมทั้งใช้วิธีการอ่านแบบคร่าว ๆ และวิธีการอ่านแบบกวาดสายตา เพื่อหาใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน แล้วแยกวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยของภาษา

ขั้นที่ 5 ใช้กลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านความคิด โดยการตอบคำถาม และทำไดอะแกรม (Mapping) เพื่อสรุปความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 6 ใช้กลวิธีด้านความรู้สึกและด้านความคิด ให้นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา เพื่อทบทวนความเข้าใจ และประเมินผลการทำกิจกรรมของตนเอง โดยการจัดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ หรือการเล่นเกมนทางภาษา ประกอบการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองจากแบบสอบถาม

3. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ โดยใช้การสนทนาถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนักเรียน หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ทราบว่าเมื่อผู้เรียนจบขั้นตอนในเนื้อหาแล้ว ผู้เรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมในการใช้คำถาม วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นการทบทวนเรื่อง ลำดับที่ สำนวน และโครงสร้าง ไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครู อธิบายความหมาย คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้าง ไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยแนะแนวทาง หรือนำทางให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเอง เช่นแนะนำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า ใช้คำถามเป็นการนำทางหรือให้แนวทางไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัด ตลอดทั้งกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ให้คำแนะ เมื่อนักเรียนทำงานถูกต้อง แก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิด

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ ครูประเมินการเรียนรู้ โดยการสังเกตการอ่าน และตอบคำถามจากแบบฝึกหัดของนักเรียน

ขั้นที่ 9 เสริมความแม่นยำและถ่ายโยงการเรียนรู้ เป็นการสรุป ย้ำทวนบทเรียน ให้นักเรียนมีความรู้ ความจำที่แม่นยำ โดยให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

4. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความของเรื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้ทดลองหาคุณภาพแล้ว

5. ความรับผิดชอบ หมายถึง ความตั้งใจที่จะทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่การงานของตนด้วยความเอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียร อดทนต่ออุปสรรค ไม่ท้อแท้ มีความละเอียด รอบคอบ ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ไม่ละเลยทอดทิ้งหรือหลีกเลี่ยง พยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น รู้จักวางแผน และป้องกันความบกพร่องเสื่อมเสียในงานที่ตนรับผิดชอบ ซึ่งความรับผิดชอบนี้วัดได้จากคะแนนการตอบแบบทดสอบของ วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ (2527 : 122 - 133) ซึ่งได้ทำการหาคุณภาพแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

- 1.1 ความหมายของการอ่าน
- 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
- 1.3 ประเภทของความเข้าใจ
- 1.4 องค์ประกอบของความเข้าใจ
- 1.5 ทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา
- 1.6 ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม
- 1.7 ทฤษฎีและหลักการสอนเพื่อการสื่อสาร

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา

- 2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาในประเทศไทย
- 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาในต่างประเทศ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

- 3.1 ความหมายของความรับผิดชอบ
- 3.2 ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ
- 3.3 การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อหน้าที่การทำงาน
- 3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

นิวเวล และไซมอน (New Well and Simon. 1970 : 310 - 315)

กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์ทางจิตวิทยา ในการอ่านผู้อ่านจะใช้ระบบการรับข่าวสารในการรับรู้สิ่งที่อ่านโดยใช้ตา เป็นอวัยวะสัมผัสจับสิ่งที่อ่านเป็นตัวหนังสือส่งไปยังหน่วยรับรู้ความรู้สึกเกี่ยวกับการอ่านแล้วส่งไปยังกระบวนการความจำเมื่อสิ่งที่อ่านผ่านกระบวนการความจำไปแล้ว จะถูกส่งกลับมายังตัวรับหน่วยสิ่งที่อ่านใหม่อีกครั้ง แล้วนำส่งมายังหน่วยปฏิบัติการอ่านออกมาเป็นเสียงหรือความเข้าใจ

วิตโดลสัน และชอร์ (Widdowson 1979 : 174 ; Shaw. 1973 : 272)

กล่าวว่า การอ่าน คือ การมีปฏิกิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้เขียนพยายามจะถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ ไปยังผู้อ่าน ซึ่งพยายามจะรับรู้ ด้วยการใช้ความสามารถของตนในการถอดข้อความจากตัวอักษรมาเป็นความหมาย

กู๊ดแมน (Goodman. 1970 : 5 - 11) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้อ่านต้องพยายามสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษร การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจะต้องอาศัยการสังเกตจากสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในข้อความเพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการใช้ความหมายที่เหมาะสมที่สุดจากข้อความเหล่านั้น

ประพาศน์ พุทธิธิประภา (2522 : 92) กล่าวว่า การอ่านมิได้เป็นกระบวนการในการถอดรหัสข้อเขียนให้เป็นเสียง (Decoding Writing to Sound) หากแต่เป็นกระบวนการในการถอดรหัส ข้อเขียนออกมาเป็นความหมาย (Decoding Writing to Meaning)

เดอซองท์ (Dechant. 1969 : 11) กล่าวว่า การอ่านมิใช่เพียงความเข้าใจในสัญลักษณ์ หรือการออกเสียง หรือออกเสียง หรือการรับความหมายจากตัวหนังสือแต่ผู้อ่านจะได้รับการกระตุ้นจากตัวหนังสือและต้องปรับความหมายของตัวหนังสือเหล่านั้นให้เข้ากับความหมายที่ผู้อ่านมีอยู่แล้ว

ลาโด (Lado. 1964 : 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นการรวมทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความและการให้ข้อคิดเห็น

จากความหมายของการอ่านดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนและมีองค์ประกอบหลายอย่าง คือ ผู้อ่านจะต้องถ่ายทอดสัญลักษณ์หรืออักษรออกมาเป็นเสียง ขณะเดียวกันก็พยายามเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องที่อ่าน และต้องใช้ความคิดพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุดเข้าร่วมกับความหมายที่ผู้อ่านมีอยู่แล้วและนำไปใช้ให้เกิดพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุดเข้าร่วมกับความหมายที่ผู้อ่านมีอยู่แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

2. ความเข้าใจในการอ่าน

พัชนี น้อยแสงศรี (2526 : 76) สรุปว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจจะต้องมีความสามารถในการทำความเข้าใจของคำ สังกัป โครงสร้างประโยค โครงสร้างอนุเจต นอกจากนี้แล้วยังเกี่ยวข้องกับทัศนคติและจุดประสงค์ของผู้อ่านด้วย

ชวาล แพร์ตกุล (2520 : 134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความเข้าใจได้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดต่าง ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความเกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่สภาพตนเองเดียวกับที่เคยเรียนรู้มาแล้ว ก็สามารถคอนและอธิบายได้

ความเข้าใจในการอ่านแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ที่ได้โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้สำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถขยายความหมายและนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

3. การตีความ (Interpretation) คือ ความสามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้

สมุทร เ็นเขาวณิช (2528 : 94) ได้สรุปองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่านดังนี้

1. ความสามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยไม่ยาก
2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะเป็นพิเศษหรือไม่ก็ตัดทิ้งไปได้เลย
3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยขนาดไหนเพียงใด
4. สามารถสรุปความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผล และน่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณ์คุณค่าของเนื้อหาพิจารณาใคร่ครวญข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน
6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านว่าจะต้องประกอบด้วย

1. ความเข้าใจความหมายของคำ
2. ความเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ
3. ความเข้าใจประโยค
4. ความเข้าใจอนุเจต
5. ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต

การรู้และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เป็นพื้นฐานของการอ่าน ถ้าผู้อ่านเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ ผู้เรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค อนุเจต ตลอดจนเรื่องที่อ่านได้ ผู้เรียนจะต้องรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำในประโยค ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค และความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต ผู้เรียนจึงจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมดได้ดี เพราะการมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเนื้อเรื่องที่อ่านได้

กล่าวโดยสรุป ความเข้าใจในการอ่าน คือ การที่ผู้อ่านได้ความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความคิดออกมาเป็นตัวอักษร ในการอ่านผู้อ่านจะต้องอ่านด้วยความเข้าใจในข้อความในระดับต่าง ๆ เริ่มจากคำ วลี ประโยค อนุเจต และเรื่องราวที่มีความต่อเนื่องกันว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างไร สามารถจับใจความสำคัญและหารายละเอียดของเรื่องได้ เรียงลำดับความบอกเหตุผลและสามารถสรุปความตลอดจนบอกถึงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง

3. ประเภทของความเข้าใจ

นพรัตน์ สรวัยสุวรรณ (2527 : 17) ได้อ้างถึงระดับความเข้าใจในการอ่านตามแนวคิดของ Burmister โดยอาศัยแนวคิดพื้นฐานของ Sanders ซึ่งได้คิดแปลงมาจาก Bloom's Taxonomy อีกทีหนึ่ง เขาได้กล่าวระดับความเข้าใจในการอ่านดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับของความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ ได้แก่ การจำหรือความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่องและลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

2. ระดับแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความ หรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปลเป็นแผนภูมิ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือ การเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น หาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้ ให้คาดการณ์ว่า อะไรจะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความของเรื่องโดยการที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการแล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบผลสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือ ความเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจสอบส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนเต็ม เช่น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ การแยกแยะ วิเคราะห์คำประพันธ์ การรู้ถึงการให้เหตุผลที่ผิด ๆ ของผู้เขียน

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานกัน แล้วจัดเรียบเรียงใหม่

7. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการวางเกณฑ์แล้วตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่านอะไรบ้างที่เป็นจริง (Facts) และอะไรบ้างที่เป็นจินตนาการ (Fantasy) อะไรบ้างที่เป็นความคิดเห็น (Opinion) และอะไรบ้างที่เป็นความเชื่อของเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

สมุทร เข็มเชาวนิช (2528 : 32 - 33) ได้แบ่งความเข้าใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความเข้าใจแบบทันที (Receptive Comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยการรู้ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่ต้องรู้คำศัพท์ต่าง ๆ มากพอจะต้องเข้าใจความหมายที่สำคัญ ๆ ของสำนวนและประโยคต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้ ขณะที่อ่านจะต้องมีสมาธิแน่นแน่ว จะปล่อยให้จิตใจล่องลอยไปไหนไม่ได้เป็นอันขาด จึงจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ตลอด

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective Comprehension) คือ ความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรอบรู้ ทักษะ และความสนใจในหลาย ๆ ด้านเป็นหลักใหญ่ เพื่อที่จะได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการทำความเข้าใจต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย (Purpose) ของผู้เขียนว่าต้องการจะให้ความเพลิดเพลิน อธิบาย ชี้แจง สั่งสอนหรือชักจูง นอกจากนี้จะต้องสามารถพิจารณาและไตร่ตรองหาข้อสรุป (Conclusion) ให้เป็นไปตามความคิดที่ผู้เขียนต้องการ ความเข้าใจแบบนี้จะต้องฟังเหตุผล อาศัยการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ต่าง ๆ หรือสิ่งที่ได้เคยพบเห็นมาแล้วในชีวิตเป็นสำคัญ

4. องค์ประกอบความเข้าใจ

มิลเลอร์ (Miller. 1982 : 10) กล่าวถึง กระบวนการอ่านอย่างมีระบบว่า ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. สายตา (Eye Span) ประสาทตาเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะรับภาพสู่สมอง ความเร็วหรือช้าในการอ่านขึ้นอยู่กับภาวะที่ตาของเราจะเคลื่อนไปตามตัวอักษรให้ต่อเนื่องเป็นตอนและเป็นบทในที่สุด

2. กระบวนการคิด (Thinking Process) การคิด คือ การแปลภาพ ตัวอักษรออกมาเป็นความหมาย และบุคคลมีการรับรู้ความเข้าใจต่างกัน เนื่องจากมี กระบวนการคิดที่ต่างกัน

3. การเคลื่อนไหวของสายตา (Eye Movement) เป็นองค์ประกอบทาง สรีระเบื้องต้นที่จะช่วยฝึกความเร็วในการอ่าน

สมุทฺร เข็นเขาวณิช (2528 : 94) ได้สรุปว่าความเข้าใจมีองค์ประกอบ ที่สำคัญดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงถึงก็ทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลัก ออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไร บ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษหรือไม่ก็ตัดทิ้งไปได้เลย

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามี นัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยขนาดไหนเพียงใด

4. สามารถลงสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้องมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณ์เนื้อหาของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป คือ การอ้างอิง ต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้ อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การอ่านกับความเข้าใจ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง กันและกัน จนมิอาจจะออกจากกันได้

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถในการแปลความหมาย ของสิ่งที่อ่านได้ รู้ความสัมพันธ์ของรายละเอียดในเนื้อเรื่องสามารถจับใจความตลอดจนสามารถ ที่จะขยายความของเรื่องที่อ่านได้

5. ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics)

ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่พัฒนามาจากศาสตร์สองสาขา คือ จิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology) และภาษาศาสตร์ (Linguistics) เพื่อ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง กระบวนการคิดกับภาษา โดยอธิบายว่าการอ่านมีพื้นฐานมาจากความรู้ ความเข้าใจที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กันระหว่าง ภาษาศาสตร์และจิตวิทยาการเรียนรู้ การอ่าน จึงเป็นทักษะการประมวลผลข้อมูล (Information Processing) ที่มีความสลับซับซ้อน ผู้อ่าน ต้องเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการคิดที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เป็น ผู้ที่รู้จักวางแผน ตัดสินใจ และนำทักษะและกลวิธีต่าง ๆ มาช่วยในการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ซึ่ง กู๊ดแมน

(Silberstein. 1989 : 30 ; citing Goodman. 1967) นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ที่มีบทบาทมากท่านหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นขัดแย้งกัน แนวคิดว่าการอ่านเป็นกระบวนการเลือก สรรสิ่งที่ต้องการ โดยพิจารณาจากข้อมูลที่มีอยู่ในบทอ่านแล้วนำมาช่วยในการตัดสินใจ อีกนัยหนึ่งก็ คือ การอ่านเป็นเกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic Guessing Game) ซึ่งภาษาและความคิดของมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กันในลักษณะที่ผู้อ่านใช้ความคิดที่มีพื้นฐานมาจาก ประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับความรู้เชิงภาษาศาสตร์ และประสบการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน เพื่อใช้ในการคาดการณ์เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านและพยายามตรวจสอบดู ว่าที่ได้คาดการณ์นั้นตรงกับเนื้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อหรือไม่ แล้วกระบวนการเช่นนี้จะดำเนิน เกี่ยวเนื่องกันไป เป็นวงจรจนกระทั่งการอ่านสิ้นสุดลง

6. ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม (Schema Theory)

ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม เป็นทฤษฎีที่ชี้ให้เห็นความสำคัญของความรู้เดิม โดยอิงทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Carrell and Eisterhold. 1987 : 218) โครงสร้างประสบการณ์เดิม หมายถึง โครงสร้างของความรู้เดิม ซึ่งบันทึกไว้ในส่วนความจำของสมองในลักษณะเป็นลำดับขั้นและเกี่ยวโยงซึ่งกันและกัน ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิมนี้นี้ แนวคิดว่า ในการทำความเข้าใจกับบทอ่านนั้นต้องอาศัยความรู้เดิมของผู้อ่านมาปฏิสัมพันธ์กับบทอ่าน ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยความสามารถในการโยงสิ่งที่อ่านให้สัมพันธ์กับความรู้เดิมที่ผู้อ่านมี การทำความเข้าใจในคำ ประโยคหรือบทอ่านทั้งหมด เป็นเพียงการทำความเข้าใจโดยใช้ความรู้เชิงภาษาศาสตร์เท่านั้น สำหรับกระบวนการของการตีความนั้น ต้องอาศัยหลักการของการนำสิ่งที่อ่านมาพิจารณาคิดทบทวนกับความรู้เดิม และการนำความรู้เดิมมาใช้ให้เหมาะสมจะสอดคล้องกับข้อมูลที่มีอยู่ในบทอ่าน

จากกฎดังกล่าว สามารถเขียนแบบแผนของกระบวนการตีความหมายสิ่งที่อ่านตามทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์ได้ 2 แบบ คือ

1. กระบวนการจากล่างขึ้นบน (Bottom up Process) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูลภายในที่มีอยู่ในบทอ่าน มาใช้ในการตัดสินใจ เพื่อตีความสิ่งที่อ่านในกระบวนการนี้ข้อมูลจากสิ่งที่อ่านจะเป็นตัวดึงความคิด หรือกระตุ้นให้เกิดกระบวนการอ่านขึ้น จึงเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า กระบวนการยึดบทอ่านเป็นหลัก (Text-based Process)

2. กระบวนการจากบนลงล่าง (Top down Process) เป็นกระบวนการที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับกระบวนการจากล่างขึ้นบน คือ กระบวนการนี้จะใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านหรือเนื้อหาในบทอ่านมาช่วยในการตีความโดยเป็นตัวนำให้เกิดกระบวนการอ่านขึ้น จึงเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า กระบวนการยึดความรู้เป็นหลัก (Knowledge - based Process)

ปัญหาของการอ่านอยู่ตรงที่ว่า ความหมายตามความรู้เดิมที่มีอยู่ของผู้อ่านไม่ตรงกับความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ (Carrell and Eisterhold. 1987 : 222) ทำให้ผู้อ่านประสบปัญหาในการเลือกข้อมูลที่เหมาะสมจากความรู้เดิมที่มีอยู่มาใช้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้

ส่วนหนึ่งมาจากผู้เขียนไม่ได้ให้ตัวชี้แนะไว้อย่างเพียงพอ ซึ่ง กูดแมน (Carrell and Eisterhold. 1987 : 227 - 229 ; citing Goodman. 1979 : 658 - 663) ได้เสนอวิธีแก้ไข เพื่อให้บทอ่านมีความเหมาะสมกับนักเรียนที่เรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศดังนี้

1. ในด้านเกี่ยวกับบทเรียน กระทำโดยการเตรียมบทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของผู้เรียน เพื่อเป็นการลดความยากของเรื่องลงและเพิ่มความเข้าใจให้มากขึ้น กูดแมน ได้เสนอแนะรายละเอียดไว้ดังนี้

1.1 แนวทฤษฎีการสอนแบบประสบการณ์ภาษา (Language Experience Approach) ของ ริกก์ (Rigg. 1981) เป็นวิธีการที่ควบคุมคำศัพท์ โครงสร้าง และเนื้อหา โดยให้นักเรียนเลือกเรื่องที่จะเรียนด้วยตนเอง หรือเสนอความคิดเห็นว่าอยากจะให้เรียนเรื่องอะไรแล้วครูเป็นผู้เขียนบทอ่านขึ้นมา เป็นการหลีกเลี่ยงเรื่องที่ไม่คุ้นเคย

1.2 การอ่านแบบแคบ (Narrow Reading) เป็นวิธีที่พัฒนาขึ้นโดย แครชเชน (Krashen. 1981) การอ่านแบบนี้จำกัดความคิดรวบยอดและใจความหลักโดยที่เนื้อเรื่องมีความคิดเดียวหรือมีผู้เขียนคนเดียว ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านอ่านเรื่องได้ง่ายขึ้น

1.3 การพัฒนาเรื่องที่อ่านตามวิธีการของพอลสตัน และบรูเดอร์ (Paulston and Burder. 1976) โดยการหาเนื้อเรื่องจากเอกสารที่พบเห็นในท้องถิ่นของนักเรียน เช่น หนังสือพิมพ์ ใบปลิว ใบประกาศ โฆษณา คู่มือการท่องเที่ยว เป็นต้น

2. ในด้านเกี่ยวกับผู้อ่าน การเตรียมข้อมูลด้านประสบการณ์เดิมไว้ให้นักเรียน นับว่าเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะนักเรียนมักอ่านโดยการแปลตัวอักษรทีละคำ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ครูควรฝึกฝนให้นักเรียนใช้กระบวนการบนลงล่าง (Top-down Process) ในการคาดคะเนความหมาย ในบางครั้งครูต้องอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่เป็นคำศัพท์สำคัญในเรื่อง หรือเป็นคำศัพท์ที่เน้นหนักในทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากและนอกจากนี้ถ้าจำเป็นครูควรเสนอและอธิบายความหมาย ของคำศัพท์และโครงสร้างที่พิเศษและที่คาดว่าจะ เป็นปัญหาต่อผู้เรียน และสิ่งสำคัญประการสุดท้ายคือ ครูควรให้ความสนใจต่อนักเรียนเมื่อนักเรียนพบปัญหาหรือไม่เข้าใจ เรื่องที่กำลังเรียนซึ่งเป็นการช่วยให้ครูได้รับทราบถึงวิธีการ

เรียนรู้โดยใช้ประสบการณ์เดิมของนักเรียน และจะได้หาข้อเสนอแนะแก้ไข ขึ้นให้ดียิ่งขึ้น ดังเช่น ดี (Boyle and Perego, 1990 ; citing Dee. n.d.) ได้ทำการทดลองใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียนเดาเรื่อง โดยอ่านจากชื่อเรื่อง ผลการทดลองพบว่า นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน

✓ 7. ทฤษฎีและหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร

แนวทฤษฎีการสอนนี้จะเน้นการให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารความหมายในชีวิตประจำวันได้ โดยอาศัยหลักของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistic) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาในบริบท (Context) และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนที่อาจใช้ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

กระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน เป็นสำคัญ ประเด็นสำคัญในการสร้างกิจกรรมปฏิสัมพันธ์นั้น ผู้สอนต้องให้โอกาสผู้เรียนได้คิดและใช้ความพยายามของตนเองเพื่อสื่อความหมายที่ตนต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจทั้งการสื่อความหมายด้วยเสียง (การฟัง - พูด) ด้วยตัวอักษร (การอ่าน - เขียน) และด้วยการใช้ท่าทาง การให้ผู้เรียนได้ลองฝึกลองดูในการปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา โดยมีผู้สอนคอยแนะนำช่วยเหลือและให้กำลังใจ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติในทางบวกในการใช้ภาษาได้ เนื่องจากประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตนต้องการสื่อความหมาย การแก้ไขสิ่งที่ตนบกพร่องด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้ประสบการณ์ในการปฏิบัติทางภาษาได้มากขึ้นในระยะต่อมาตามลำดับ ผู้เรียนจะรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนที่ท้าทาย ทำให้เขาได้ใช้ภาษาที่ตนต้องการและสามารถจดจำภาษาที่ตนได้ใช้หรือมีประสบการณ์ได้อย่างแม่นยำ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกลอยแล่นแสดงออกทางภาษา หรือการทดลองการใช้ภาษาเพื่อความหมายด้วยตนเองทั้งการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ย่อมจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปอย่างธรรมชาติได้ เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียนจึงควรเป็นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียนตามหลักการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลและ

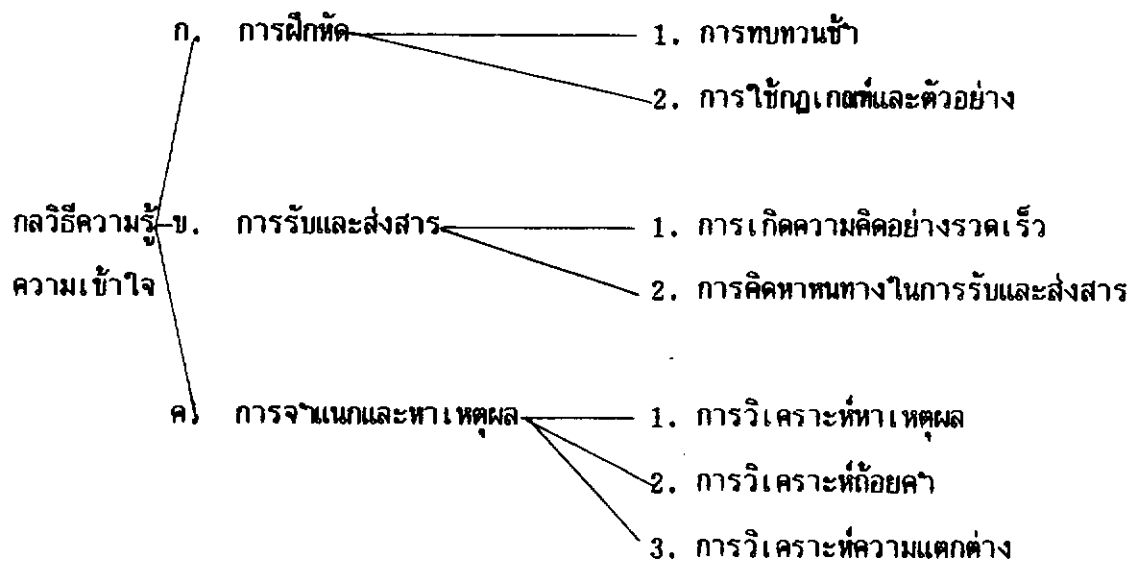
เทศะ มากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียนเพื่อเข้าใจระบบของเสียง คำ และไวยากรณ์ เท่านั้น นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียน มีโอกาสแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือแนะนำ และแก้ไข การใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ การทำงานกลุ่มย่อย เพื่อการอ่านร่วมกัน การเขียนเรื่องร่วมกัน การโต้ตอบในการฟัง - พูดร่วมกัน การแสดงความคิดเห็นร่วมกันในเรื่อง ที่อ่าน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 13)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา

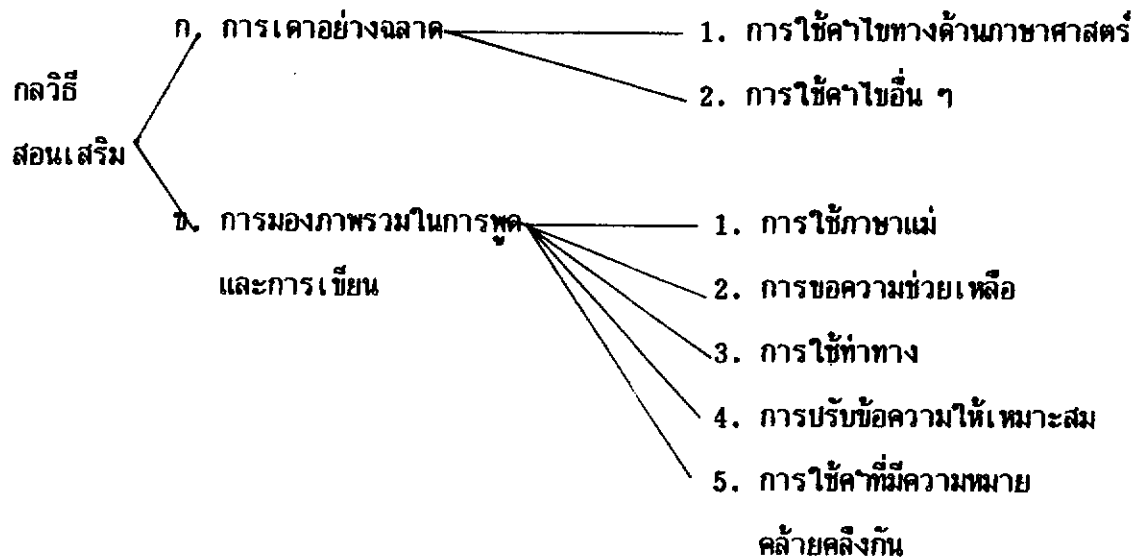
การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา เป็นการสอนซึ่ง Rebecca L. Oxford เป็นผู้คิดขึ้น เป็นการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและรู้จัก ใช้กลวิธีในการเรียนแบบต่าง ๆ วิธีที่ดีที่สุดที่จะฝึกฝนพัฒนาความสามารถในการสื่อสารอันได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้นั้นสามารถกระทำได้โดยใช้กลวิธีต่าง ๆ เข้ามา ช่วย สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการสอนภาษาแก่นักเรียนที่เรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศและ ภาษาที่สองก็คือ ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดความรู้เรื่องการใช้ กลวิธีต่าง ๆ ดังนั้นครูจึงต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนตระหนักถึงกลวิธี โดยที่ครูต้องอธิบายให้นักเรียนเกิด ความเข้าใจอย่างชัดเจน อธิบายว่าเหตุใดกลวิธีนั้นจึงสำคัญ จะใช้กลวิธีนั้นอย่างไร และ การประเมินผลการใช้อย่างไร ตลอดจนนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างไร สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ใน แต่ละกลวิธี ผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ตามความเหมาะสม (Oxford. 1990 : 9) การเรียน ภาษาตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาแบ่งกลวิธีออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ 6 ประเภท ได้แก่ กลวิธีความจำ คือวิธีที่ให้นักเรียนจำเกี่ยวกับคำหรือข้อความต่าง ๆ ตามที่ ได้รับถ่ายทอดออกมาได้ ซึ่งมีองค์ประกอบตามแผนภูมิดังนี้

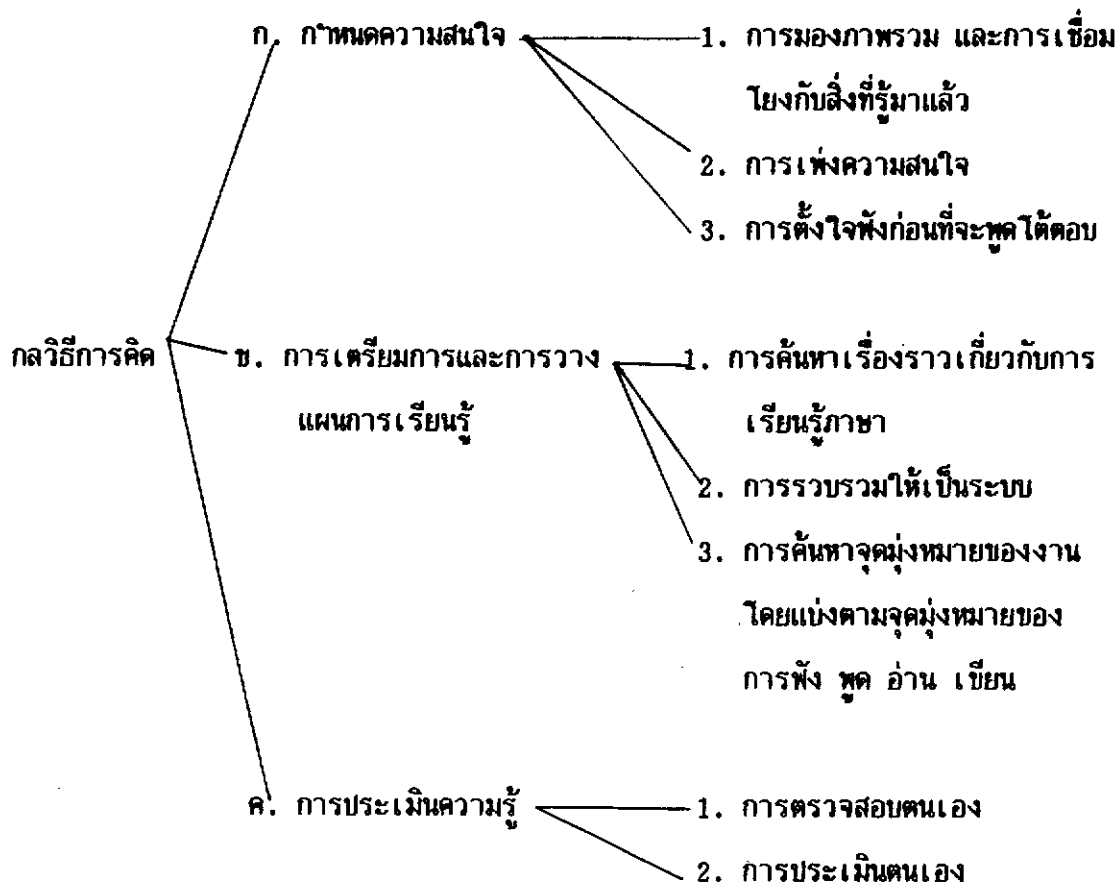
กลวิธีความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) หมายถึง วิธีที่ทำให้นักเรียนเข้าใจ
ความหมายของเรื่องที่ย่าน ดังนั้นแผนภูมิ ดังนี้

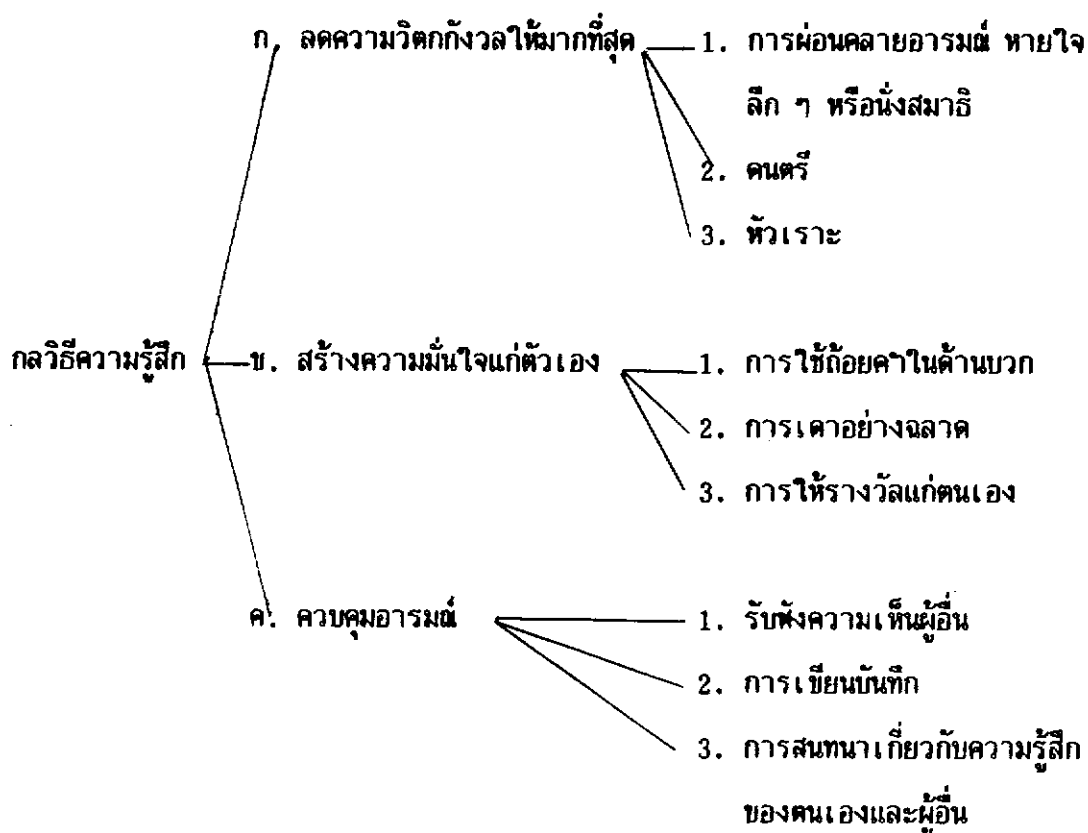
กลวิธีสอนเสริม (Compensation) หมายถึง วิธีที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังมีแผนภูมิ ดังนี้

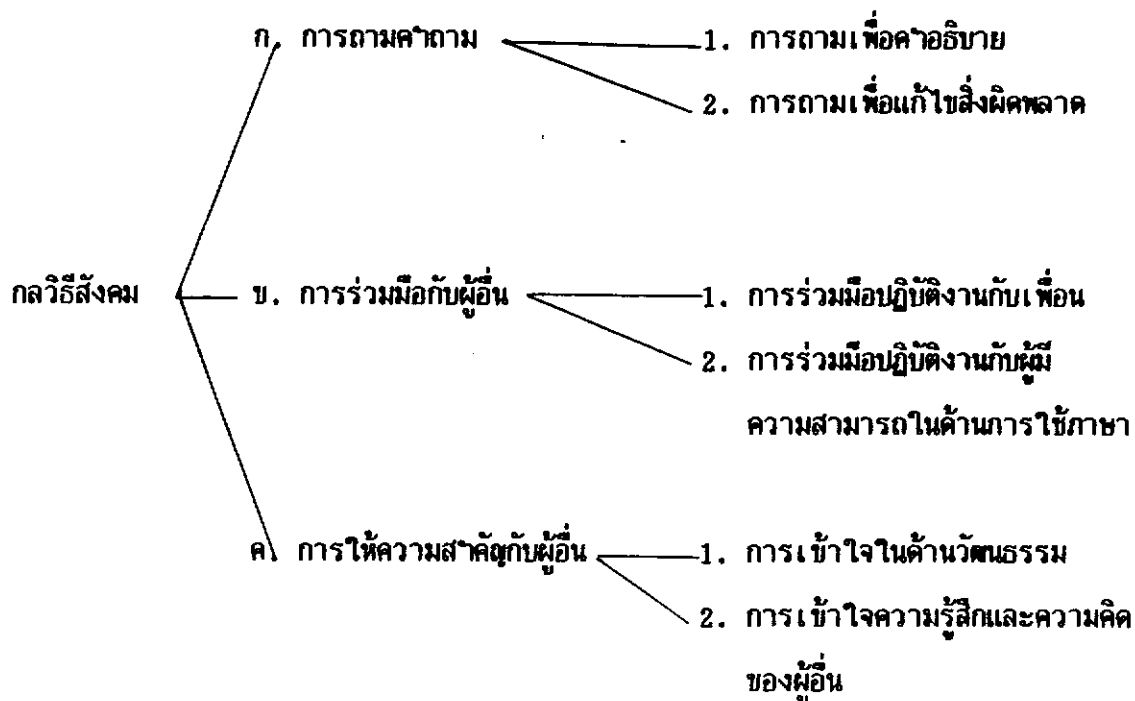
กลวิธีความคิด (Metacognitive) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจในกระบวนการคิดและกระบวนการเรียนรู้ของตน มีแผนภูมิ ดังนี้

กลวิธีความรู้สึก (Affective) หมายถึง วิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความพยายามมากขึ้น มีแผนภูมิดังนี้

กลวิธีสังคม (Social) หมายถึง การร่วมทำกิจกรรมทางภาษากับผู้อื่น มีแผนภูมิดังนี้

ทำไมกลวิธีการเรียนรู้จึงสำคัญ

นักเรียนจะเป็นผู้ใช้กลวิธีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของตนเอง ยุทธวิธีเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนภาษา เพราะว่า เปรียบเสมือนเครื่องมือ เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญสำหรับการพัฒนา ความสามารถทางการสื่อสาร กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสม จะมีผลทำให้เกิดความชำนาญ และความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น

แม้ว่านักวิจัย จะค้นพบและตั้งชื่อกลวิธีการเรียนรู้ภาษา เมื่อไม่นานมานี้ แต่กลวิธีต่าง ๆ เหล่านี้ ได้ใช้มาเป็นเวลาหลายพันปี ตัวอย่าง ที่เป็นที่รู้จักกันดีก็คือ กลวิธีความจำ ซึ่งใช้ในสมัยโบราณ เพื่อช่วยให้ผู้เล่าเรื่องจำเรื่องราวได้ ในอดีตที่ผ่านมานักเรียนที่เรียนได้ดี จำเป็นต้องใช้กลวิธีหลายชนิด ตั้งแต่การฝึกหัด โดยยึดหลักธรรมชาติ จนถึงการใช้เคราะห

ปัจจุบันการเรียนกลวิธีการเรียนภาษา ได้เข้ามามีส่วนสำคัญในวงการศึกษาอย่างกว้างขวาง และมีข้อแตกต่างกันไปหลายอย่าง เช่น การเรียนทักษะ ทักษะความคิด ทักษะการแก้ปัญหา กลวิธีการเรียนรู้ ซึ่งเป็นวิถีทางสำหรับนักเรียนที่จะเรียนรู้ภาษาของตนเอง ตลอดจนการเรียนรู้ภาษาใหม่ (Oxford. 1990 : 1 - 2)

การเรียนรู้ และการรับรู้ (Learning and Acquisition)

การรับรู้ภาษา (Language Acquisition) หมายถึง แนวทางธรรมชาติในการเรียนภาษาของเด็กเช่นเดียวกับ การพัฒนาภาษาแม่ การรับรู้ภาษาเป็นกระบวนการธรรมชาติที่จะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาโดยธรรมชาติด้วย การเข้าใจภาษาและใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้เป็นที่เข้าใจ ในทางตรงกันข้าม การเรียนรู้ภาษา (Language Learning) จะหมายถึง กระบวนการที่ภาษาได้รับการพัฒนาโดยอาศัยกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อความรู้ภายนอกเกี่ยวกับรูปแบบของภาษา และความสามารถที่จะเข้าใจว่าภาษาเป็นอย่างไร การเรียนรู้ภาษาจำเป็นต้องอาศัยการสอนอย่างเป็นทางการผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงกฎเกณฑ์ทางภาษายู่ตลอดเวลา กาญจนา ปราบพล (1984 : LA1) ให้ความเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างของการรับรู้และการเรียนรู้ภาษาซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

การเรียนรู้ (Learning)	การรับรู้ (Acquisition)
1. ภาษาที่สอนจะเน้นแต่ละจุด แยกองค์ประกอบของภาษาเป็นส่วน ๆ (Micro, Discrete, Fine Tuning) 2. ลักษณะของภาษาจะเน้นความเข้าใจกฎเกณฑ์เป็นสำคัญ (Usage) 3. ผู้เรียนจะมีความรู้และความสามารถทางภาษาศาสตร์ นั่นคือมีความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ (Linguistic Competence) 4. ผู้สอนให้ความสำคัญกับความถูกต้อง (Accuracy) และรูปแบบของภาษา (Form) 5. เป็นกระบวนการเรียนรู้แบบกระตุนจิตสำนึกที่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ของภาษา (Conscious Learning)	1. ภาษาที่สอนจะไม่แยกองค์ประกอบของภาษา คำศัพท์ โครงสร้าง และการใช้ภาษาจะมีลักษณะบูรณาการ ไม่แยกออกเป็นส่วน (Macro, Global, Net/Rough Tuning) 2. ลักษณะของภาษา จะเน้นความสามารถในการใช้ภาษาเป็นสำคัญ (Use) 3. ผู้เรียนจะมีความรู้ไวยากรณ์ และความสามารถในการสื่อสาร (Communication Competence) 4. ผู้สอนให้ความสำคัญกับความคล่องตัวในการสื่อสาร (Fluency) และความหมาย (Meaning) 5. เป็นกระบวนการเรียนแบบเป็นธรรมชาติ และค่อยเป็นค่อยไปที่จะรับภาษา (Unconscious Learning)

การเรียนรู้ยุทธวิธี (Learning Strategies)

คำนี้มาจากภาษากรีกโบราณ มีความหมายว่า "ยุทธวิธี" หรือ "อุบายของสงคราม" ยุทธวิธีจะเกี่ยวข้องกับการจัดการของทหาร เรือ หรือ อากาศยาน ในการวางแผนการต่อสู้ สิ่งที่แตกต่างกันแต่มีความเกี่ยวข้องกันคือคำว่า Tactics ซึ่งเป็นเครื่องมือที่จะทำให้ยุทธวิธีประสบความสำเร็จ คนเป็นจำนวนมากใช้คำ 2 คำนี้สลับกัน ทั้ง 2 คำนี้จะแสดงความหมายเกี่ยวข้องกันในเรื่อง การวางแผน การแข่งขัน ความมีสติ การผสมผสานและความประสงค์ที่จะ ไปสู่เป้าหมาย

ความคิดของยุทธวิธีซึ่งปราศจากความก้าวร้าว และการแข่งขันนี้ได้กลายมาเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา ซึ่งมีความหมายใหม่และได้กลายเป็นคำว่า Learning Strategies Learning Strategies จะถูกใช้โดยผู้เรียน เพื่อช่วยในการให้ได้ความรู้ การเก็บรักษา การใช้ข้อมูล เพื่อช่วยให้ผู้เรียน เรียนได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น มีความสนุกสนานมากขึ้น เรียนได้ด้วยตนเองมากขึ้น และประสบผลสำเร็จมากขึ้น (Oxford. 1990 : 7 - 8)

เป้าหมายหลักเพื่อความสามารถในการสื่อสาร

จุดประสงค์สำคัญในการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อที่จะสอนให้ผู้เรียนมี "สมรรถภาวะในการสื่อสาร" (Communicative Competence) เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง

ตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าการเรียนภาษาตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา ช่วยเพิ่มสมรรถภาวะในการสื่อสารก็คือ กลวิธีการคิด (Metacognitive) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจในกระบวนการคิดและกระบวนการเรียนรู้ของตน กลวิธีความรู้สึกล (Affective) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความพยายามซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่จะนำตนเองไปสู่การเรียนภาษาเพื่อที่จะให้บรรลุถึงสมรรถภาวะในการสื่อสาร กลวิธีสังคม (Social) เป็นกลวิธีที่เน้นปฏิสัมพันธ์เน้นให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่จะบรรลุถึงสมรรถภาวะในการสื่อสาร กลวิธีความรู้ความ

เข้าใจ (Cognitive) เช่น การวิเคราะห์และโดยเฉพาะกลวิธีความจำ (Memory) เป็น
คุณสมบัติที่มีประโยชน์สำหรับความเข้าใจและการจำข้อมูลใหม่ ๆ กลวิธีชดเชยเสริม
(Compensation) เป็นความสามารถในการใช้วิธีการสื่อสารทางภาษาโดยใช้วิธีการต่าง ๆ
เข้ามาช่วยในการสื่อสารที่ผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายของภาษา

นอกจากนี้ กลวิธีในการเรียนภาษายังช่วยสนับสนุนความสามารถของผู้เรียนทางด้าน
อื่น ๆ อีกเช่น ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ ความสามารถทางด้านสังคมวิทยา ความสามารถ
ในข้อความต่อเนื่อง และความสามารถในด้านยุทธวิธี ตัวอย่างเช่น กลวิธีความจำ เช่น การใช้
ความนึกคิด และการทบทวนโครงสร้าง กลวิธีความรู้ความเข้าใจ เช่น การจำแนกและหาเหตุผล
และการวิเคราะห์ความแตกต่าง จะทำให้เกิดความแม่นยำในด้านการใช้ไวยากรณ์มากขึ้น กลวิธี
สังคม เช่น การถามคำถาม การทำงานรับผิดชอบกับเจ้าของภาษาและกลุ่มเพื่อน จะทำให้เข้าใจ
วัฒนธรรมและช่วยให้ความสามารถด้านสังคมวิทยาดีขึ้นซึ่งกลวิธีทั้ง 6 ชนิดนี้ ถือเป็นหัวใจของ
ความสามารถในการใช้ยุทธวิธี

นอกจากนี้ การเรียนภาษาตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษายังสนับสนุน
ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นส่วนสำคัญสำหรับการเรียนภาษา
เพราะว่านักเรียนไม่จำเป็นต้องมีครูคอยแนะนำตลอดเวลาขณะที่ใช้ภาษาในห้องเรียน ยิ่งไป
กว่านั้นการเรียนด้วยตนเอง จำเป็นสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาใหม่

เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องวัฒนธรรมและระบบการศึกษา จึงทำให้นักเรียนที่เรียนภาษา
มีลักษณะอยู่เฉย ๆ และคุ้นเคยกับการเรียนที่ครูเป็นผู้ให้ฝ่ายเดียว นักเรียนส่วนมากจะคุ้นเคยกับ
การถูกแนะนำให้ทำอะไรจากครูและจะทำในสิ่งที่จำเป็นเพื่อที่จะให้ได้คะแนนดี ๆ ดังนั้นนักเรียน
จึงไม่มีความสามารถในการพัฒนาทักษะต่าง ๆ

การเรียนด้วยตนเองโดยใช้กลวิธีจากการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทาง
ภาษานี้จะช่วยให้ผู้เรียน รู้จักรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น
และเกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้น (Oxford. 1990 : 8 - 10)

บทบาทใหม่สำหรับครู

กิบสัน (Gibson. 1973 : 72) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับบทบาทของครูไว้ว่า บทบาทของครูที่ปฏิบัติต่อเนื่องกันมานั้น มีบทบาทคล้ายผู้ปกครอง ผู้สอน ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ ผู้พิพากษา ผู้นำ ผู้ประเมินผล ผู้ควบคุม และแม่แต่แพทย์ ซึ่งต้องรักษา นักเรียนที่เรียนอ่อน ครูต้องทำหน้าที่ ให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมตลอดเวลา โดยครูไม่สามารถที่จะสันนิษฐาน ได่ว่านักเรียนเหล่านั้นจะเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้นหรือไม่ ฮาร์มเมอร์ (Harmer. 1983 : 203) กล่าวว่า บทบาทของครู คือผู้ที่มีหน้าที่อธิบายให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนควรจะทำอะไรบ้าง ดังนั้น การสื่อสารในห้องเรียน จึงเป็นไปในลักษณะที่ทำให้นักเรียนเกิดความอึดอัด เนื่องจากครูมีหน้าที่บังคับให้นักเรียนสื่อสารตลอดเวลา

หลังจากนั้นได้มีการเปลี่ยนบทบาทของครูใหม่ ซึ่งอาจจะทำให้ความไม่สบายใจแก่ครูบางส่วน แต่ครูบางส่วนก็ยอมรับบทบาทใหม่ของครูในฐานะเป็นผู้ช่วยเหลือ ผู้ให้คำแนะนำ ผู้ให้ความร่วมมือ ผู้ให้ความคิด นอกจากนี้การสอนแบบใหม่มักรวมถึงให้นักเรียนจำแนก การเรียนรู้ทฤษฎีต่าง ๆ และช่วยให้ผู้เรียนมีความเป็นอิสระมากขึ้น เวนด์เซน (Wenden. 1985 : 981 - 990) กล่าวว่า จากการเปลี่ยนบทบาทของครู จะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในนักเรียนมากขึ้น สถานะภาพมิใช่ขึ้นอยู่กับกรอบ โดยผู้มีอำนาจ แต่ขึ้นอยู่กับระดับ และความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างครู กับผู้เรียน ครูและนักเรียนจะประสบความสำเร็จ เมื่อนักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น การเรียนรู้เกิดมากขึ้น

ลักษณะเด่นของกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา

1. ปัญหาในการเรียนรู้ภาษา

กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา เป็นเครื่องมือและจำเป็นต้องนำไปใช้ เพราะว่ามีปัญหาที่จะต้องแก้ไข เพื่อที่จะให้งานบรรลุความสำเร็จ ต้องเผชิญกับวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย เพื่อให้บรรลุความสำเร็จ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียน ใช้วิธีคิดหาเหตุผล หรือการเดา เพื่อที่จะทำให้การอ่านเรื่องราวภาษาต่างประเทศดีขึ้น กลวิธีความจำ จะถูกนำไปใช้ เพราะว่ามีบางสิ่งที่จะต้องจำจากกลวิธีความรู้สึก จะถูกนำไปใช้ เพื่อที่จะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของผู้เรียน

หรือเพื่อความเชื่อมั่นในตัวผู้เรียนให้สูงขึ้น จากการใช้กลวิธีดังกล่าวจึงทำให้การเรียนรู้เป็นประโยชน์มากขึ้น

2. เกณฑ์เบื้องต้น

เกี่ยวข้องกับ ปัญหาในการเรียนภาษา ของกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก็คือเกณฑ์ของการกระทำ กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาเป็นการกระทำหรือพฤติกรรม ซึ่งนักเรียนเป็นผู้กระทำ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น การจัดบันทึก การวางแผนสำหรับการทำงาน การประเมินตนเอง และการเดาอย่างฉลาด

3. เกี่ยวข้องกับกลวิธีหลาย ๆ อย่าง ไม่ใช่เฉพาะด้านกลวิธีความรู้ความเข้าใจเท่านั้น

กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา ไม่จำกัดเฉพาะกลวิธีทางความรู้ความเข้าใจเท่านั้น แต่จะเกี่ยวข้องกับกลวิธีหลาย ๆ อย่าง ซึ่งประกอบไปด้วย กลวิธีการคิด ซึ่งทำหน้าที่คล้ายกับการวางแผน การประเมินผล นอกจากนี้ยังประกอบด้วย กลวิธีความรู้สึก สังคม ซึ่งทำให้การเรียนรู้ภาษาดีขึ้น ในอดีตที่ผ่านมา กลวิธีความรู้สึกและสังคม ไม่ได้ได้รับความสนใจเท่าที่ควร

4. สนับสนุนการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม

กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา จะประกอบด้วย กลยุทธ์แบบตรง ซึ่งประกอบด้วย กลวิธีความรู้ความเข้าใจ กลวิธีสอนเสริม กลวิธีความจำ และกลยุทธ์แบบอ้อม ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีสังคม กลวิธีความรู้สึก และกลวิธีการคิด ซึ่งกลยุทธ์แบบตรง และแบบอ้อม จะมีความสำคัญเท่า ๆ กัน และสนับสนุนซึ่งกันและกัน

5. ระดับที่สังเกตได้

กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา ไม่ค่อยได้รับการสังเกตเท่าไรนัก กลวิธีสังคม เช่น การทำงานร่วมมือกันภายในกลุ่ม เพื่อให้การเรียนรู้บรรลุความสำเร็จ จะเป็นสิ่งที่สังเกตได้ แต่กลวิธีความจำ เช่น การใช้จินตนาการ ไม่สามารถสังเกตได้ เป็นการยากสำหรับครูที่จะรู้ว่านักเรียนสามารถใช้กลวิธีนี้ได้หรือไม่ เพราะว่า สังเกตได้ยาก ปัญหาอื่น ๆ เกี่ยวกับการสังเกตในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา ก็คือ กลวิธีที่ใช้นอกห้องเรียนอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งมีมากมาย แต่ไม่ได้รับการสังเกตจากครู

6. สามารถสอนได้ง่าย

กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา เป็นสิ่งง่ายต่อการสอน และสามารถแก้ไข คัดแปลงได้ ซึ่งกระทำได้โดยการฝึกฝน และเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนภาษา การฝึกฝน จะทำให้เกิดประสิทธิภาพ แก่นักเรียน เพื่อที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจว่า เมื่อไร และทำไมกลวิธีนี้จึง เป็นสิ่งสำคัญ และจะใช้กลวิธีเหล่านี้อย่างไร จะถ่ายโอนไปยังสถานการณ์ใหม่ได้อย่างไร

7. ยืดหยุ่นได้

กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษายืดหยุ่นได้ ตัวอย่างเช่น ในการอ่านข้อความ ผู้เรียน จะอ่านเรื่องคร่าว ๆ ก่อนโดยใช้ Skimming หรือ Scanning หลังจากนั้นจะอ่านข้อความ ให้ละเอียดอีกครั้ง และใช้การเดา เมื่อไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ในที่สุดก็จะสรุปเรื่อง หรือ จดบันทึก นอกจากนี้กิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละกลวิธีสามารถนำไปใช้ได้ตามความเหมาะสม

8. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้กลวิธี

ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีก็คือ ระดับของการเรียนรู้ ระดับ ของความรู้ ภาระงาน ความคาดหวังของครู อายุ เพศ เชื้อชาติ บุคลิกภาพ ระดับของ อารมณ์ และความประสงค์ในการเรียนภาษา

กล่าวโดยย่อ ๆ ผู้เรียนซึ่งต้องการความรู้ และความก้าวหน้า ดูเหมือนจะใช้กลวิธี ได้ดีกว่า การให้ภาระงาน จะช่วยในการตัดสินใจ เลือกใช้กลวิธี ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ กลวิธีแบบเดียวกันในการเขียนเรียงความ

ผู้เรียนที่มีอายุมาก อาจใช้กลวิธีที่แตกต่างจากผู้เรียนที่มีอายุน้อย จากการศึกษาเมื่อ เร็ว ๆ นี้ แสดงให้เราเห็นว่า เพศหญิงอาจใช้กลวิธีมากกว่าเพศชาย

(Oxford. 1990 : 10 - 13)

กลวิธีการเรียนรู้ ทางภาษาและการเป็นผู้เรียนภาษาที่ดี

ออกฟอร์ด (Oxford. 1985 : 3 - 5) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น และใช้กลวิธี การเรียนรู้หลาย ๆ กลวิธี ซึ่งกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาเปรียบเสมือน การแสดงพฤติกรรม

หรือเทคนิค ตัวอย่างเช่น การสนทนาในภาษา เป้าหมาย กับคู่สนทนา หรือการสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถเผชิญกับงานที่มีความยาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกาหนด ปัจจุบันนี้มีกลวิธีเป็นจำนวนมากที่ปรากฏในวงการทางภาษา กลวิธีเหล่านี้บางทีอาจจะถูกนำมาใช้ ด้วยความพยายาม และรู้ตัว ซึ่งจะทำให้การฝึกหัด กลายเป็นเรื่องอัตโนมัติ

รูบิน (Rubin. 1975 : 41 - 51) กล่าวว่า นักวิจัยเป็นจำนวนมาก ได้บรรยายลักษณะของผู้เรียนภาษาที่ดีไว้ดังนี้

1. มีความตั้งใจ และเป็นนักเอา ที่มีความแม่นยำ
2. มีความพยายามที่จะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. ไม่เคร่งครัดในข้อผิดพลาด ที่เกิดขึ้นในขณะที่เรียน
4. มีความสามารถในการแยกประเภท และวิเคราะห์
5. ปรับปรุงและแก้ไขคำพูดของตนเองและผู้อื่น พร้อมทั้งให้ความสนใจในเรื่อง

ความหมาย

จากการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของ Oxford ได้พัฒนาประเภทของกลวิธีออกเป็น 6 ประเภท คือ กลวิธีการคิด กลวิธีความรู้สึก กลวิธีสังคม กลวิธีความจำ กลวิธีความรู้ความเข้าใจ และกลวิธีสอนเสริม ซึ่งแต่ละกลวิธีประกอบด้วย กิจกรรมหลาย ๆ อย่าง ผู้เรียนภาษาที่จะประสบความสำเร็จ ควรจะใช้กลวิธีหลาย ๆ อย่าง เช่น ผู้เรียนภาษาที่ดีควรใช้กลวิธีการคิด เช่น การกำหนดความสนใจ การเตรียมการและการวางแผนการเรียนรู้ การตรวจสอบตนเอง และการประเมินตนเอง กลวิธีความรู้สึก เช่น การลดความวิตกกังวล และการสร้างความมั่นใจแก่ตัวเอง กลวิธีสังคม เช่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น การถามคำถาม และการเข้าใจวัฒนธรรม กลวิธีความจำ เช่น การแบ่งประเภท การใช้จินตนาการ และการทบทวน กลวิธีความรู้ความเข้าใจ เช่น การให้เหตุผล การวิเคราะห์ และการสรุปเรื่องราว และใช้กลวิธีสอนเสริม เช่น การเดาความหมายอย่างฉลาด การใช้คำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน

พื้นฐานทางด้านวัฒนธรรม และด้านมนุษยชาติ บุคลิกภาพ เพศ จุดประสงค์ในการเรียนภาษา และปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการใช้กลวิธีของผู้เรียน กลวิธีทั้ง 6 นี้เป็นสิ่งที่จำเป็นในการที่จะเรียนภาษาได้ดี

การเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

หลังจากที่การสอนโดยใช้การแปล และไวยากรณ์เป็นหลัก ตลอดจนการสอนโดยการฟัง-พูด ประสบความสำเร็จแล้ว ก็ได้มีการพัฒนาการสอนเป็น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และแนวทฤษฎีการสอนนี้ก็ได้ออกไปยังส่วนต่าง ๆ ของโลก จุดสำคัญก็คือ ความสามารถและความเข้าใจ ในความหมายของการสื่อสาร

โอมะจิโอ (Omaggio. 1986 : 85 - 95) กล่าวว่า แนวทฤษฎีการสอนนี้ได้กลายเป็นที่สนใจในสหรัฐอเมริกา และได้รับการตีพิมพ์เป็นจำนวนมาก แนวทฤษฎีนี้จะเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

หลักสำคัญ 4 ประการ

1. เป้าหมายหลัก คือความสามารถในการสื่อสาร
 2. เกี่ยวข้องกับรูปแบบและข้อผิดพลาด
 3. ใช้ภาษาในลักษณะบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ
 4. ให้ความสำคัญในเรื่องความหมาย บริบท และการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง
- หลักสำคัญดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียน มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ ของตนเองมากขึ้น และสามารถนำกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาได้มากขึ้น

ประโยชน์ของหลักสำคัญ 4 ประการ ที่ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษาที่ดี

1. เป้าหมายหลัก คือ ความสามารถในการสื่อสาร

ภาษาถือว่าเป็นกุญแจสำคัญในการสื่อสาร ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาก็คือ การเรียนเพื่อการสื่อสาร ตัวอย่าง เช่น การเรียนเพื่อจะใช้ภาษาให้เหมาะสม สำหรับการสื่อสารในการเรียนภาษา เพื่อการสื่อสาร กิจกรรมต่าง ๆ จะถูกจัดไว้และออกแบบให้เหมาะสม เพื่อสนับสนุนผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการสื่อสาร

คาแนล (Canale. 1980 : 1 - 47) กล่าวถึง ความสามารถในการสื่อสาร 4 ด้านคือ

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้คำและไวยากรณ์

2. ความสามารถทางด้านสังคมวิทยา หมายถึง ความเข้าใจบริบท ในสังคม ที่เกิดการสื่อสาร รวมทั้งความสัมพันธ์ของบทบาท ความรู้ที่ช่วยกันค้นคว้าของผู้เรียน และ จุดประสงค์เพื่อการปฏิสัมพันธ์

3. ความสามารถในด้านข้อความต่อเนื่อง หมายถึง การสื่อสารองค์ประกอบ ของข้อความ ของแต่ละบุคคล ในด้านที่ถูกต้อง และมีความหมาย ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของ ข้อความต่อเนื่อง หรือเนื้อเรื่อง

4. ความสามารถในด้านยุทธวิธี หมายถึง การตีความ ยุทธวิธี ที่ผู้สื่อสาร ใช้เพื่อริเริ่ม สรุปเรื่อง คงเรื่อง เสริมเรื่อง และทวนการนำเสนอ

กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา บางกลวิธีมีประโยชน์สำหรับผู้เรียนที่จะพัฒนาความสามารถ ในด้านการสื่อสาร ตัวอย่างเช่น กลวิธีการคิด เช่น การกำหนดความสนใจ การประเมินตนเอง จะช่วยทำให้ผู้เรียนสามารถวางแผน และประเมินผลความก้าวหน้าของตนเอง ในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร กลวิธีความรู้สึก จะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง มากขึ้น กลวิธี สังคม จะช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้เรียน และเน้นความเข้าใจ ซึ่งคุณลักษณะทั้ง 2 กลวิธีนี้ จำเป็นสำหรับผู้เรียนที่จะพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร

นอกจากนี้กลวิธีบางกลุ่มยังช่วยในการพัฒนาความสามารถทางด้านไวยากรณ์ ความ สามารถทางด้านสังคมวิทยา ความสามารถทางด้านข้อความต่อเนื่อง และความสามารถ ทางด้านยุทธวิธี ตัวอย่างเช่น กลวิธีความจำ เช่น การใช้จินตนาการ และการทบทวนโครงสร้าง กลวิธีความรู้ความเข้าใจเช่น การวิเคราะห์หาเหตุผล การวิเคราะห์ถ้อยคำ และการวิเคราะห์ ความแตกต่าง จะช่วยพัฒนาความสามารถทางด้านไวยากรณ์ ให้ดีขึ้น กลวิธีสังคม เช่นการถาม คำถามการร่วมมือทำกิจกรรมกับเจ้าของภาษา การทำงานกับกลุ่มเพื่อน จะช่วยทำให้เข้าใจ วัฒนธรรม ความรู้สึก และช่วยเพิ่มความสามารถทางด้านสังคมวิทยา กลวิธีสอนเสริม เช่น การเดาความหมายในบริบท กลวิธีสังคม เช่น การร่วมมือกันทำงาน และการถามคำถาม จะ ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้ในสถานการณ์จริง นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมความสามารถ ด้านข้อความต่อเนื่องกลวิธีสอนเสริม เช่นการเดาความหมาย ของคำศัพท์ โดยการใช้คำ ที่มี ความหมายเหมือนกันหรือใช้ทำทาง เพื่ออธิบายความหมายของสิ่งที่ไม่รู้ เป็นหัวใจสำคัญของ ความสามารถในการใช้กลวิธี

2. เกี่ยวข้องกับรูปแบบ และข้อผิดพลาด

ในกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนจำเป็นต้องตัดสินใจในการเลือกรูปแบบที่เหมาะสม รูปแบบบางอย่างจะมีความชัดเจน และได้รับการยอมรับมากกว่าแบบอื่น ๆ แต่ในหลาย ๆ กรณีอาจจะมีรูปแบบที่มีความเหมาะสมเท่าเทียมกันในการเลือก กลวิธีความรู้ความเข้าใจ เช่น การวิเคราะห์หาเหตุผล และการวิเคราะห์ความแตกต่าง จะช่วยให้เข้าใจรูปแบบที่เหมาะสมในขณะที่กลวิธีสังคมจะช่วยให้ผู้เรียนใช้บริบททางสังคมที่เหมาะสม

ในแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจะเป็นที่ยอมรับและถือเป็นเรื่องธรรมดา การประเมินตนเอง และการตรวจสอบตนเองเป็นกิจกรรมในกลวิธีความคิด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดของตนเอง กลวิธีความรู้สึก จะเกี่ยวข้องกับการลดความวิตกกังวล และยอมรับในความผิดพลาดที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และสนับสนุนให้ผู้เรียนลองเสี่ยงกับความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น

3. ใช้ภาษาในลักษณะบูรณาการ 4 ทักษะ

คำว่า "บูรณาการ" ยังใช้กันสับสนอยู่มาก แม้แต่ผู้เชี่ยวชาญทางภาษา ยังมีความเข้าใจว่า การเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร นั้น หมายถึง ทักษะพูดเท่านั้น โดยไม่ได้คำนึงถึงทักษะการฟัง อ่าน และเขียน ดังนั้นการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรจะต้องมีลักษณะบูรณาการ และเกี่ยวข้องกับทักษะทั้ง 4 อย่าง

ในแนวทฤษฎีการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ไม่เพียงแต่ระหว่างผู้ฟังและผู้พูดเท่านั้น แต่จะเกิดขึ้นระหว่างผู้อ่าน และผู้เขียนด้วย แนวทฤษฎีการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะเหล่านี้ และวิธีที่ดีที่สุดก็คือ การเรียนอย่างคล่องแคล่วซึ่งจำเป็นสำหรับการใช้กลวิธีในการเรียนรู้

ตัวอย่างเช่น การฟังและการอ่านในภาษาใหม่เป็นสิ่งที่ยาก เพราะผู้เรียนไม่สามารถที่จะรู้คำศัพท์ทั้งหมดที่พบ แทนที่จะยกมือถามครูหรือเปิดพจนานุกรม หากคำศัพท์นั้นที่ผู้เรียนที่มีทักษะในการเรียน ควรใช้การเดาซึ่งเป็นกลวิธีที่สำคัญในกลวิธีสอนเสริม ในการพัฒนาความสามารถในด้านการสื่อสาร ด้านการพูด กลวิธีสังคม เช่น การถามคำถาม และการทำงาน

ร่วมกับกลุ่มเพื่อน และกลวิธีสอนเสริม เช่น การใช้ทำทาง เป็นสิ่งที่จำเป็น ความสามารถในการเขียนจำเป็นต้องใช้กลวิธีในการคิด เช่น การวางแผนในการเรียนรู้ และการประเมินตนเอง

4. ความหมาย บริบท และการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

แนวโน้มของแนวทฤษฎีต่าง ๆ ในการสอนภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่ 2 จะสืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงความมุ่งหมายในการสอนภาษา โดยเฉพาะในยุโรป ซึ่งเกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศและอิทธิพลของสภายุโรป (Council of Europe) ซึ่งเป็นองค์การระดับภาค เพื่อความร่วมมือกันทางวัฒนธรรมและการศึกษา สภายุโรปได้สนับสนุนการจัดตั้งสมาคมภาษาศาสตร์ประยุกต์ ระหว่างประเทศ และผู้เชี่ยวชาญทางภาษาหลายท่านที่ทำการค้นคว้า และเขียนไว้เป็นตำรามากมาย

ในปี ค.ศ. 1971 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางภาษากลุ่มหนึ่ง ได้สำรวจความเป็นไปได้ของการพัฒนาวิชาภาษาในระบบหน่วยการเรียน แยกหน่วย การเรียนของเนื้อหาภาษาที่เรียนออกเป็นส่วน ๆ ตามความต้องการของผู้เรียน (Van and Alexander. 1980 : 6) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้ ได้สำรวจความต้องการของผู้เรียนภาษาชาวยุโรป และศึกษาเอกสารซึ่งเขียนโดยนักภาษาศาสตร์ชาวบริติชด้วย (Wilkins. 1976)

ความหมายเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการสื่อสาร Wilkins ได้เสนอว่า ความหมายในการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ประเภทของความหมายที่เป็นเรื่องราว (Notional Categories) เช่น ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเวลา จำนวน ลำดับที่ สถานที่ ฯลฯ
2. ประเภทของความหมายที่มีลักษณะเชิงหน้าที่ในการสื่อความหมาย (Categories of Communicative Function) เช่น การขอร้อง ปฏิเสธ การเสนอ การอุทธรณ์ ฯลฯ

ความหมายอาจจะแสดงออกโดยผ่านสิ่งพิมพ์ หรือใกล้เคียงกับสิ่งพิมพ์ สิ่งพิมพ์ทางภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสารทางด้านการสนทนา นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ หนังสือบทความ การกระจายเสียงทางวิทยุ การออกอากาศทางโทรทัศน์ รายการอาหาร ตาราง

เวลา ใบปิดประกาศ กระดานป้าย และอื่น ๆ ก็เป็นสิ่งที่มียุทธวิธีในด้านความหมายของภาษา

แครชเชน (Krashen. 1982 : 20 - 22) เชื่อว่าภาษาเป็นพาหนะสำหรับการสื่อความหมาย ดังนั้นการรับรู้ภาษาจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อคนเราเข้าใจความหมายต่าง ๆ ในภาษาเป้าหมายแล้ว คำศัพท์ที่จะบ่งบอกความหมายของข้อมูลต่าง ๆ

คุณสมบัติของกลวิธีต่าง ๆ เช่น กลวิธีความรู้ความเข้าใจ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในความหมายของข้อความในภาษาใหม่ กลวิธีความจำ จะช่วยผู้เรียนภาษาทั้งในด้านการจำสิ่งที่ได้ยิน และอ่าน และระลึกถึงข้อมูลดังกล่าว กลวิธีสอนเสริมจะช่วยผู้เรียนในการเดาความหมายของสิ่งที่อ่าน

ในการเผชิญหน้าสนทนา กับคู่สนทนา ผู้เรียนจะได้รับปฏิริยาสะท้อนกลับ จากคู่สนทนา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน พิจารณาว่า การสื่อสารนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่ ปฏิริยาสะท้อนกลับอาจได้รับทั้งคำพูด การแสดงท่าทาง และการแสดงความรู้สึก เช่น ความสงสัย ความเข้าใจ ความเพลิดเพลิน ความโกรธ กลวิธีสังคมจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และตอบสนองปฏิริยาสะท้อนกลับเหล่านั้น นอกจากนี้ กลวิธีความรู้สึก ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเผชิญกับความโกรธ ความวิตกกังวล ในระหว่างการสนทนา

การนำกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษามาใช้ในห้องเรียน

1. เปลี่ยนองค์การของห้องเรียน
2. ใช้กระบวนการสื่อสารที่เป็นจริง
3. ใช้วิธีการเรียนรู้ ที่ก่อให้เกิดความคล่องตัว
4. ใช้ยุทธวิธีการฝึกฝน

1. เปลี่ยนองค์การของห้องเรียน

ในแนวทฤษฎีการสอน เพื่อการสื่อสารนั้นควรเปลี่ยนแปลงบทบาทของครู และนักเรียนใหม่ จากการยึดครูเป็นศูนย์กลาง มาเป็นยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง บทบาทของครูจะ

ลดน้อยลง โดยจะเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำ ผู้ชี้แนะแนวทาง ผู้อำนวยความสะดวก และผู้ให้ความร่วมมือ ครูจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารหลาย ๆ วิธี และสนับสนุน ผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารด้วยตนเอง

กายส์ (Gaies. 1985 : 16 - 17) กล่าวว่า ในห้องนักเรียนจะถูกสนับสนุนให้ทำกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่มมากขึ้น โต๊ะและเก้าอี้ สามารถที่จะเคลื่อนย้ายได้ องค์การในห้องเรียนจะต้องถูกเปลี่ยนแปลงทั้งครูและนักเรียน จะมีความรู้สึกเป็นอิสระมากขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเปรียบเสมือนเป็นการบังคับให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองมากขึ้น ผู้เรียนสามารถใช้กลวิธีหลาย ๆ อย่าง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของตนเอง เช่น อาจใช้กลวิธีสังคม และกลวิธีสอนเสริม เมื่อพบว่าตนเองอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องการสื่อสาร ผู้เรียนอาจจะเริ่มต้นจากการวางแผน การประเมินผล และการมีส่วนร่วมมากกว่าเดิม

2. ใช้กระบวนการสื่อสารที่เป็นจริง

กิจกรรมการสื่อสาร ในห้องเรียนมีพื้นฐานมาจาก ช่องว่างของข้อมูล ซึ่งหมายถึง การสื่อสารที่เกิดขึ้นในระหว่างคน 2 คน หรือมากกว่า โดยที่คนใดคนหนึ่งรู้หรือมีข้อมูลบางอย่าง ในขณะที่คนอื่น ๆ ไม่รู้ และต้องการที่จะทราบข้อมูล

การเรียนรู้กลวิธีทางภาษาจะช่วยผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมในสถานการณ์จริง ซึ่งจะพบในห้องเรียน กลวิธีทางความคิด เช่น การกำหนดความสนใจและการพิจารณาเกี่ยวกับงาน เป็นสิ่งสำคัญที่ควรนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่พบ กลวิธีอื่น ๆ ที่มีประโยชน์ เช่น กลวิธีสอนเสริมทั้งหมด จะช่วยให้ผู้เรียน เคารพความหมายจากบริบท เพื่อเพิ่มเติมความรู้ที่ขาดหายไป กลวิธีความรู้ความเข้าใจ เช่น การให้เหตุผล การจำแนกความแตกต่างจะช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจภาษา กลวิธีสังคม เช่น การถามคำถาม การทำงานกับกลุ่มเพื่อน จะช่วยเหลือผู้เรียน ในด้านการหาความจริงของข้อมูลและสนับสนุนการสื่อสาร กลวิธีความรู้สึก เช่น การใช้ข้อความในทางบวก จะช่วยผู้เรียนในด้านการตัดสินใจและเผชิญกับอุปสรรค

3. ใช้วิธีการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดความคล่องตัว

แนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นจะเน้นรูปแบบการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความคล่องตัว ซึ่งแตกต่างจากการสอนแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ยังเน้นการจัดกิจกรรมซึ่งทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จจากการทำงานกลุ่ม เช่น การใช้กิจกรรมการแก้ปัญหา การอภิปรายในการอ่านข้อความจากเรื่องราวต่าง ๆ

วิธีการที่ได้ผลในการสนับสนุนการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา ก็คือ เกม สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ คู่มือแบบฝึกหัด บัตรคำชี้แนะ บัตรกิจกรรม

กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยเปลี่ยนบทบาทของครู และนักเรียน นักเรียนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วยตัวของเขาเอง นอกจากนี้ยังช่วยลดความวิตกกังวลของนักเรียน และทำให้ความคล่องตัวในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

4. ใช้ยุทธวิธีการฝึกฝน

หลักการใหญ่ของการเรียนภาษาคำต่างประเทศ หรือภาษาที่ 2 ของนักเรียนนั้นไม่ได้เน้นความร่วมมือทางด้านความคิด กลวิธีที่เกี่ยวข้อง และบุคลิกภาพของการเป็นผู้เรียนภาษาที่ดี ผู้เรียนเหล่านี้ไม่ได้รู้ถึงความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา เพื่อที่จะทำให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น นักเรียนเป็นจำนวนมากมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการเรียนภาษาในฐานะเป็นกระบวนการน้อยมาก เขามีความคิดว่าคล้ายกับวิชาอื่น ๆ ในโรงเรียน

จากเหตุผลดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องพัฒนาให้ผู้เรียนได้รู้และใช้กลวิธีการเรียนรู้โดยการฝึกฝน ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้การฝึกฝน

ยุทธวิธีการฝึกฝนนี้ สามารถกระทำโดย การเชื่อมโยงกับการจัดกิจกรรมทางการเรียน ภาษา การเล่นเกม และกิจกรรมอื่น ๆ การฝึกฝนควรจะต้องมีการสาธิตให้เห็น เพื่อผู้เรียนจะได้เข้าใจว่าทำไม กลวิธีจึงเป็นสิ่งสำคัญ และกลวิธีเหล่านั้นจะนำไปใช้ได้อย่างไร และจะประเมินผลอย่างไร ซึ่งมีขั้นตอนทั้งหมด 8 ขั้นตอนคือ

1. ตัดสินใจเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียน และใช้เวลาให้เกิดประโยชน์
2. เลือกกลวิธี

3. พิจารณาถึงการใช้กลวิธี การฝึกฝน ในลักษณะบูรณาการ
4. พิจารณาการใช้แรงจูงใจ
5. เตรียมอุปกรณ์และกิจกรรม
6. เริ่มต้นขั้นตอนการฝึกฝน
7. ประเมินผลการฝึกฝน
8. ทบทวนสิ่งที่ฝึกฝน

จากยุทธวิธีการฝึกฝนนี้ นักเรียนจะเรียนรู้ได้มากขึ้น ครูจะเป็นผู้ช่วยเหลือนักเรียนแต่ละคนในการพัฒนาการเรียน ด้วยตนเองว่าจะเรียนรู้ได้อย่างไร แม้กระทั่งการเรียนรู้นอกห้องเรียน ในการฝึกฝนนี้นักเรียนสามารถใช้กลวิธีต่าง ๆ

เอกสารเกี่ยวกับสมาธิ

สมาธิ แปลว่า ความตั้งใจมั่น หรือเรียกว่า สมถะ ความสงบใจ หมายถึงตั้งไว้ให้มั่น ในเรื่องที่ทำทุกอย่าง ด้วยความสงบใจจากความคิดยุ่งยากสับสนต่าง ๆ

สมเด็จพระญาณสังวร ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ สมาธิไว้ว่า จิตใจของเรานี้เหมือนดวงไฟถ้ามีเครื่องหุ้มห่ออยู่ และไม่มีเครื่องรวมแสง ก็จะปรากฏแสงสว่างน้อยและพร่า ถ้านำเครื่องหุ้มห่อออกเสียและมีเครื่องรวมแสง แสงสว่างก็จะมาก และพุ่งไปทางเดียวกัน อันเทียบได้กับความตั้งใจที่แน่วแน่ ไม่มีอันตรายของใจต่าง ๆ มารบกวน เช่น ไม่เพเลินคิด จิตไม่ไกรธ ไม่เียงง่วงซึมเซา ไม่ฟุ้งซ่าน ไม่กลัดกลุ้ม ไม่ลังเลใจ เมื่อเป็นเช่นนี้จิตใจก็จะมุ่งไปทางเดียว นั่นแหละคือสมาธิ ความตั้งใจพร้อมที่จะใช้ให้สำเร็จประโยชน์ได้ทุกอย่าง จะฟัง จะอ่าน จะเขียนเล่าเรียนวิชาอะไร ก็ได้ทั้งนั้น จะทำงานอะไรก็ได้ แต่ขอให้อยู่ในทางที่ดีก็แล้วกัน (สมเด็จพระญาณสังวร. 2522 : 380 - 383)

การฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดสมาธิ มีมากมายหลายวิธี ควรจะเริ่มตั้งแต่ขั้นพื้นฐานขึ้นไป พระราชวรเมธีกล่าวไว้ว่า การนั่งนิ่ง ๆ ไม่ใช่ตั้งสมาธิ สมาธินั้นต้องมโนองค์ประกอบเป็นความแน่วแน่ มั่นคง หนักแน่น ของจิตที่จะนำไปใช้ในการทำกิจทุก ๆ อย่าง วิธีฝึกจิตในขั้นสมาธิ เช่น

1. ฝึกให้คนยุ่งกับกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ให้มีโอกาสยุ่งกับความชั่ว
2. วิธีเอาความคิดเข้าข่ม หรือผูกมัดจิตไว้กับสิ่งดีงามบางอย่าง แบบที่เรียกว่า อุดมคติ

3. ผิกสมาธิที่เรียกว่า วิปัสณา คือขั้นที่เกิดความรู้แจ้งเห็นจริงจนเปลี่ยนทัศนคติ เปลี่ยนค่านิยม มีโลกทัศน์ และชีวิตศน์อย่างใหม่ได้ (พระราชวรมนี. 2518 : 74 - 75)

ในหลักสูตรสังคมศึกษา เรื่องพระพุทธศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก็ได้มีการแนะนำ วิธีฝึกสติ และสมาธิ ในระดับพื้นฐานเอาไว้หลายอย่าง เช่น พิจารณาลมหายใจ เข้า - ออก กระทำดังนี้ ตั้งกายตรง พอสบายไม่เกร็งตัว หายมือทั้งสองวางบนตัก กำหนดรู้ที่ลมหายใจ เข้า-ออก หายใจเข้าก็รู้ว่าหายใจเข้า หายใจออกก็รู้ว่าหายใจออก บางขณะหายใจเข้า-ออก ยาว บางขณะก็สั้น ก็รู้ชั่วชีวิตเราอยู่ที่ลมหายใจนี้ ลมหายใจเป็นสิ่งที่เรานำติดตัวไปด้วยทุกแห่ง และเป็นสิ่งแรกที่เราจะออกไปจากชีวิตของเรา แม้เราอยากจะให้อยู่กับเรานาน ๆ แต่เราก็ ลังบงคับลมไม่ได้ มันจะหยุดเมื่อใดก็ได้ เมื่อลมหยุดชีวิตก็สั้น กายนี้จะถูกเผาไหม้หมดไป เราจึง ยึดถือร่างกายนี้ไว้ไม่ได้ กายนี้จะอยู่เพียงชั่วคราว เช่นเดียวกับลมหายใจ พิจารณาเสมอ ๆ บ่อย ๆ ดังนี้ เราจะคลายความยึดถือตัวเรา ของเราลงได้ (กรมวิชาการ. 2526 : 82)

ลักษณะของจิตที่เป็นสมาธิ

พระราชวรมนี (2529 : 830) อธิบายถึงลักษณะของจิตที่เป็นสมาธิไว้ว่า จะต้อง มีลักษณะแข็งแรง มีพลังมาก ราบเรียบสงบเหมือนกับน้ำในสระที่นิ่ง ไส้กระจ่างมองเห็นได้ชัด นุ่มนวลควรแก่งาน ไม่เครียด ไม่กระด้าง ไม่วุ่น ไม่ขุ่นมัว ไม่สับสน ไม่เร้าร้อน ไม่กระวน กระวาย ซึ่งสอดคล้องกับที่ วรศักดิ์ วรธมโม (2521 : 22 - 23) กล่าวถึงจิต ที่เป็นสมาธิ ว่าจะต้องประกอบด้วยจิตที่บริสุทธิ์ปราศจากสิ่งรบกวน มีความมั่นคงของอารมณ์ ไม่วอกแวก จิตมีความว่องไวในการทำงาน ระดับของจิตสามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ ระดับธรรมดา สามารถเกิดความตั้งใจระดับกลางทำให้เกิดความสงบจิตแน่วแน่นมองไปตรง ระดับสูงจิตเกิดความเมตตาเกิดปัญญา มหามกุฏราชวิทยาลัย (2522 : 184) ได้อธิบายระดับของสมาธิใน ระดับขณิกสมาธิ ว่าเป็นสมาธิที่เกิดเพียงชั่วขณะหนึ่งที่คนทั่วไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ การงานในชีวิตประจำวันให้ได้ผลดี หรือใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการเจริญวิปัสสนา สมาธิระดับนี้ สามารถบรรเทาความว้าวุ่น ความฟุ้งซ่านของจิตได้ สมาธิระดับ ขณิกสมาธิอาจเกิดขึ้นโดยที่ บุคคลนั้นอาจไม่รู้ว่ากำลังมีสมาธิ ซึ่งถ้าบุคคลฝึกได้อย่างสม่ำเสมอจนจิต เป็นสมาธิจะมีผล

ต่อร่างกาย ส่วนระดับอุปจารสมาธิ หรือที่เรียกสมาธิจวนจะแน่น เป็นสมาธิที่สามารถระงับนิวรณ์ได้ สมาธิระดับอุปจารสมาธิที่จะต้องเกิดก่อนที่จะเกิดในระดับอัปปนาสมาธิ (ฐาน) บุคคลที่มีความพยายามในการฝึกจิตให้เป็นสมาธิในระดับอุปจารสมาธินี้ จะมีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ จิตเป็นสมาธิไม่ซัดส่าย ไม่สนใจในสรรพสิ่งใด ๆ ที่อยู่รอบข้าง กล่าวคือ ได้ยินก็เหมือนไม่ได้ยิน เห็นก็เหมือนไม่เห็น (นงเยาว์ ชาตบุตรวงศ์. 2525 : 11 - 13)

วิทย์ วิศวเวทย์ และเสฐียรพงษ์ วรรณปก (2526 : 70 - 73) ได้กล่าวถึงประโยชน์อันมหาศาลของจิตที่เป็นสมาธิ ดังนี้

1. ประโยชน์ของสมาธิในชีวิตประจำวัน

1.1 ทำให้จิตใจสบาย มีความผ่อนคลาย และสงบสุข เพราะมิได้กังวลถึงอดีต มิได้เพื่อฝันถึงอนาคต เป็นอยู่ในปัจจุบันขณะนั้นเท่านั้น

1.2 ทำให้มีความอ่อนโยนระงับกระแเจง ไม่ขี้เมะ ตื่นตัวอยู่เสมอ รู้เท่าทันสถานการณ์ ระมัดระวัง รู้จักเลือกตัดสินใจ ให้เหมาะสม แก่สถานการณ์ และตระหนักถึงถึงความมุ่งหมายของการกระทำของตน

1.3 มีความเพียรพยายาม แน่วแน่ในจุดมุ่งหมาย และต้องสัมพันธ์กับ "ปัญญา" คือ ต้องรู้ชัดแจ้งว่า จะพยายามไปเพื่ออะไร อย่างไรด้วย ทำให้จิตมั่นคงหนักแน่น มีความไม่ผลสัมฤทธิ์สูงเสมอ

1.4 มีประสิทธิภาพในการทำงาน งานสำเร็จด้วยความเรียบร้อย เพราะใจไม่เลื่อนลอยไปสู่เรื่องราวอื่น

2. ประโยชน์ของสมาธิในการพัฒนาคุณภาพที่เห็นได้ชัด

2.1 ทำให้มีความเข้มแข็ง หนักแน่น มั่นคงทั้งทางกายและจิตใจ

2.2 ทำให้มีสุขภาพจิตดี

2.3 เกื้อกูลแก่สุขภาพร่างกาย และรักษาโรคบางอย่างได้ โรคทางกาย

บางอย่างอาจหายได้โดยไม่ต้องรักษา เพราะสมาธิ เป็น "ไอสด" รักษาโรคทางใจได้ เมื่อใจสบาย ปลอดโปร่ง โล่งเบาจากแรงดึงดูดของกิเลส สุขภาพก็จะดี ก็หลยเกื้อกูลให้สุขภาพทางกายดีขึ้น

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับสมาธิ

โรจน์รุ่ง สุวรรณสุทธิ และคนอื่น ๆ (2516 : 1 - 44) ได้ศึกษาวิจัยถึงผลของการฝึกสมาธิแบบอานาปานสติว่าสามารถช่วยในด้านการศึกษามากน้อยเพียงใด โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2513 - 2514 จำนวน 32 คน เป็นชาย 20 คน หญิง 12 คน มีอายุระหว่าง 19 - 23 ปี ให้มาทำการฝึกสมาธิเป็นเวลา 20 สัปดาห์ ๆ ละ 5 วัน ๆ ละ 50 นาที พบว่า นักศึกษาแพทย์มีความตั้งใจเรียนสูงขึ้นกว่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 62 รักการเรียนมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 31 ตอบว่ามีประโยชน์ต่อการเรียน คิดเป็นร้อยละ 65 มีส่วนน้อยตอบว่าเบื่อการเรียน คิดเป็นร้อยละ 6 และเมื่อครูและคะแนนการสอบเป็นรายบุคคลใน วิชากายวิภาคศาสตร์ พบว่า กลุ่มที่ฝึกสมาธิแบบอานาปานสติมีผลการเรียนดีขึ้น กว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก คิดเป็นร้อยละ 15.62 ส่วนในวิชาสรีรวิทยา มีคะแนนดีขึ้นกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก เล็กน้อย แต่เมื่อใช้ Digit Symbol ทำการทดสอบพบว่านักเรียนที่ฝึกสมาธิแบบอานาปานสติมีความจำ และความคล่องแคล่วในการทำงานดีกว่ากลุ่มที่ได้ฝึกอย่างชัดเจน ส่วนด้านจิตใจเมื่อใช้แบบสอบถาม พบว่า ความหงุดหงิด จุกแฉ่ว โกรธง่าย คิดเป็นร้อยละ 85 ที่ตอบว่าจิตเบาสบาย คิดเป็นร้อยละ 50 ในด้านสุขภาพ พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการฝึกสมาธิแบบอานาปานสติ มีการเจ็บป่วยน้อยกว่า กลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก เพราะการเจ็บป่วยมีความสัมพันธ์กับความสงบของจิต นอกจากนั้นผลจากการตรวจคลื่นสมอง ยังพบว่ามีความราบเรียบต่างกับคลื่นสมองในช่วงขณะตื่นและหลับ ซึ่งผลจากการฝึกสมาธิแบบอานาปานสติยังทำให้จิตสงบ รู้สึกเบาสบายเป็นสุข คิดเป็นร้อยละ 40.6

อวยชัย โรจน์นรินทร์กิจ (2526 : 68 - 70) ได้ศึกษาวิจัยผลของการฝึกอานาปานสติต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2525 - 2526 ที่มีอายุระหว่าง 17 - 20 ปี จำนวน 71 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการฝึกอานาปานสติ จำนวน 20 คน กลุ่มที่นั่งหลับตา จำนวน 18 คน และกลุ่มที่มีกิจกรรมปกติ จำนวน 33 คน โดยนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ได้รับการทดสอบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้วยแบบทดสอบ THE DEFINING ISSUES TEST (D.I.T) ระยะเวลาและหลังการทดลองห่างกัน 8 สัปดาห์ ๆ หนึ่งจะทำการทดลอง 5 วัน ๆ

ละ 60 นาที เมื่อสิ้นสุดการทดลองทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า กลุ่มที่ได้รับ การฝึกสมาธิแบบอานาปานสติ มีการใช้

เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มที่นั่งหลับตา และกลุ่มที่มีกิจกรรมปกติ และพบอีกว่ากลุ่มที่ฝึกสมาธิแบบอานาปานสติมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่าก่อนทำการทดลอง .

เอกสารเกี่ยวกับเพลง

บทบาทที่สำคัญของคนตรีต่อเยาวชนนั้น ธีธ การวัฒนาศิริกุล (2528 : 7) กล่าวไว้ ดังนี้ "จะเห็นได้ว่า ศิลปินและผู้มีใจรักดนตรีมักจะเป็นบุคคลที่อ่อนหวาน มีความละเอียดอ่อน มีเมตตาธรรม มีความสุขุมลึกซึ้ง รักมนุษย์ กล้าแสดงออกในทางที่ดี ดังนั้น คนตรีจึงเป็นเครื่องหล่อหลอมชีวิตจิตใจให้เป็นคนดี และมีบทบาทสำคัญต่อเยาวชนของชาติอย่างมหาศาล"

นอกจากนี้ คนตรียังมีบทบาทสำคัญต่อวงสังคมของมนุษย์เช่นกัน ดัง สุดใจ ทศพร (2526 : 1 - 3) ได้กล่าวว่า

"คนตรีเป็นสิ่งที่ทำให้จิตใจเบิกบาน ร่าเริง แจ่มใส ที่ใดมีเสียงดนตรี ที่นั่นเต็มไปด้วย
ในครีจิตตนิกรภาพ คนตรีจึงมีบทบาทสำคัญต่อวงสังคมของมนุษย์โดยทั่วไป และมี
อิทธิพลต่ออารมณ์ของมนุษย์เราเป็นอันมาก ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่ามนุษย์กับดนตรี
เป็นของคู่กัน และดนตรีเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องการจะขาดไม่ได้ "

เนื่องจากว่าในชีวิตประจำวันของคนเรานั้น คนตรีหรือเพลงเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับ
อารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์อยู่ตลอดเวลา เพราะเสียงเพลงช่วยให้ผ่อนคลายความยาก
ลำบากในแต่ละวันได้ดี เมื่อมนุษย์ตระหนักว่า คนตรียมีผลต่ออารมณ์ของคนเรา ก็นำที่จะ
นำมาใช้ในการบำบัดสุขภาพทั้งกาย และทางใจได้บ้าง ดังที่ เมียร์ (อรอนงค์ อินทรวิจิตร.
2527 : 6 : อ้างอิงมาจาก Meer. 1984) ได้กล่าวถึงคุณค่าของคนตรีในการบำบัด
รักษาว่า

ดนตรี คือยารักษาโรคที่มีพลังอำนาจมหาศาล และถ้าถูกนำมาใช้อย่างชาญฉลาด จะสามารถเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มคุณค่าให้กับชีวิตได้ สำหรับบุคคลผู้ไม่สามารถติดต่อกับโลกภายนอกตัวเขา เราก็สามารถก้าวไปถึงเขาได้ โดยใช้ดนตรีเป็นแนวทาง กล่าวโดยสรุปว่า ดนตรีจะช่วยระบายอารมณ์ และสามารถคลี่คลายปัญหาได้ ช่วยให้สุขภาพคนเราดีขึ้น นอกจากนี้ยังค้นคว้าทั่วโลก ต่างมีหลักฐานยืนยันว่า ดนตรีมีประโยชน์อย่างมากสำหรับแพทย์ มีตัวอย่าง การทดลอง นำดนตรีมาใช้ลดความเจ็บปวด เช่นที่โรงพยาบาลในมอนทรีออล แคนาดา และใน ไบแลนด์ เมื่อคนไข้ที่มีอาการทางประสาทได้รับการบำบัดทางดนตรีแล้ว สามารถลดยาแก้ปวดลงถึงครึ่งจำนวน การค้นพบยังระบุด้วยว่า ดนตรีช่วยการทำงานของ กระเพาะในการย่อยอาหาร ได้ดี นอกจากนี้ยังช่วยให้คนไข้คล่องตัวขึ้นและเร็วขึ้น คนไข้หนัก ก็ฟื้นคืนสภาพเร็วกว่าปกติเมื่อได้รับการกระตุ้นด้วยเสียงเพลง

ผลการวิจัยที่สอดคล้องกับคำกล่าวของ เมียร์ ก็คือ การศึกษาของ เมส (Mays. 1979 : 1878 - A) ในเรื่องการใช้ดนตรีรักษาโรคจิตประสาทประเภทซึมเศร้า โดยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน จากศูนย์สุขภาพจิตของมหาวิทยาลัย จอร์เจีย ได้ทดลอง 3 วิธี คือ การให้คำปรึกษาอย่างเดียว ฟังดนตรีอย่างเดียว และให้คำปรึกษาร่วมกับการฟัง ดนตรีจากหลักฐานที่ได้จากการตรวจวิเคราะห์ ที่สามารถมองเห็นได้ และจากการประเมินผล ของผู้ป่วยเอง ชี้ให้เห็นว่า ผู้ป่วยทั้ง 5 มีพัฒนาการที่ดีขึ้น จากระดับความซึมเศร้า หลายระดับ พัฒนาไปสู่ระดับ ที่ไม่มีความซึมเศร้าเหลืออยู่จนถึงระดับที่มีความสุข การเปลี่ยนแปลงความนับถือ ตนเองนั้น ผู้ป่วย 4 คน เพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในขณะที่คนทั้ง 5 อยู่ในระดับเดิม แต่ทั้ง 5 คน รายงานว่า ระยะที่ใช้ดนตรีร่วมกับการปรึกษานั้นช่วยเขาได้มากที่สุด

นอกจากนี้ ยังมีการทดลองนำดนตรีไปใช้ประโยชน์ในวงการอุตสาหกรรมได้ ดังผล การศึกษาของ เฮปเนอร์ (Hepler. 1966 : 151) ซึ่งทดลองนำดนตรี ไปใช้ในวงการ อุตสาหกรรมพบว่า เสียงดนตรี เป็นสิ่งที่ทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียด และเพิ่มผลผลิต ในโรงงานมากขึ้น และจากการสำรวจความเห็นของแรงงาน ปรากฏว่า

- ร้อยละ 79.5 เห็นว่า เสียงดนตรีทำให้ทำงานได้เพลินเพลิน
 ร้อยละ 75.4 เห็นว่า ทำให้ความเบื่อหน่ายจากงานที่ทำซ้ำ ๆ ซาก ๆ หดหายไป
 ร้อยละ 72.4 เห็นว่า ช่วยให้ชีวิตชีวายิ่งขึ้น
 ร้อยละ 70.0 เห็นว่า ช่วยปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น
 ร้อยละ 44.0 เห็นว่า ลดความเหน็ดเหนื่อย
 ร้อยละ 42.3 เห็นว่า ผ่อนคลายความตึงเครียด

จะเห็นได้ว่า คนตรีนั้น สามารถมีอิทธิพลแม้กระทั่งในวงการอุตสาหกรรม

กล่าวโดยสรุปแล้วจะเห็นว่า คนตรีนี้นั้นมีประโยชน์มีอิทธิพลต่อวงการต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านบันเทิง ด้านโฆษณา ซึ่งเราพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันแล้วทางการแพทย์ทางการอุตสาหกรรม ทางการศึกษา ต่างก็ตื่นตัว เล็งเห็นความสำคัญของดนตรี และได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กันอย่างแพร่หลาย

เอกสารและงานวิจัยในประเทศไทย

ได้มีผู้ศึกษา เกี่ยวกับการนำเพลงและดนตรีมาใช้ในการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ หลายวิชาด้วยกัน เช่น

สมศักดิ์ ชำนาญกิจ (2523 : 39) ได้ทดลองใช้บทเพลงประกอบการสอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาไทยโดยมีบทเพลงประกอบการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่มีบทเพลงประกอบการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้สรุปความคิดเห็นของครูในการใช้บทเพลงประกอบการสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 3, 4 และ 5 ว่า

1. บทเพลงช่วยเร้าใจ ให้เด็กเกิดความสนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น
2. เด็กสนุกสนานในการเรียน
3. เด็กจำเนื้อหาสาระในบทเรียนได้ดี
4. เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับศัพท์คำขึ้น

โสภา ท่าเรือพลี (2525 : 38) ได้ทดลองใช้บทเพลงประกอบการสอนภาษาไทย กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง อยู่ในระดับสูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีทัศนคติ ในทางบวกต่อการเรียนภาษาไทย

ยุพิน พิพิธกุล (2522 : 7) ได้รวบรวมความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ บทเพลงประกอบการสอนคณิตศาสตร์ ปรากฏผลที่น่าสนใจดังนี้

1. บรรยายภาศในชั้นเรียนสนุกสนาน	84.90%
2. รู้สึกสนุกมีชีวิตชีวา	80.73%
3. ไม่เบื่อหน่ายบทเรียน	79.17%
4. สนใจบทเรียนยิ่งขึ้น	75.52%
5. คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่น่าสนใจ	66.15%
6. อยากเรียนคณิตศาสตร์มากขึ้น	66.15%
7. เข้าใจบทเรียนดีขึ้นกว่าเดิม	61.98%
8. อยากร้องเพลงประกอบทุกเพลง	54.17%

เอกสารเกี่ยวกับการทำงานร่วมมือกับผู้อื่น

สำหรับกลวิธีสังคมนะเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งถือว่าเป็นวิธีเรียน ไม่ใช่วิธีสอน ใช้ในการเสริมการเรียนรู้การสอนให้ดีขึ้น แต่จะใช้แทนวิธีสอนไม่ได้ ครูต้องสอนต่อไป (Slavin. 1990 : 20 - 23) และนักเรียนก็เรียนต่อไปโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือนั้น นักเรียนจะเกิดความคิดหรือทำขึ้นมาเองไม่ได้ ครูต้องเป็นผู้ริเริ่ม เป็นผู้แนะนำฝึกให้นักเรียนใช้ ครูต้องเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องการนำวิธีการเรียนแบบ ร่วมมือมาใช้ในห้องเรียนของคนเป็นอย่างดี การทดลองการเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษา ต้องใช้เวลาประมาณ 2 - 3 ปี จึงจะสามารถใช้วิธีสอนแบบร่วมมือประมาณ 60% ของเวลาสอน ของตน (Edwards and Stout. 1990 : 38 - 41)

ก่อนที่ครูจะนำวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือมาใช้ในห้องเรียนนั้น ชั่วโมงแรก ๆ ครูต้องฝึกกระบวนการกลุ่ม หรือทักษะทางสังคมในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มของนักเรียนเสียก่อน เช่น การยิ้ม การให้กำลังใจ การใช้สายตา การลูบหลัง และอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกไว้วางใจ ยอมรับ และร่วมมือซึ่งกันและกันมากขึ้น (Johnson and Johnson. 1990 : 29 - 33) เมื่อนักเรียนผ่านขั้นนี้ไปแล้ว จึงจัดเด็กเข้ากลุ่มให้ทำงานร่วมกัน การจัดเด็กเข้ากลุ่ม ถ้าเป็นเด็กเล็กก็อาจจะจัดกลุ่มละ 2 คน เด็กโตอาจจะจัดกลุ่มละ 3 - 5 คน โดยทั่วไปนิยมจัดกลุ่มละ 4 คน มีเด็กเก่ง 1 คน เด็กอ่อน 1 คน และเด็กปานกลาง 2 คน (Brandt. 1990 : 8 - 11) การจัดกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือนี้ยังมีอีกหลายวิธี และแต่ละวิธีมีประโยชน์แตกต่างกัน ดังนี้ (Kagan. 1990 : 12 - 15)

1. กิจกรรมวงกลม (Roundrobin) เป็นวิธีการที่ครูให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสเสนออะไรสักอย่างต่อชั้นทุกคนทีละคน เช่น แสดงความคิดเห็น เล่านิทาน แนะนำตนเอง และอื่น ๆ วิธีนี้มีประโยชน์ในการสร้างความเป็นกันเอง ความรักหมู่ รักคณะและสร้างทีมงาน (Teambuilding)
2. กิจกรรมมุมห้อง (Corners) นักเรียนกลุ่มหนึ่งหรือหลายกลุ่มก็ได้คอยเข้าไปอยู่มุมห้อง ฟังและบันทึกการอภิปรายของนักเรียนที่อยู่กลางห้อง แล้วรายงานผลต่อชั้น วิธีนี้มีประโยชน์ในการให้นักเรียนได้ฟังแนวความคิดอื่นที่ต่างไปจากของตน ใช้กับการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง การแก้ปัญหา ความคิดเกี่ยวกับคำนิยม การตั้งสมมติฐาน และการสรุปความ ผลพลอยได้ก็คือทำให้นักเรียนทราบและยอมรับความคิดอื่น ๆ และรู้จักเพื่อนร่วมชั้นดีขึ้น (Classbuilding)
3. การเล่นเกมเลียนแบบ (Match Mime) ให้นักเรียนกลุ่มหนึ่งเรียงวัตถุ เช่น เรียงวัตถุบนกระดานหมากรุกฮอส หรือแผ่นตารางที่คล้าย ๆ กัน แล้วบอกให้เพื่อนเรียงให้เหมือนกันโดยไม่ให้ดู ให้ทำตามคำบอกเท่านั้น วิธีนี้ใช้ประโยชน์ในการฝึกทักษะด้านการสื่อสาร (Communication Building) ฝึกทักษะการใช้คำพูด และการละเล่นบทบาท เพราะเด็กต้องเปลี่ยนกันเป็นผู้บอก
4. การเรียกหมายเลข (Numbered Head Together) ครูให้หมายเลข นักเรียนทุกกลุ่ม เช่น หมายเลข 1, 2, 3 และ 4 เป็นต้น ครูถามคำถามให้เด็กปรึกษากัน เพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนในชั้นรู้คำตอบ แล้วครูบอกให้หมายเลขที่ต้องการในกลุ่มที่ต้องการตอบ วิธีนี้ใช้

ในการทบทวนความรู้ และความเข้าใจในบทเรียน และทบทวนก่อนสอบ จะทำให้นักเรียนจดจำได้แม่นยำยิ่งขึ้น

5. การใช้บัตรคำสีช่วยจำ (Color-Coded Co-Op Cards) เป็นวิธีการที่ฝึกให้เด็กจดจำข้อมูล เช่น ในวิชาเลขคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ให้แม่นยำยิ่งขึ้น โดยให้เด็กเล่นเกมส์โดยใช้บัตรคำถามบัตรคำตอบที่แต่ละกลุ่มไปเตรียมมาก่อน ครูอาจจะเป็นผู้ถามเอง หรือให้กลุ่มที่เตรียมมาเป็นผู้ถาม และมีการให้คะแนนกลุ่มที่ตอบถูกต้อง ตามเฉลย แต่ต้องให้โอกาสกลุ่มปรึกษาและช่วยเหลือกันในการตอบ เมื่อตอบถูกก็มีการชมเชยประโยชน์ที่ได้ก็คือ จดจำข้อเท็จจริงได้มากเกิดกำลังใจและส่งเสริมการช่วยเหลือกัน

6. กิจกรรมคู่เพื่อตรวจสอบ (Pairs Check) เด็กแต่ละกลุ่ม (4 คน) จับคู่กันเป็น 2 คู่ แต่ละคู่ให้คนหนึ่งทำแบบฝึกหัดอีกคนคอยช่วย เมื่อทำได้ 2 ข้อแล้วเปรียบเทียบคำตอบกับอีกคู่หนึ่งในกลุ่มเดียวกัน แล้วเปลี่ยนคนทำต่อไปใหม่จนจบแบบฝึกหัด มีประโยชน์ในการฝึกทักษะการช่วยเหลือกัน การตรวจงานกันเองและเป็นการให้กำลังใจในการทำงานด้วย

7. การสัมภาษณ์ 3 ขั้น (Three Step Interview) เด็กในกลุ่มจับคู่กัน 2 คู่ แต่ละคนถามเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังเรียน เช่น ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทกลอน เรื่องที่อ่านหรือการสรุปบทความเป็นขั้นที่ 1 แล้วเปลี่ยนคนตอบมาเป็นคนถาม เป็นขั้นที่ 2 หลังจากนั้นก็ผลัดกันเล่าให้กลุ่มฟังว่าเพื่อนพูดอะไรบ้าง เป็นขั้นที่ 3 วิธีนี้ส่งเสริมการมีส่วนร่วม การฟังและการแสดงความคิดเห็น ตลอดจนการพัฒนาความคิดรวบยอดด้วย

8. การอภิปรายคู่ (Think - Pair Share) ให้นักเรียนสลับคู่กันภายในกลุ่มต่างคนต่างคิดเกี่ยวกับหัวข้อหรือคำถามของครู อภิปรายกับคู่ของตน แล้วรายงานต่อชั้นเรียน วิธีนี้ใช้กับบทเรียนที่ต้องการ สรุปความ ตั้งสมมติฐาน อนุมาน อูบมาน และการประยุกต์ ผลทางสังคมก็คือ การมีส่วนร่วม และการพัฒนาความคิดรวบยอด

9. การจัดเครือข่ายความคิด (Team Work - Webbing) แต่ละกลุ่มเขียนแนวความคิดหลักและองค์ประกอบย่อยของความคิดหลัก พร้อมกับแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดหลักกับองค์ประกอบบนแผ่นกระดาษเป็นลักษณะของแผนภูมิความรู้ วิธีนี้ใช้ในการวิเคราะห์ความคิดหรือผลออกไปสู่องค์ประกอบย่อยหรือเหตุ ทำให้เกิดความเข้าใจความเกี่ยวพันอันซับซ้อนระหว่าง

ความคิดและองค์ประกอบต่าง ๆ หรือระหว่างผลกับเหตุหลายประการ แล้วเสนอต่อชั้นหรือส่งครูในทางสังคมแล้วทำให้เด็กรู้จักบทบาทที่ตัวตนจะเล่นมากขึ้น วิธีนี้ช่วยในการพัฒนาแนวความคิดเช่นเดียวกับวิธีที่ 7 - 8

10. กิจกรรมโต๊ะกลม (Roundtable) ครูถามคำถาม ให้คนที่ 1 ตอบคำถาม ข้อที่ 1 คนที่ 2 ตอบข้อที่ 2 คนที่ 3 ตอบข้อที่ 3 และคนที่ 4 ตอบข้อที่ 4 ลงบนกระดาษ แต่ให้มีการปรึกษากันได้ หลังจากนั้นจึงมีการตรวจจากการเฉลยของครู วิธีนี้เหมาะสมที่ใช้กับการประเมินความรู้เก่า ทบทวนความรู้ความจำ ถ้าเป็นงานก็ให้เด็กทำกันคนละส่วน ประโยชน์ทางสังคมก็คือ ทุกคนมีโอกาสทำและเป็นการสร้างทีมงานด้วย

11. กิจกรรมวงกลมซ้อน (Inside - Outside Circle) ให้นักเรียนนั่งหรือยืนเป็นรูปวงกลม 2 วง จำนวนเท่ากัน วงในหันหน้าออก วงนอกหันหน้าเข้าคนอยู่ตรงกันจับคู่กัน เมื่อครูถามคำถามทั้ง 2 คน ปรึกษากันแล้วตอบคำถาม คำถามต่อไปครูให้ย้ายที่เปลี่ยนคู่กัน ทำอย่างนี้ต่อไป วิธีนี้ใช้กับบทเรียนที่ต้องการตรวจสอบความเข้าใจ ทบทวนความรู้เก่า ทำให้นักเรียนมีโอกาสพบและปรึกษาเพื่อแนะทุกคน

12. กิจกรรมคู่คิด (Partners) เด็กในกลุ่มจับคู่กันไปปรึกษากับอีกคู่ในกลุ่มอื่นแล้วนำความรู้ที่ได้มาปรึกษากับอีกคู่ในกลุ่มเดิมของตน วิธีนี้เหมาะกับการสอนบทเรียนใหม่ การพัฒนาแนวความคิด และเพิ่มความจำและเด็กมีโอกาสนฝึกทักษะการสื่อสาร และการนำเสนอข้อมูลด้วย

13. กิจกรรมประสานความคิด (Jigsaw) นักเรียนในกลุ่มไปทำงานในปัญหาใดปัญหาหนึ่งกับกลุ่มอื่น ๆ ไม่ซ้ำกัน เมื่องานเสร็จกลับมาเข้ากลุ่มเดิม แล้วสอนเพื่อนในสิ่งที่ตนได้รู้มา ทำให้ทั้งกลุ่มได้รับความรู้เพิ่มเติมโดยเท่าเทียมกัน วิธีนี้ใช้กับการเรียนความรู้ใหม่ และการทบทวนความรู้เก่า เป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้เด็กพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในฐานะเท่าเทียมกัน

14. กิจกรรมร่วมมือร่วมกลุ่ม (Co-op Co-op) นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานซึ่งผลงานนั้น แต่ละคนมีส่วนในการทำอย่างชัดเจน แล้วทั้งกลุ่มนำเสนอต่อชั้น บรรยายภาคในส่วนที่ตนได้กระทำวิธีนี้เหมาะกับบทเรียนที่มีความซับซ้อน ต้องใช้ข้อมูลจากหลายแหล่ง วิธีนี้ใช้ในการวิเคราะห์ประเมินผล ประยุกต์และสังเคราะห์ ประโยชน์ทางสังคมก็คือสร้างความตกลงกันได้ และพัฒนาทักษะการนำเสนอผลงาน

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมกลุ่มสามารถฝึกทักษะทางสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ศุภพร นิมิตรกุล (2521 : 13) ที่กล่าวว่ากิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม และทำงานด้วยตนเองจะทำให้เด็กเรียนรู้จักสิทธิและหน้าที่ของงาน และความรับผิดชอบ และสอดคล้องกับคำกล่าวของ วิไลวรรณ สันถะโณมล (2520 : 20) ที่กล่าวว่ากิจกรรมกลุ่มช่วยฝึกทักษะทางสังคมซึ่งเป็นทักษะที่ช่วยให้อยู่ร่วมกันและทำงานกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น

เอกสารเกี่ยวกับความจำ

ในเรื่องของการจำ มีผู้ให้ความหมายของการจำไว้หลายความหมายด้วยกัน เป็นต้นว่า กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 238) กล่าวว่า การจำ หมายถึง ความสามารถสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม แล้วสามารถถ่ายทอดออกมาในรูปของการระลึกได้ (Recall) หรือการจำได้ (Recognition)

ทวี ท่อแก้ว (2517 : 70) กล่าวว่า การจำ คือ การที่ร่างกายสามารถจะคิดแสดงอาการหรือพฤติกรรมที่เคยเรียนมาแล้วภายหลังที่ได้ทอดทิ้งไว้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง โดยไม่ได้กระทำหรือแสดงอาการอย่างนั้นออกมา

กระบวนการแห่งความจำ

การที่บุคคลจะจดจำสิ่งใดนั้นเราอาจแยกพฤติกรรมออกเป็นส่วน ๆ ได้ 4 ส่วน คือ (ทวี ท่อแก้ว. 2517 : 71)

1. บุคคลย่อมเรียนรู้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
2. บุคคลย่อมสะสมสิ่งที่เรียนรู้ไว้ในระบบประสาท
3. เมื่อบุคคลจำเป็นต้องใช้หรือมีสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งมากระตุ้นสิ่งที่ได้สะสมไว้จะถูกนำออกมา
4. การที่บุคคลนำความรู้ ความเข้าใจเก็บไว้ออกมาใช้ บุคคลก็สามารถที่จะแสดงพฤติกรรมซ้ำเดิมที่กระทำมาแล้วอีก

ส่วนประกอบของความจำ

ความจำน่าจะมีส่วนใหญ่อำคัญอยู่ที่สมองของคน และมีส่วนประกอบอื่น ๆ บ้าง เป็นต้น ในที่นี้จะเสนอความคิดกว้าง ๆ ว่าความจำน่าจะมาจากสิ่งต่อไปนี้

1. เซลล์ประสาทหรือสมอง แคนรับความรู้สึกนึกคิดของคนนั้นอยู่ที่สมอง จึงน่าจะมีลักษณะบางอย่างของประสาทที่สามารถในการจำ และความจำน่าจะมีความสัมพันธ์กับเขาวนมากอยู่เหมือนกันจะเท็จจริงอย่างไรก็น่าจะพิจารณาดู แต่ส่วนอื่น ๆ ก็มีอิทธิพลในการจำอีกไม่แพ้เรื่องเซลล์ประสาทหรือสมอง
2. ความตั้งใจอันหมั่นเพียร นักเรียนผู้ใดที่หมั่นท่องบ่น อุตสาหะพยายาม สามารถจะทำให้ความจำยืนนานอยู่ได้ คือ การฝึกฝนทุกวันนั่นเอง
3. ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน การเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความเข้าใจ มีความหมายต่อผู้เรียนทำให้ผู้เรียนจดจำได้ดีว่าการเรียนโดยไม่เข้าใจ เพราะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายเกลียดชัง มีเจตคติไม่ดีต่อการเรียนติดตามมาด้วย
4. การใช้ประสาทสัมผัสมาก ๆ ก่อให้เกิดความจำอีกทางหนึ่ง คือ ผู้เรียนได้กระทำในหลายอย่าง เช่น การเรียนภาษา นอกจากการพูดแล้วยังได้เห็น ได้ยิน และยังได้กระทำอาการเคลื่อนไหวอีกก็จำได้ดี
5. ความจำจากการใช้กล้ามเนื้อ จะเป็นความจำที่คงทนถาวรมากไม่ลืมง่าย ๆ เช่น คนที่ขี่จักรยานเป็น แม้จะทิ้งไปสักสิบปีเขาก็ไม่ลืม ลักษณะการท่าย่างนั้นและแสดงออกมาง่ายมาก

ชนิดของการจำ

ความจำสามารถแบ่งออกเป็น 5 ชนิด คือ

1. การระลึกได้ (Recall) หมายถึง การที่บุคคลระลึกเหตุการณ์หรือสิ่งที่เรียนรู้แล้วสามารถนำออกมาใช้ได้ถูกต้อง เช่น เคยเรียนบทท่องจำก็สามารถท่องได้อีก
2. การจำได้เมื่อพบเห็น (Recognition) หมายถึง การที่บุคคลสามารถที่จะแสดงเหตุการณ์ได้อีกเมื่อสิ่งเร้านั้นมาปรากฏเฉพาะหน้า เช่น เมื่อเราระลึกว่าคน ๆ นี้เราเคยรู้จัก

3. การจำเหตุการณ์และรายละเอียด (Reintegration) หมายถึง การที่บุคคลพบกับสิ่งเร้าบางอย่างแล้วบุคคลนั้นจะระลึกถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมาแล้วได้โดยมีการระลึกย้อนหลัง วาดภาพเหตุการณ์ขึ้นมาใหม่ พบเพื่อนร่วมชั้นคนหนึ่งทำให้ระลึกถึงตอนที่เรียนอยู่ชั้นเดียวกันว่ามีเหตุการณ์อย่างไรบ้าง เป็นต้น

4. การเรียนรู้ซ้ำ (Relearning) หมายถึง การที่บุคคลได้เรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งมาแล้ว เมื่อเรียนครั้งต่อมาจะกระทำได้เร็วกว่าครั้งแรกเพราะมีความจำจากครั้งแรกเหลือเก็บไว้ เช่น การท่องสูตรคูณครั้งแรก และครั้งที่สองจะจำได้ดีขึ้น เป็นต้น

5. การจำโดยความเคยชินหรือเรียกอีกอย่างว่า "การจำ แบบนกแก้ว" คือ เพียงแต่จำคำต่าง ๆ ได้ แต่ไม่มีความหมายของคำนั้น ๆ เช่นเดียวกับการเรียนของคนเราบางเรื่อง แม้จะจดจำได้จริง แต่หาสาระจากเรื่องราวนั้นไม่ได้เลย ในการสอนครูควรหลีกเลี่ยงไม่ให้เด็กจำแบบนี้มากนัก

ระบบความจำของมนุษย์

ความจำของมนุษย์เราสามารถแบ่งออกเป็น 3 ระบบ คือ (ชัยพร วิชชาวุธ. 2520 : 399)

1. ระบบความจำจากการรู้สึกสัมผัส (Sensory Memory) หมายถึง การคงอยู่ของความรู้สึกสัมผัสหลังจากที่เสนอสิ่งเร้าสิ้นสุดลง การสัมผัสด้วยอวัยวะสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ หู ตา จมูก ลิ้น และผิวหนัง หรือส่วนใดส่วนหนึ่ง

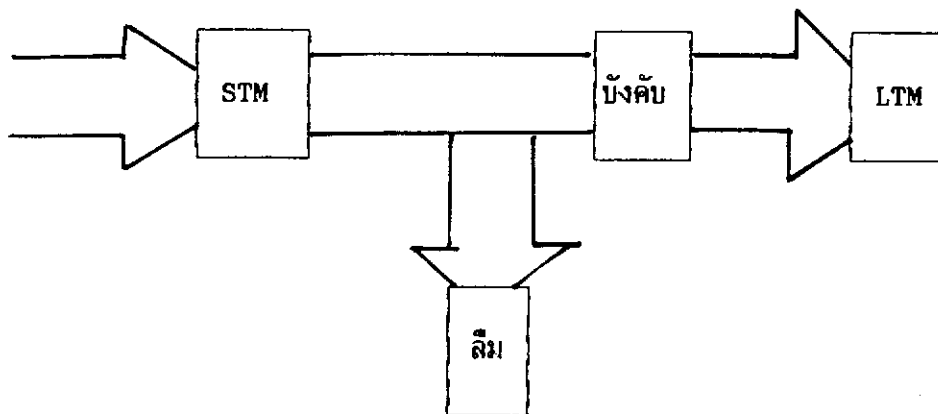
2. ระบบความจำระยะสั้น (Short - Term Memory) เรียกย่อว่า STM คือ ความจำหลังการเรียนรู้เป็นความจำที่คงอยู่ในระยะเวลาสั้น ๆ ที่ตั้งใจจำหรือจดจ่อสิ่งนั้นเท่านั้น เมื่อไม่ได้ใส่ใจในสิ่งเหล่านั้นแล้วความจำก็จะเลือนหายไป

3. ระบบความจำระยะยาว (Long - Term Memory) เขียนย่อว่า LTM คือ ความจำที่คงทนถาวรมากกว่าความจำระยะสั้น ไม่ว่าจะทิ้งระยะเวลาไว้นานเพียงใด ถ้าเมื่อต้องการรื้อฟื้นความจำนั้น ๆ จะระลึกออกมาได้ทันทีและถูกต้อง ระบบความจำระยะยาวนี้เป็นระบบความจำที่มีคุณค่ายิ่ง เป็นความหมายหรือความเข้าใจในสิ่งที่ตนรู้สึก เป็นการตีความจึงขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม ความสนใจและความเชื่อของแต่ละคน

ทฤษฎีการจำการลืม

เป็นการอธิบายกระบวนการต่าง ๆ ในระบบความจำระยะสั้น (STM) และระบบความจำระยะยาว (LTM) แอตครินสัน และ ซีฟฟริน เป็นผู้สร้างทฤษฎีขึ้นมา (ชัยพร วิชาวุธ. 2520 : 71 - 72) ซึ่งมีใจความว่า ระบบความจำระยะสั้นเป็นระบบความจำชั่วคราว สิ่งใดก็ตามถ้าอยู่ในความจำระยะสั้นจะต้องได้รับการทบทวนอยู่เสมอ มิฉะนั้นแล้วความจำก็จะสลายตัวไปอย่างรวดเร็ว การทบทวนเป็นการป้องกันมิให้ความจำสลายตัวไปจากความจำระยะสั้น ถ้าสิ่งใดก็ตาม ถ้าอยู่ในความจำระยะสั้นเป็นเวลานาน สิ่งเหล่านั้นก็จะมีโอกาสฝังตัวในความจำระยะยาวได้มาก และจะติดอยู่ในความจำตลอดไป ดังภาพประกอบ 1

การทบทวน

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิทฤษฎีการจำ

ทั้งความจำระยะสั้นและความจำระยะยาวจะเกิดหลังจากการเรียนรู้หรือรับรู้ผ่านไปแล้ว เราใช้ความจำระยะสั้นสำหรับการจำเพียงชั่วคราว ความจำระยะยาวเป็นความจำที่คงทนถาวรกว่าความจำระยะสั้น เราจะไม่รู้สึกในสิ่งที่จำอยู่ในความจำระยะยาว แต่เมื่อต้องการหรือมีสิ่งใดมาสะกิดใจก็สามารถรื้อฟื้นขึ้นมาได้ กล่าวโดยสรุป ความจำระยะยาวก็คือ ความคงทนในการจำนั่นเอง ซึ่งหมายถึง การคงไว้ซึ่งความรู้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง หลังจากการเรียนรู้ไปแล้ว สิ่งสำคัญนี้จะช่วยให้เกิดความคงทนในการจำ อาจสรุปได้เป็น 2 ประการคือ

ประการแรก ได้แก่ ลักษณะความสัมพันธ์หรือความต่อเนื่องของประสบการณ์ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้

ประการสอง ได้แก่ การทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้วเสมอ และการศึกษาทบทวนสิ่งที่ทำได้คืออยู่แล้วซ้ำอีกจะช่วยให้ความจำถาวรยิ่งขึ้น

ช่วงระยะเวลาที่ความจำระยะสั้นฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาวหรือความคงทนในการจำประมาณ 14 วัน หลังจากที่ได้ผ่านการเรียนรู้ไปแล้ว (ชัยพร วิชชาวุธ. 2519 : 125)

ความสัมพันธ์ของการเรียนรู้กับการจำ

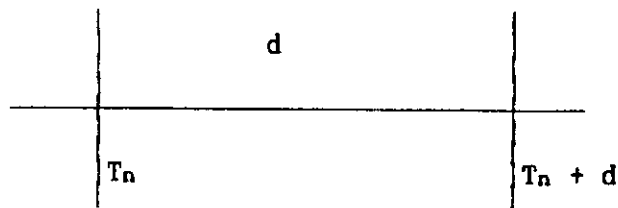
ชัยพร วิชชาวุธ (2520 : 36 - 37) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้และการจำไม่อาจแยกออกจากกันได้ ในการศึกษาการเรียนรู้ "ความจำ" ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับด้วยและในการศึกษาความจำ "การเรียนรู้" ก็มักจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น การหาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้กับความจำได้ดังนี้

T_n การเสนอสิ่งเร้าเมื่อเวลา = n

T_{n+d} การทดสอบเมื่อเวลา $n + d$

d ระยะเวลาระหว่างการเสนอสิ่งเร้าและการทดสอบ

ลำดับขั้นของเหตุการณ์ซึ่งสามารถเขียนเป็นเส้นกราฟได้ดังนี้

ระยะเวลา d จะมีระยะเวลาเท่าใดก็ได้ แต่ค่าที่ d จะมีค่าไม่เท่ากับ 0 เพราะว่าการทดสอบจะต้องทำหลังจากการเสนอสิ่งเร้าไปแล้ว

ดังนั้น การทดสอบ $T_n + d$ จะเป็นการทดลองผลที่เกิด T_n (การเรียนรู้) และการคงอยู่ของผลการเรียนรู้ที่ $T_n + d$ ซึ่งสามารถทดสอบผลการเรียนรู้ จึงมีความจำรวมอยู่ด้วยทุกครั้ง

ดังนั้น ในการศึกษาความจำโดยทั่วไปจะให้ผู้รับการทดลองประสบสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่ T_n แล้วปล่อยให้เวลาผ่านไปโดยอาจจะมีกิจกรรมสอดแทรกในช่วงระยะเวลา d แล้วทดสอบที่ $T_n + d$ แต่การศึกษาความจำแตกต่างจากการศึกษาการเรียนรู้ อยู่ที่จุดมุ่งหมายของการศึกษา ในการศึกษาความจำเราต้องการทราบว่าระยะ d และกิจกรรมสอดแทรกในช่วงเวลา d มีผลต่อที่เกิดจาก T_n อย่างไร หากผลของ T_n เป็นการเรียนรู้ การทดสอบความจำก็คือการทดสอบว่าผลการเรียนรู้อยู่คงอยู่หรือไม่

กล่าวโดยสรุป การศึกษาการเรียนรู้มุ่งผลที่เกิดจาก T_n ว่าทำให้เกิดพฤติกรรมที่ $T_n + d$ เปลี่ยนไปหรือไม่ ส่วนการศึกษาความจำมุ่งที่การทรงไว้ซึ่งผลที่เกิดจากการเรียนรู้รับรู้ หรือการประสบสิ่งเร้าที่ T_n และให้ความสำคัญต่อ d และกิจกรรมแทรกมากกว่าการศึกษาการเรียนรู้

การนำทฤษฎีการจำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน (อบรม สนิทบาล.

ม.ป.ป. : 142)

1. ครูควรจัดบทเรียนที่มีความหมายต่อเด็ก ให้เด็กได้ทราบจุดประสงค์ในการเรียน
2. ครูควรจัดประสบการณ์ตรงให้เด็กมากที่สุด ควรใช้อุปกรณ์การสอนและให้เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

3. ครูควรจัดการเรียนการสอนให้มีความแปลกใหม่ที่น่าสนใจ
4. ครูควรจัดเนื้อหาในการสอนให้เป็นตอน ๆ ให้อ่านเหมาะอย่าให้มากเกินไป
5. ควรให้เด็กมีเวลาพักผ่อนหลังจากการเรียนเรื่องหนึ่ง ๆ แล้ว
6. ควรให้มีการทบทวนและฝึกอยู่เสมอ และควรกระทำให้มากพอ
7. การสอนของครูควรให้นักเรียนได้เข้าใจแจ่มแจ้งจริง ๆ
8. จัดกระบวนการสอนให้เป็นหมวดหมู่ มีระเบียบ มีความต่อเนื่อง
9. ตารางสอนควรพิจารณาให้รอบคอบว่า ควรจัดอย่างไร เวลาใด
10. ครูควรแนะนำวิธีการเรียนที่ได้ผลดีให้แก่เด็ก

ภาษากับความคิด

ภาษาเป็นเครื่องมือของความคิด เราจะคิดอะไรเราคิดเป็นภาษา และเราถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษา ความคิดที่เราถ่ายทอดออกมาก็คือเรื่องราว ข่าวสาร อาจเป็นข้อเท็จจริง เหตุผล อารมณ์ ความรู้สึก ความเชื่อ ความคิดเห็น ความต้องการ หากคนเราไม่มีภาษาใช้เพื่อเป็นสื่อความคิดแล้ว คนเราจะคิดอะไรได้ไม่มากความคิดจะสับสน ภาษาจึงเป็นสื่อของความคิด และทำให้มนุษย์คิดเรื่องราวต่าง ๆ เกิดความเจริญก้าวหน้า สามารถถ่ายทอดความคิดไปยังบุคคลอื่นได้

ภาษาจึงมีอิทธิพลต่อความคิดของมนุษย์ และเป็นตัวอิทธิพลของการรับรู้และการแสดงออกของพฤติกรรม ภาษากับความคิดจะแยกกันไม่ได้ เพราะภาษาเป็นตัวกำหนดความคิด ช่วยให้มนุษย์คิดเรื่องราวต่าง ๆ ลำดับความคิดออกมาเป็นระเบียบแล้วสื่อความคิดออกมาให้ผู้อื่นทราบ

ภาษาเป็นเครื่องมือของการรับรู้ความคิด ซึ่งเป็นเครื่องมือของการสื่อสารที่สำคัญ บุคคลจะรับรู้ความคิดซึ่งกันและกัน ได้ดีจะต้องใช้ภาษาเป็นเครื่องมือของการสื่อสาร จากภาษาที่ใช้ไม่ตรงกัน การรับรู้ทางภาษาไม่ดี จะเกิดการขัดข้องในการสื่อสาร ผู้พูดส่งความคิดออกไปผู้รับรับความคิดคลาดเคลื่อนหรือบกพร่อง ความคิดที่ส่งไปอาจแปรเปลี่ยนไปได้

ภาษาเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ ภาษาจะไปกระตุ้นให้พฤติกรรมของบุคคลดีหรือเลวก็ได้ขึ้นอยู่กับผู้ใช้ภาษา ภาษาจะไปเร้าหรือกระตุ้นพฤติกรรมของผู้รับสารให้เกิด อารมณ์

รัก ชื่นชอบ โกรธ พอใจ ไม่พอใจ ภาษาจึงมีอิทธิพลต่อความรู้สึกและอารมณ์ แม้แต่ตัวมนุษย์เอง คิดเป็นภาษา คิดไปจะไปกระตุ้นอารมณ์ของตัวเองได้ ทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ ได้เช่นเดียวกัน

ดังนั้นการสอนภาษาจึงต้องคำนึงถึงความคิด ต้องสอนให้คนรู้จักคิด และใช้ถ้อยคำในการสื่อสาร การใช้ถ้อยคำจึงเป็นสิ่งสำคัญทำให้เกิดความสมหวังหรือผิดหวัง ซึ่งเกิดจากกระบวนการคิดทั้งสิ้น

กระบวนการคิด

สิ่งที่มนุษย์ต่างกับสัตว์ทั้งหลายก็คือ มนุษย์รู้จักคิดและคิดอย่างมีเหตุผล ส่วนสัตว์คิดไม่เป็น การที่มนุษย์รู้จักคิดทำให้มนุษย์รู้จักปรับปรุงภาวะต่าง ๆ ให้ดีขึ้น รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

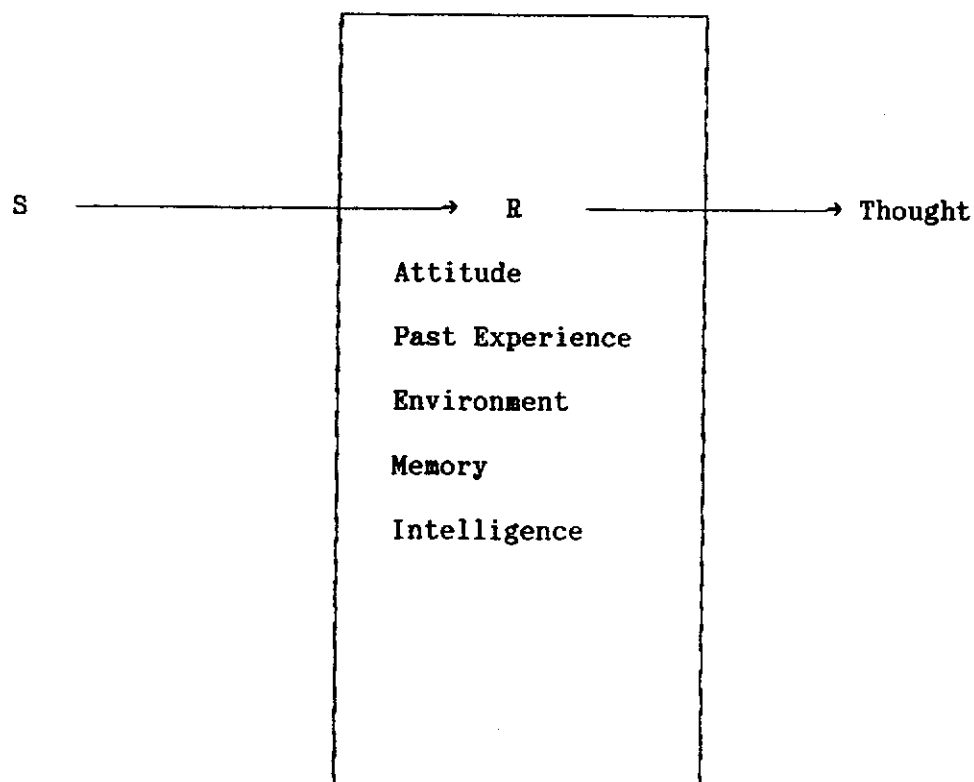
การคิดเป็นผลสะท้อนของความเชื่อ ความคิด การตัดสินใจของคนเรา การคิดเป็นสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของคนเราเป็นการทำงานของสมอง ในทางจิตวิทยาแล้วการคิดเป็นการรวบรวมการเรียนรู้ในอดีตที่มีปฏิกิริยาต่อสภาพในปัจจุบัน คนเราจะคิดอะไรได้ต้องใช้การเรียนรู้ในอดีต การสังสมข้อมูลต่าง ๆ แล้วแสดงความคิดออกมาต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง การคิดจึงเป็นกระบวนการจำ ต้องมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งนั้นและทัศนคติต่อสถานการณ์นั้น แล้วนำข้อมูลต่าง ๆ มาพิจารณาถ่วงถ่วงเป็นความคิดออกมา

การคิดจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความจำ สติปัญญา การรับรู้กับสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ในอดีต

การคิดต้องมีสิ่งเร้ามากระตุ้นให้คิด การกระตุ้นอาจเป็นเสียง พูด ภาษา สัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อคนเรารับรู้การกระตุ้นจะเกิดความคิด การคิดจะออกมาใน 5 ลักษณะ คือ

1. คิดแบบระลึกได้จากความทรงจำ
2. คิดแบบแก้ปัญหาเมื่อมีปัญหาให้ขบคิด
3. คิดแบบเหตุผล เกิดความวิพากษ์วิจารณ์เกิดการวิเคราะห์
4. คิดแบบสร้างสรรค์ เกิดความคิดเป็นจินตนาการ
5. คิดแบบหยั่งรู้ เกิดความคิดแวบขึ้นมาเกิดแนวทางใดแนวทางหนึ่งอย่างชัดเจน

ไม่ว่าจะคิดแบบใด ตัวผู้คิดจะต้องมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน ผู้คิดจะคิดเป็นภาษา มีการจัดลำดับเรื่องราว นำข้อมูลมารวบรวมจัดลำดับแยกแยะข้อมูลเป็นหมวดหมู่ เชื่อมโยงกับข้อมูลใหม่หรือสภาพแวดล้อมเป็นความคิดใหม่ขึ้นมา

ประเภทของความคิด

รูปแบบของความคิดแบ่งออกได้ดังนี้

1. การคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking)
2. การคิดเชิงตรรก (Logical Thinking)
3. การคิดเชิงหยั่งรู้ (Intuitive Thinking)
4. การคิดเชิงสร้างสรรค์ (Creative Thinking)

1. การคิดเชิงวิเคราะห์ เป็นกระบวนการคิดที่มีขั้นตอน เป็นการคิดที่มีลักษณะเป็นเหตุผล แบ่งได้เป็น 2 อย่างคือ

1.1 Inductive Thinking การคิดโดยการสังเกต สัมผัส แล้วรวมเป็นกฎเกณฑ์

1.2 Deductive Thinking เป็นการคิดโดยนำกฎเกณฑ์หรือทฤษฎีไปอธิบายหรือสร้างข้อสมมติฐาน

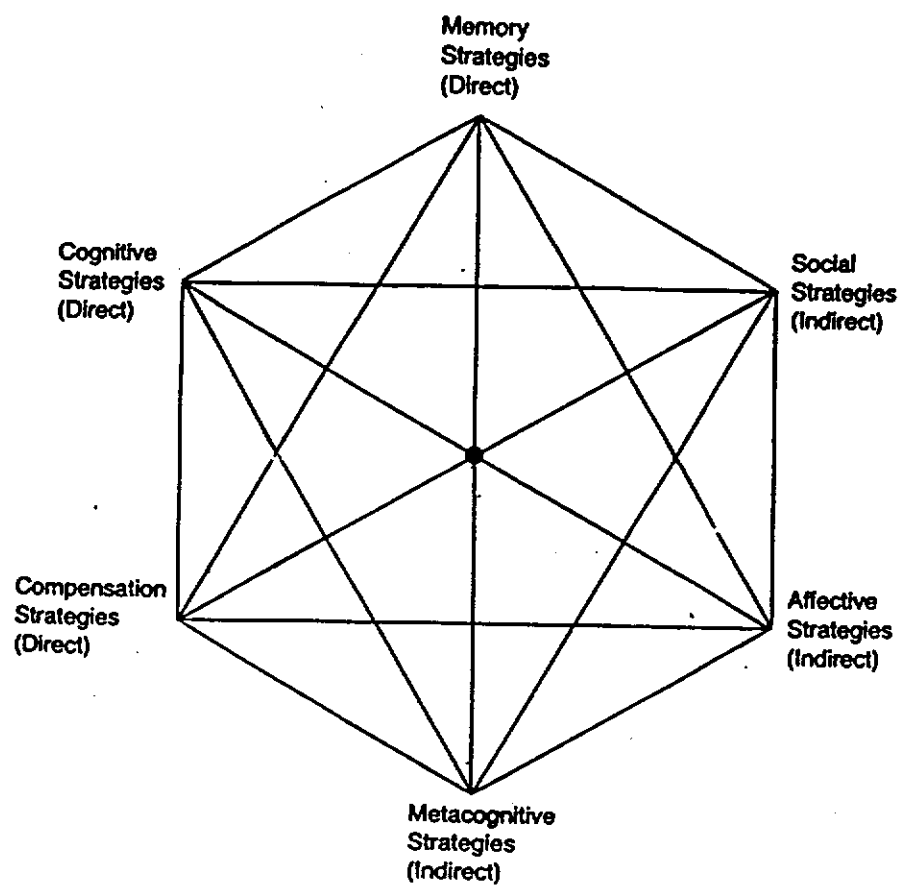
การคิดเชิงวิเคราะห์ ผู้คิดสามารถอธิบายหรือบรรยายสรุปได้ว่าผลสรุปจากกระบวนการคิดของตนมีที่มาและสามารถอนุมานได้อย่างไร

2. การคิดเชิงตรรก เป็นการคิดที่ใช้เหตุผล จานแนกข้อเท็จจริงจากการคิดเห็น การพิจารณาตามลำดับของความสอดคล้องและความต่อเนื่องของกระบวนการให้เหตุผล

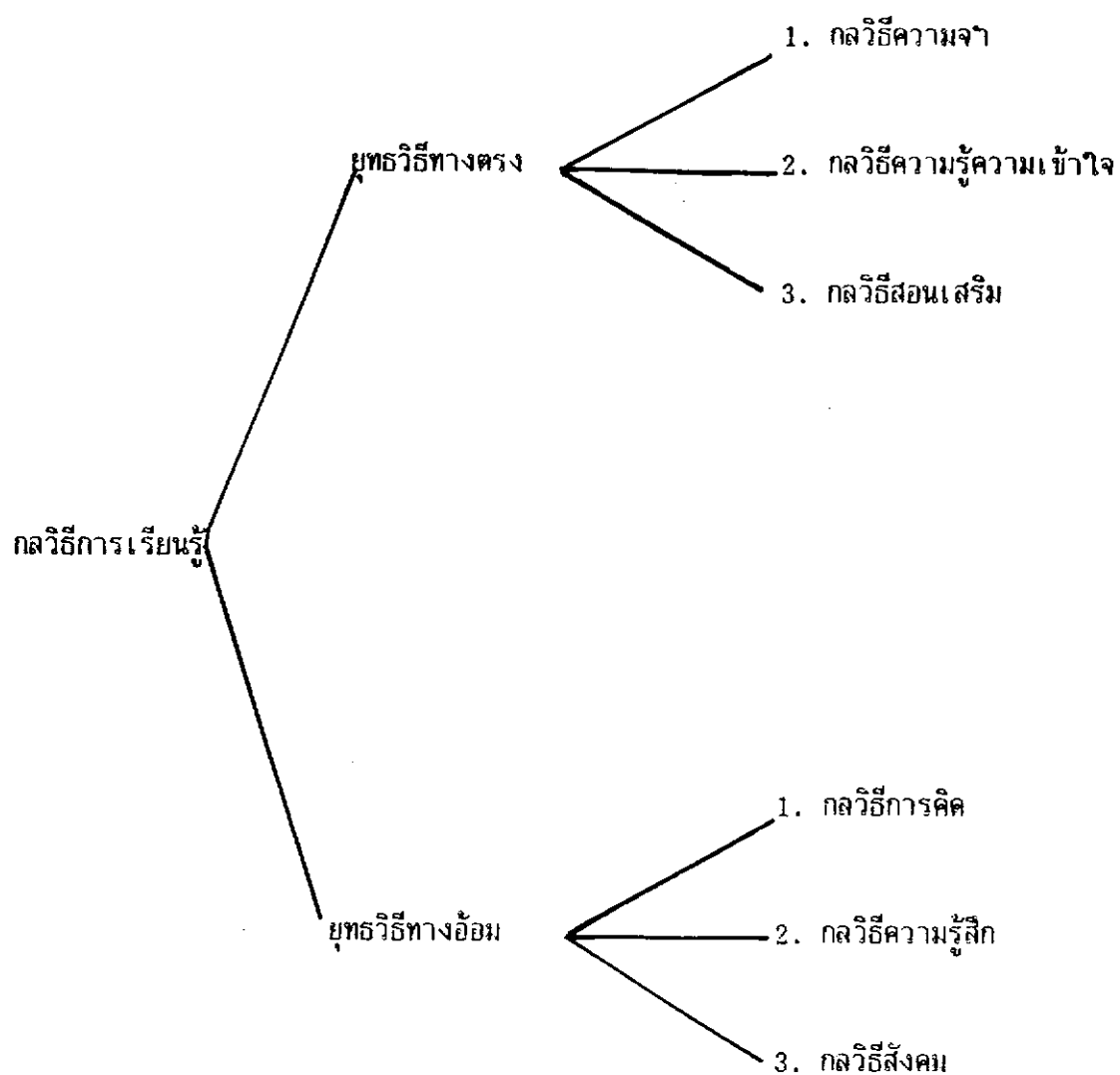
3. การคิดเชิงหยั่งรู้ เป็นการคิดที่มีพลังของการสร้างสรรค์ เป็นการคิดที่ไม่มีขั้นตอนเหมือนการควบคุมของสมอง เป็นความคิดที่คนครุ่นคิดหาคำตอบ ขณะนั้นได้คำตอบขึ้นมาทันที การคิดแบบหยั่งรู้นี้ จะต้องอาศัยประสบการณ์ ความเข้าใจระดับสูงได้แก่ เข้าใจความคิดรวบยอด หลักการทฤษฎีมาประกอบกัน

4. การคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นการคิดค้นหาความสัมพันธ์ใหม่ทำให้ได้ความรู้ใหม่หรือข้อมูลใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ การแก้ปัญหาวิธีใหม่ การคิดแบบสร้างสรรค์จะเริ่มจากการเก็บสะสมความรู้และข้อมูลเพื่อการแก้ปัญหา และคิดหาความสัมพันธ์ของข้อมูลกับปัญหา และหาแนวทางแก้ปัญหาและลงมือกระทำ คนที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จะเป็นคนที่มีความละเอียดรอบคอบ และมีความคิดยืดหยุ่นได้ชอบทำงานใหม่ ๆ และแปลก ๆ เสมอ

(บรรเทา กิตติศักดิ์. 2534)

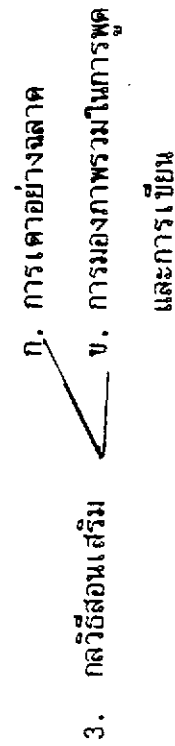
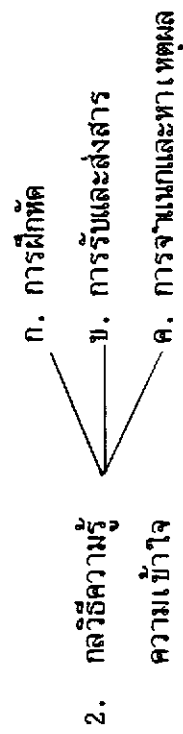
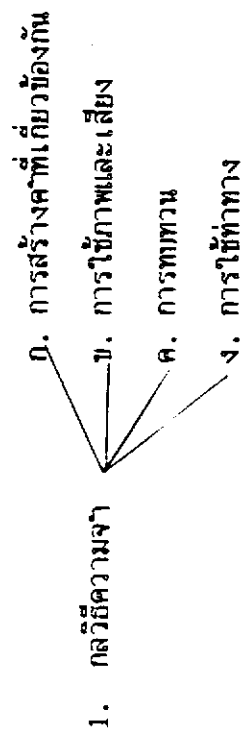

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ของกลวิธีทั้ง 6 ชนิด
(Oxford. 1990 : 15)

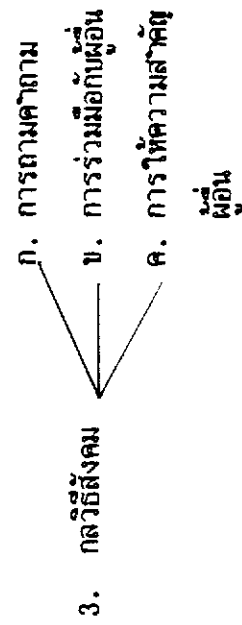
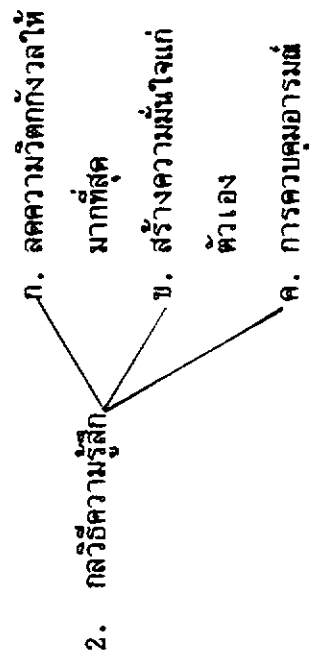
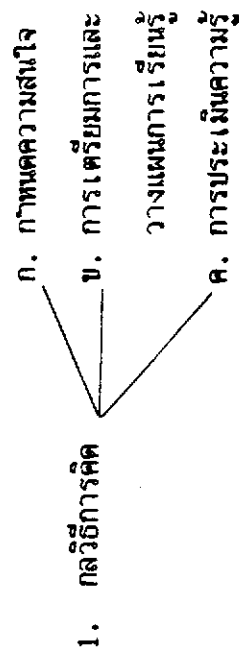

ภาพประกอบ 3 แสดงภาพรวมของยุทธวิธี

ยุทธวิธีทางตรง

ยุทธวิธีทางอ้อม

ตัวอย่าง การใช้กลวิธีความจำเพื่อใช้ในการสอนอ่าน

1. Creating mental linkages

Grouping

type of word (e.g., all nouns or verbs), topic (e.g., words about weather), practical function (e.g., terms for things that make a car work) similarity (e.g., warm, hot, tepid, tropical), dissimilarity of opposition (e.g., friendly/unfriendly) the way one feels about something (e.g., like, dislike)

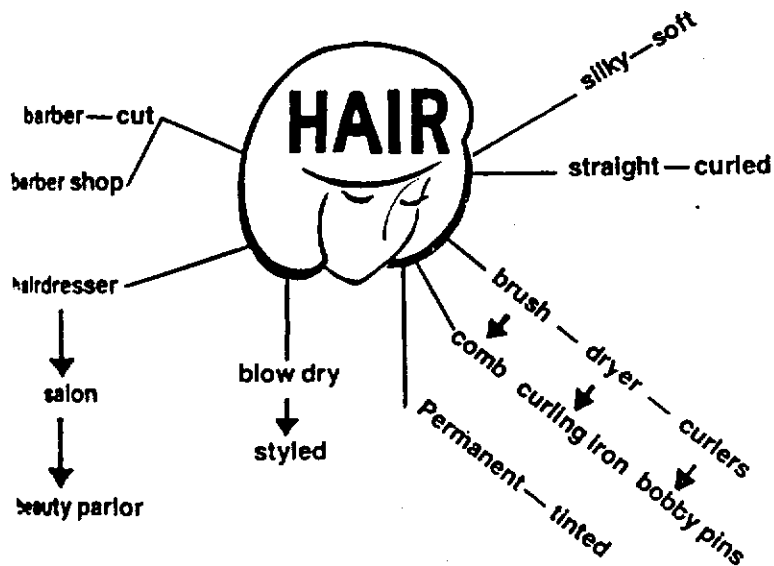
2. Applying Images and Sounds

2.1 Using Imagery

Relating new language information to concepts in memory by means of meaningful visual imagery, either in the mind or in an actual drawing.

Example a whole set of verbs related to household chores (e.g., cooking, cleaning, washing, cutting, buying)

2.2 Semantic Mapping

(Standard and Goldin. 1986 : 32 ; Oxford. 1989 : 65 ; citing Brown. n.d.)

3. Employing Action

Using physical Response of Sensation

Example Akram is told by the teacher, "Take the pencil, go to the pencil sharpener, sharpen the pencil, write your name with it, and then give it to Maria," As Akram carries out these instructions, he finds that physical movement helps engrave the new information in memory.

ตัวอย่าง การใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจเพื่อใช้ในการสอนอ่าน

1. Receiving and Sending Messages

Getting the idea quickly

Two techniques constituting this strategy are skimming and scanning.

Example "What are the three key ideas in this reading passage?" or "What is the theme of this passage?"

2. Analyzing and Reasoning

Analyzing Expressions

Example Martina is learning English. She does not immediately understand the phrase "premeditated crime" which she hears in a TV news broadcast. She breaks down this phrase into parts that she does understand : crime (bad act), meditate (think about), and pre-(before). Thus, she figures out the meaning of the whole phrase : and evil act that is planned in advance.

3. Creating Structure for Input and Output

Taking Notes

A better way is to use the "Shopping list" or T-formation. The shopping list format is extremely simple, but it does impose some sort of order and organization on the spoken material. It involves writing down information in clusters or sets that have some internal consistency of meaning.

Example Shopping list

Banana Cake Ingredients	lemon juice	baking powder	milk
	walnuts	sugar	butter
	bananas	cream cheese	vanila
	eggs	confectioner's sugar	
Equipment Needed	large bowl	measuring cup	
	greased pan	spoon	

T-formation

Banana Cake

ingredients	lemon juice
needed	milk
	sugar
	bananas
	eggs
equipment	large bowl
needed	measuring cup
	fork
	greased pan
	spoon

ตัวอย่าง การใช้กลวิธีสอนเสริมเพื่อใช้ในการสอนการอ่าน

1. Guessing Intelligently in Listening and Reading

1.1 Using Linguistic Clues

Example Guessing based on partial knowledge of the target language. Andrey recognizes the English words shovel, grass, mower, and lawn, so he knows that the conversation is about gardening.

1.2 Using Other Clues

Example Forms of address, such as titles or nicknames, help learners guess the meaning of what they hear or read. For instance, the terms : my pet, dear husband, my little love, dear friend imply a close relationship between two characters.

1.3 Using Mime or Gesture

Example Kirsten does not know the expression for a large wooden desk with drawers, so she makes gestures indicating the size of the desk, the hardness of the wood, and the way the drawers pull out.

Not able to say, "I am afraid," Jim instead mimes the emotion of fear by crouching with his arms crossed over his head.

Aviva does not yet know how to say, "Put it over there, please, " and instead points to the place, hoping the other person will catch the meaning and put object down in the right spot.

1.4 Using a Circumlocution or Synonym

Example Heinrich does not know how to say towel in English so he says, " a thing you dry your hands on."

Domenico uses the close synonym sofa or couch to mean the specific piece of furniture, divan. Frequently learners use high-coverage terms that are very close to (but not quite) synonyms, for instance, pen instead of ballpoint pen, fruit for strawberry, of meat instead of ham.

ตัวอย่าง การใช้กลวิธีการคิดเพื่อใช้ในการสอนอ่าน

1. Centering Your Learning

1.1 Overviewing and Linking with Already Known Material

Example Ann, a refugee learning English, sees that the next story to be read is about workers in a big city. She overviews the material and considers how the troubles of the workers in the story relate to her own struggles to get a good job.

1.2 Self-Evaluation

Example

1. How much do you understand of a typical reading passage in a magazine or newspaper in the new language (less than half, more than half, all of it)?
2. How much do you understand of a typical classroom reading passage (Less than half, more than half, all of it)?
3. Has your reading comprehension improved since last month?.....

ตัวอย่าง การใช้กลวิธีความรู้สึกเพื่อใช้ในการสอนอ่าน

1. Lowering Your Anxiety

1.1 Relaxing

Example

Tell your students the following in your words.

Tension and anxiety get in the way of language learning. You can learn how to relax. This will help you in language learning and in many other aspects of your life. First, tighten up lower arm muscles as much as you can and hold this position for 20 or 30 seconds. It probably hurts a little. Now let go and see how much better it feels.

Now let's relax all over by using progressive relaxation. Loosen your clothes a bit around the neck and waist. If you can, lie down, if not, sit in a comfortable position. Tense your feet, and then relax them. Now move up the ankles, and do the same. Move up to the thighs, then the hips, relaxing each major group of muscles. Do the same to your neck muscles and your face muscles, where a lot of tension is stored. By now you should feel really comfortable and relaxed. To maintain this feeling, for a few minutes imagine a lovely, relaxing scene, like a beach or a forest. Center your thoughts on this beautiful spot, meditating on it gently as you breathe deeply. This is a scene you can return to as often as you want, to help you relax.

1.2 Using Music

This strategy is useful before any stressful language task. Five or ten minutes of soothing music can calm learners and put them in a more positive mood for learning.

1.3 Using Laughter

Example joke-telling, activities, such as role-plays, games, and active exercises in which learners are allowed to play as they learn.

2. Encouraging Yourself

2.1 Making Positive Statement

Example I understand a lot more of what is said to me now. I'm a good listener (reader, speaker, writer).

I pay attention well.

I'm reading faster than I was a month ago.

etc.

ตัวอย่าง การใช้กลวิธีสังคมเพื่อใช้ในการสอนอ่าน

1. Cooperating with others

1.1 cooperating with peers

Example Ladda's small group is working on English jigsaw listening activities, which require individual language learners to listen to different pieces of a story and then figure out the whole story by putting the pieces together in the right order.

เนื่องจากกลวิธีแต่ละกลวิธีมีกิจกรรมมาก ประกอบกับระยะเวลาในการทดลองมีเพียง 1 เดือน ดังนั้นการที่จะนำกิจกรรมทุก ๆ อย่างมาใช้ในการทดลองจึงไม่สามารถกระทำได้ ผู้วิจัยจึงได้ทำ Pilot Study กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 10 คาบ เพื่อเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนให้ความสนใจมากที่สุด แล้วนำมาปรับให้เหมาะสม โดยยึดหลักเกณฑ์การจัดกิจกรรมของกลวิธีต่าง ๆ ตามข้อเสนอแนะของ อ็อกฟอร์ด (Oxford, 1990 : 38 - 173) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้กลวิธีด้านความรู้สึก เพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียนก่อนเรียน โดยครูให้นักเรียนบริหารกล้ามเนื้อเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ หรือการนั่งสมาธิ หรือฟังเพลงเย็น ๆ ในขั้นนี้เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้านสภาพทางอารมณ์ หรือเจตคติของผู้เรียน ตัวแปรทางด้านอารมณ์หรือเจตคติ ที่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการรับรู้ภาษาที่สองมี 3 ประการ คือ

1. แรงจูงใจ (Motivation) ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจสูงย่อมจะรับรู้ภาษาได้มาก
2. ความมั่นใจในตนเอง (Self-Confidence) ผู้เรียนที่มีความมั่นใจในตนเองจะมีภาพพจน์ของตนเองที่ดี และจะนำไปสู่ความสำเร็จได้
3. ความวิตกกังวล (Anxiety) การลดความวิตกกังวลใจในชั้นเรียนจะช่วยให้การรับรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สิบบนนท์ เกตุทัต (ม.ป.ป. : 4) ที่ว่า การเรียนการสอนภาษาจะได้ผลดีที่สุดนั้น นอกจากจะต้องอาศัยวิธีการสอนที่ดีแล้วยังจำเป็นต้องมีบรรยากาศที่ดีด้วย

ขั้นที่ 2 ใช้กลวิธีด้านความจำ และด้านสังคม นักเรียนหาคำที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง แล้วทำไคอะแกรม (Semantic Mapping) โดยผ่านกระบวนการกลุ่ม

ในขั้นนี้เป็นขั้นก่อนการอ่าน โดยครูจะพยายามดึงเอาความรู้ของผู้เรียนออกมาว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนมากน้อยแค่ไหน และเป็นการให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพรวมของเรื่องที่จะเรียน โดยให้ผู้เรียนทำไคอะแกรม (Semantic Mapping) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เบอร์ทิล (Bertil, 1990 : 2444-A) ที่ได้สรุปงานวิจัยว่า การสร้างไคอะแกรม ความคิดรวบยอด เป็นยุทธวิธีที่เหมาะสมในการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน ช่วยให้เกิดกระบวนการ

ในการเรียนรู้ที่มีความหมาย นักเรียนจึงสามารถนำวิธีการดังกล่าว ไปใช้แก้ปัญหาในการอ่านของตนเอง

ขั้นที่ 3 ใช้กลวิธีด้านสอนเสริม ครูให้แนวทางในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ และชี้แนะให้นักเรียนเห็นวิธีการที่จะเรียนรู้คำศัพท์ได้ง่ายขึ้น โดยการเดาศัพท์จากบริบท

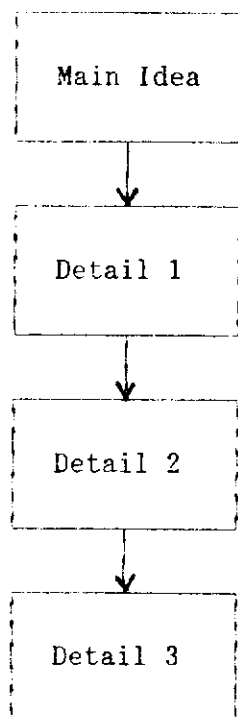
ในขั้นนี้ เป็นขั้นที่ผู้สอนมักมีปัญหา ในด้านการสอนศัพท์มาก ในการสอนศัพท์นั้น การใช้ Context Clues จะช่วยให้ผู้เรียนอธิบายคำศัพท์ใหม่ ๆ เป็น ซึ่งจำเป็นต้องทักษะการอ่านมาก ดังนั้นผู้อ่านที่มีความรู้พื้นฐานเดิม (Schema) มาก จะช่วยให้ผู้อ่านนั้นถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ ได้ง่ายขึ้น ดังนั้นหากครูผู้สอนอธิบายความหมายให้ผู้เรียนฟังจะช่วยทำให้ได้ประสบการณ์ทางภาษามากขึ้นและครูผู้สอนจะต้องสอนการใช้ Context Clues ให้แก่ผู้เรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุกดา พิมพ์ลาภอนันต์ (2521 : 41) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนความหมายของคำด้วยวิธี (Context Clue) มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแปล

ขั้นที่ 4 ใช้กลวิธีด้านความคิด ด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านการจำ โดยเน้นการมองภาพรวมและเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้มาแล้ว พร้อมทั้งใช้วิธีการอ่านแบบคร่าว ๆ และวิธีการอ่านแบบกวาดสายตา เพื่อหาใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน แล้วแยกวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยของภาษา

ในขั้นนี้ เป็นขั้นการอ่าน โดยเน้นกระบวนการอ่าน ซึ่งผ่านกระบวนการทางความคิดเป็นหลักโดยเน้นการให้ความหมาย โดยรวมแก่ผู้เรียนก่อนที่จะให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยของภาษาส่วนอื่น ซึ่งได้แก่ พยัญชนะ สระ ไวยากรณ์ ฯลฯ

ขั้นที่ 5 ใช้กลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านความคิด โดยการตอบคำถาม และทำไคอะแกรม (Mapping) เพื่อสรุปความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

ในขั้นนี้ เป็นขั้นให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยทำไคอะแกรม (Mapping) ดังตัวอย่าง

ขั้นที่ 6 ใช้กลวิธีด้านความรู้สึกและด้านความคิด ให้นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา เพื่อทบทวนความเข้าใจ และประเมินผลการทำกิจกรรมของตนเอง โดยการจัดกิจกรรม การแสดงบทบาทสมมติ หรือการเล่นเกทางภาษา ประกอบการประเมินผลการเรียนรู้ของ ตนเองจากแบบสอบถาม

ในขั้นนี้ เป็นการทบทวนความเข้าใจในเรื่องที่เรียน และประเมินผลสิ่งที่เรียน โดย การจัดกิจกรรมทางภาษา เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติ และการประเมินผล การเรียนรู้ของตนเองจากแบบสอบถาม ซึ่งจะทำให้ผู้สอนได้รู้ว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่อง ที่เรียนมากน้อยแค่ไหน และเพื่อหาทางแก้ไขในกรณีที่ผู้เรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา

ในประเทศไทย

สำหรับประเทศไทยยังไม่มีผู้ทำการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษามีบางท่านที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนที่อิงกลวิธีการคิด

วิภาดา อิงคนารณ (2531 : 8 - 9) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนให้นักเรียนได้ใช้กลวิธีที่เรียกว่า Concept Formation ซึ่งเป็นการสอนให้เกิดแนวคิดในการอ่านนับว่าเป็นวิธีสอนที่อิงกลวิธีการคิด โดยประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนการสอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้น Phrase Reading เป็นการอ่านข้อความในแต่ละประโยคของบทอ่านในลักษณะเป็นหน่วยคำหรือวลี 2) ขั้น Semantic Expectancy เป็นการฝึกการสร้างคำถามและหาคำตอบ 3) ขั้น Concept formation เป็นการวิเคราะห์ย่อหน้าของเรื่องที่อ่าน ให้ได้เป็นความคิดใหญ่ ๆ 4) 2SQR เป็นเทคนิคการอ่านที่ช่วยให้ผู้อ่านอ่านเรื่องที่มีความยาวหลาย ๆ ตอนได้อย่างรวดเร็วโดยใช้เวลาในการทดลอง 1 ภาคเรียนในแต่ละชั้น ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีกลวิธีการคิด Concept Formation ในการอ่านภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านอีกด้วย

มนทกานติ พลเยี่ยม (2532 : 58) ได้ทำการศึกษาวิจัย โดยใช้กลวิธี เช่นเดียวกันกับวิภาดา อิงคนารณ โดยใช้ชื่อว่า กลยุทธ์การสร้างแนวคิดในการสอน วิชาการอ่านภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุสรพิทยานุกุล จังหวัดอุดรธานี ใช้เวลาทดลอง 1 ภาคเรียน จากผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนกลุ่มที่ เรียนด้วยกลยุทธ์การสร้างแนวคิดกับนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เยี่ยมจิต บุรณโกคา (2533 : 9) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่อิงกลวิธีการคิด ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนที่อิงกลวิธีการคิดและนักเรียนที่ได้รับการสอนวิธีสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา

ในต่างประเทศ

ลาวิน (Lavine. 1989 : 91 - 606) ได้ศึกษาผลการเรียนที่เรียนภาษาสเปนจำนวน 22 คน โดยใช้กลวิธีทางด้านความรู้สึก กลวิธีสังคม กลวิธีการคิด กลวิธีสอนเสริม และกลวิธีความจำ ประกอบการเรียนการสอน ปรากฏว่าการเรียนของนักเรียนดีขึ้น นักเรียนมีความวิตกกังวลน้อยกว่าเดิม และนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มมากกว่าเดิม

มาเทอร์เดซ (Matheidesz. 1988 : 120 - 126) ได้ศึกษาผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในบูดาเปสต์ และฮังการีโดยใช้เกมที่ประกอบด้วยกลวิธีต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในเกม และใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจ กลวิธีการคิด กลวิธีความรู้สึก กลวิธีสอนเสริมและกลวิธีสังคม ในเกมมากกว่าการจัดกิจกรรมที่จัดในห้องเรียนตามปกติ

ดิกคินสัน (Dickinson. 1987 : 44 - 46) ได้ทำการทดลองการเรียนภาษา โดยให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนสิ่งต่าง ๆ ตามที่ตนเองสนใจ ครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่นักเรียนมีปัญหา ผลการทดลองปรากฏว่า ผู้เรียนให้ความสนใจและให้ความร่วมมือกระทำกิจกรรมกลุ่มเป็นอย่างดี กลวิธีที่ผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนมากก็คือ กลวิธีการคิด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

ความหมายของความรับผิดชอบ

ฟันค์ และแวกแนลล์ (Funk and Wagnalls. 1961 : 1073) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า ความรับผิดชอบคือการแสดงออกถึงการรับผิดชอบในการกระทำของตน มีความซื่อสัตย์ไว้วางใจได้ สามารถจัดการเรื่องและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังหมายถึงความสามารถในการตอบสนองต่อหน้าที่ หรือข้อตกลงที่ตั้งไว้ตามอุดมคติและหลักศีลธรรมด้วย

สมิท (Smith. 1968 : 426) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบของบุคคลไว้ว่า ความรับผิดชอบเป็นแนวโน้มของบุคคลที่จะรู้สึกหรือกระทำต่อสถานการณ์ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย

ชานาญ นิสารัตน์. (2524 : 40) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า ความรับผิดชอบคือ ยอมรับและสำนึกในการกระทำของตน ยอมรับผลแห่งการกระทำของตนด้วยความเต็มใจ ไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลร้าย ไม่ว่าจะเป็นกระทำผิดหรือถูก ไม่บิดความรับผิดชอบไปให้ผู้อื่นและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

วิทย์ วิศทเวทย์ และเสวีรพงษ์ วรรณปก (2524 : 35) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบของบุคคล ไว้ว่า คนที่มีความรับผิดชอบคือ คนที่ตั้งใจปฏิบัติภารกิจในหน้าที่ของตนให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่พึงประสงค์ด้วยความเพียรพยายาม และยอมรับของการกระทำนั้น ไม่ว่าจะเป็นความชอบหรือความผิดโดยเต็มใจไม่หลีกเลี่ยง

จากความหมายของความรับผิดชอบที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ความสนใจ ความตั้งใจที่จะปฏิบัติภารกิจในหน้าที่ของตนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ด้วยความเพียรพยายาม และยอมรับผลแห่งการกระทำของตนด้วยความเต็มใจ ไม่ว่าเป็นผลดีหรือผลร้ายทั้งพยายามที่จะปรับปรุงการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

มิตตัน และแฮร์ริส (Mitton and Harris. 1962 : 407 - 416) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการฝึกความรับผิดชอบดังนี้

1. การฝึกความรับผิดชอบควรเริ่มตั้งแต่เด็กยังอายุน้อย ๆ
2. เด็กทุกคนควรมีโอกาสฝึกความรับผิดชอบโดยการปฏิบัติจริง ให้เด็กมีส่วนร่วมในการทำงาน
3. ควรจัดประสบการณ์ให้เด็กรับผิดชอบ ควรให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล
4. ควรให้เด็กได้ทราบว่าผู้ใหญ่หวังอะไรจากตัวเด็ก
5. ในการฝึกความรับผิดชอบนั้นผู้ใหญ่ต้องรู้จักยืดหยุ่น ไม่ควรเร่งรัดเด็กจนเกินไป
6. ต้องระลึกไว้เสมอว่าในการทำงานนั้นเด็กต้องการคำแนะนำจากผู้ใหญ่

7. เด็กต้องการความไว้วางใจจากผู้ใหญ่นั้นเมื่อมอบหมายงานให้ทำแล้วก็ควรให้เด็กได้รับผิดชอบอย่างเต็มที่

8. การให้เด็กรับผิดชอบเกินความสามารถก็อาจเป็นอันตรายแก่เด็กได้

ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ

นิคม ตั้งคะพิภพ (2516 : 28) กล่าวว่า บุคคลที่มีความรับผิดชอบเป็นบุคคลที่เชื่อถือได้ มีறிโอบตั้ปะ มีการวางแผนก่อนลงมือทํางาน มีความรับผิดชอบ และละเอียดรอบคอบ รักความก้าวหน้าพึ่งตนเองได้

ประเศ เล็กสวาสดี (2517 : 9) กล่าวว่า ผู้มีความรับผิดชอบจะต้องสามารถปฏิบัติในสิ่งต่อไปนี้

1. ช่วยเหลืองานของครอบครัวและส่วนรวมด้วยความเต็มใจ
2. ตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์ ไว้วางใจได้
3. กล้าเผชิญต่อความเป็นจริง
4. ตั้งใจทํางานโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง
5. รับผิดชอบตนเองทั้งครอบครัว การเงิน การงาน และการเรียน
6. ดูแลรักษาของส่วนรวมเสมือนของตัวเอง และทํางานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
7. รักษาสิทธิและหน้าที่ของตนเอง โดยไม่ละเมิดสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น

การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน

ความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน เป็นสิ่งที่เกิดจากการฝึกอบรม ตั้งแต่ในวัยเด็ก คุณลักษณะนี้จะต้องพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ จากวัยเด็กไปสู่วัยรุ่นจนกระทั่ง ไปสู่ผู้ใหญ่ ในระยะแรก ๆ ของชีวิตเด็กยังช่วยตัวเองไม่ได้ ต้องอาศัยผู้อื่นตลอดเวลา แต่เมื่อโตขึ้นจะมีความสามารถด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และช่วยตัวเองได้มากขึ้นทีละน้อย จะค่อย ๆ เรียนรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่น การพัฒนาความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานให้เด็ก ควรจะเริ่มอย่างค่อยเป็นค่อยไป เริ่มด้วยการให้ทํางานที่ง่าย ๆ เพื่อให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และมีประสบการณ์ในการทํางานด้วยตนเอง (Hurlock. 1977 : 244)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

สืบศักดิ์ สาธ (2521 : 42 - 44) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ในวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง กลุ่มที่มีความรับผิดชอบต่างกัน โดยการเรียนจากชุดการเรียนด้วยตนเองและการสอนปกติ ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่มีความรับผิดชอบสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการเรียน ด้วยการเรียนด้วยตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีความรับผิดชอบต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยการใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองอย่างมากก็คือ ความรับผิดชอบของผู้เรียน

สบโชค พูลนวม (2523 : 46) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับ ความรู้สึกรับผิดชอบ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.2) และมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ผลการวิจัยพบว่า ความรู้สึกรับผิดชอบและความซื่อสัตย์มีความ สัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกตามเพศแล้ว นักเรียนหญิง มีความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกตามผลสัมฤทธิ์พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความรับผิดชอบและ ความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบว่าระดับการศึกษาของนักปกครอง สภาพเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน มีความรู้สึก รับผิดชอบและความซื่อสัตย์แตกต่างกันด้วย

ชะอ้อน ทองส่งไสม (2525 : 35) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้และ ไม่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า การใช้และไม่ใช้ชุดการเรียน ด้วยตนเองเป็นรายบุคคลส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบ ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มและการเรียนทั้งสองแบบทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการ สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังพบว่า ความรับผิดชอบ ของกลุ่มที่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนกลุ่มที่ ไม่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองสูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญสถิติ

นิภา วิจิตรศิริ (2525 : 49 - 50) ได้ทำการศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีผลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองแค "สรีรจิตวิทยา" จังหวัดสระบุรีผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ฝึกกิจกรรมกลุ่มมีความรับผิดชอบไม่สูงกว่าก่อนการฝึกแต่เมื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มและนักเรียนที่ไม่รับการฝึกพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มมีความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนเป็นระดับความรับผิดชอบสูง กลาง และต่ำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีความรับผิดชอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผาณิต เพชรจรัส (2529 : 70) ได้ทำการเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบซินดีเคท พบว่า ความรับผิดชอบหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน

บัดเตอร์เวิร์ท (Butterworth. 1974 : 204 - 210) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านทัศนคติต่อโรงเรียน ความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า ความรับผิดชอบต่อตนเองผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และทัศนคติต่อโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนหญิงที่มีความสามารถทั่วไปสูงมีความรับผิดชอบต่อตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทั่วไปต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่านักเรียนหญิงมีความรับผิดชอบต่อตนเองสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่นำมาเสนอย่อมนั้นเห็นได้ชัดว่าความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคคลที่มีความสำคัญในการช่วยให้บุคคลพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติได้ ซึ่งความรับผิดชอบนี้เป็นสิ่งที่สามารถปลูกฝังให้เกิดขึ้นได้ โดยการฝึกฝนอบรมในบรรยากาศแบบประชาธิปไตย และได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาและวิธีสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาและวิธีสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา มีความรับผิดชอบก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง
3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 ที่เรียนวิชา อ 015 (หลัก 5) จำนวน 6 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน รวมทั้งสิ้น 240 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 80 คน (2 ห้องเรียน) ได้จากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้นักเรียนทั้งห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม แล้วจับสลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

1. แผนการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา
จำนวน 8 แผน
2. แผนการสอนอ่านตามคู่มือครู จำนวน 8 แผน
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและหาคุณภาพ
แล้ว จำนวน 30 ข้อ
4. แบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ จำนวน 25 ข้อ

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพ

1. การเขียนแผนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้
 - 1.1 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ (มัธยมศึกษาตอนต้น)
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) จุดประสงค์รายวิชา อ 015
(ภาษาอังกฤษ 5) ศึกษาคำศัพท์ และโครงสร้างในหนังสือแบบเรียน English for a
Changing World เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหา
 - 1.2 เลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะใช้ในการทดลอง จำนวน 4 จุดประสงค์
 - 1.3 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลอง จำนวน 8 เรื่อง จาก
หนังสือแบบเรียน หนังสือพิมพ์ วารสารหรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวัน โดยมึ
ความยากง่ายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาไว้ดังกล่าวแล้ว
 - 1.4 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่คัดเลือกมาก่อนสร้างแผนการสอน
 - 1.5 สร้างแผนการสอน 2 วิธี
 - 1.5.1 แผนการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธี
การเรียนรู้ทางภาษา นั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎีวิธีการสอนตามหลักการและเทคนิคการสอน
ของ Oxford วิธีการจัดกิจกรรม ลำดับขั้นตอนในการสอน แล้วสร้างแผนการสอนอ่านตาม
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่คัดเลือกในข้อ 1.2 และเนื้อหาที่คัดเลือกในข้อ 2.3 จำนวน 8 แผน
 - 1.5.2 แผนการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้ยึดแนวการสอนและการจัด
กิจกรรมรายวิชา อ 015 (ภาษาอังกฤษ 5) ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

เป็นหลัก แล้วสร้างแผนการสอนโดยใช้จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาเดียวกันที่ใช้ในแผนการสอนของกลุ่มทดลอง

1.5.3 หลังจากสร้างแผนการสอนแล้ว ผู้วิจัยนำแผนการสอนทั้ง 2 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ ดร.ชุตินา เจียมศิริ ดร.บังอร พานทอง และอาจารย์น้อม รานอก เป็นผู้ตรวจแผนการสอนโดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและการประเมินผล

1.5.4 นำแผนการสอนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงข้อบกพร่อง แล้วนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องและทดสอบหาเวลาที่เหมาะสมเกี่ยวกับแผนการสอน จากนั้นผู้วิจัยนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เรียบร้อยอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำไปทดลองสอนจริงต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1.1 Modern Language Testing (Vallete. 1977)

2.1.2 Language Test at School (Oller. 1979)

2.1.3 Technique in Testing (Madsen. 1983 : 212)

2.1.4 เทคนิคการเขียนข้อสอบ (ชวาล แพร์ตกุล. 2520 :

116 - 210)

2.1.5 เทคนิคการสร้างข้อทดสอบสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (อจจรา วงศ์ไธธร. 2929 : 230 - 242)

2.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่ได้คัดเลือกไว้ตามเกณฑ์เดียวกันกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอน ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ใช้สอน จำนวน 60 ข้อ โดยออกข้อสอบวัดพฤติกรรมการอ่านด้าน

2.2.1 การจับใจความสำคัญ

2.2.2 การตีความ

2.2.3 การแปลความ

2.2.4 การขยายความ

2.2.5 การเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความหรือเนื้อเรื่อง

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน (คือ ดร.ชติมา เจียมศิริ ดร.บังอร พานทอง และอาจารย์น้อม รานอก) ตรวจสอบแก้ไขเพื่อตรวจสอบคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาว่าข้อสอบที่สร้างขึ้นมานั้นสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังต่อไปนี้ (บุญเชิด วิทยุไพฑูริพงษ์, 2526 : 88 - 91)

1 ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

-1 ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาถึงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 ซึ่งปรากฏได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .5 ถึง 1

2.4 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษได้เสนอแนะไว้มาปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาให้เหมาะสม

2.5 นำแบบทดสอบที่ได้แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 100 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.6 นำแบบทดสอบที่ได้จากการทดลองมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 แห่ง ในข้อเดียวกันให้ 0 คะแนน เมื่อ

ตรวจให้คะแนนแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนก แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค 27 % ของ จุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) ได้ข้อทดสอบที่มีค่าความยาก (p) ระหว่าง .25 - .67 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20 ถึง .52 ได้ข้อสอบจำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ซึ่งมีค่าเท่ากับ .60

2.7 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) 30 ข้อ ไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168 - 169) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .61

3. การสร้างแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบของ วิชา สิ่งสัมฤทธิ์ (2527 : 122 - 133) ใช้แบบทดสอบเฉพาะส่วนที่เป็นความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบชนิดข้อความ วัดทัศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน จำนวน 17 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบชนิดสถานการณ์ วัดทัศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน จำนวน 8 ข้อ

ตัวอย่างข้อสอบ

(0) ข้าพเจ้าทำงานตามอารมณ์มากกว่าตามระเบียบหรือแผนงานที่วางไว้

- ก. จริง
- ข. ไม่จริง
- ค. ไม่แน่ใจ

สารานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525

หน้า 1 จาก 1

(00) ในวันอาทิตย์ พี่สาวของวิภามารับวิภาและน้อง ๆ ไปดูภาพยนตร์ ซึ่งฉายวันนี้เป็นวันสุดท้าย วิภายากไปดูภาพยนตร์เรื่องนี้มาก แต่พรุ่งนี้เป็นวันสอบ ดังนั้นวิภาจึงไม่ไปดูภาพยนตร์กับพี่สาว แล้วดูหนังสือสอบ ถ้านักเรียนเป็นวิภา จะทำเช่นนั้นหรือไม่

- ก. ทำ
- ข. ไม่ทำ
- ค. ไม่แน่ใจ

วิธีการตรวจ การให้คะแนน ถือหลักการให้คะแนนดังนี้

1. ข้อคำถามในทางบวก ถ้าตอบรับ ให้ 3 คะแนน ตอบปฏิเสธให้ 1 คะแนน และถ้าตอบว่าไม่แน่ใจให้ 2 คะแนน
2. ข้อคำถาม ในทางปฏิเสธหรือทางลบ ถ้าตอบรับให้ 1 คะแนน ตอบปฏิเสธให้ 3 คะแนน ส่วนการตอบว่า ไม่แน่ใจ ให้ 2 คะแนน

นํานแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อ โดยคัดเลือกแบบทดสอบข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งได้ข้อสอบที่มีค่า t ระหว่าง 2.0 ถึง 5.7 แล้วหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 171) ได้ค่าความเชื่อมั่น .61

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 216)

2. วิธีการดำเนินการทดลอง

2.1 ทำ Pilot Study กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 10 คาบ เพื่อเลือกกิจกรรม

การเรียนการสอนที่นักเรียนให้ความสนใจและปฏิบัติได้มากที่สุด เพื่อนำมาสร้างรูปแบบการสอน

2.2 จัดประชุมเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของ ผู้เรียนเป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนในครั้งนี้ และวิธีประเมินผลการเรียนรู้

2.3 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ด้วย แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและแบบทดสอบวัดความ รับผิดชอบ

2.4 ดำเนินการสอนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน และ ระยะเวลาที่เท่ากัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้ง 2 กลุ่ม

2.5 ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วย แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบฉบับเดียวกันกับการที่ทำการทดสอบก่อนการทดลอง

2.6 ตรวจสอบคะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัด ความรับผิดชอบ แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (Mean) และความแปรปรวนของ คะแนน (Variance) ของกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบระหว่างกลุ่มที่ ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test ชนิด Difference Scores

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา ระหว่างก่อนการทดลอง และ หลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ให้ความหมายสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
- M แทน คะแนนเฉลี่ย
- MD แทน คะแนนเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนการสอบก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง
- S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- Sd แทน ความแปรปรวนของผลต่างระหว่างคะแนนการสอบก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง
- t แทน อัตราส่วน t ที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู
2. การเปรียบเทียบความรับผิดชอบระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู
3. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก่อนและหลังการทดลอง
4. การเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก่อนและหลังการทดลอง

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่ม	N	MD	$S_{MD_1-MD_2}$	t
กลุ่มทดลอง	40	6.2	0.64	2.5*
กลุ่มควบคุม	40	4.60		

*p < .05

จากตาราง 1 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในภาษาอังกฤษดีกว่าการสอนตามคู่มือครู

2. การเปรียบเทียบความรับผิดชอบระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความรับผิดชอบระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่ม	N	MD	$S_{MD_1-MD_2}$	t
กลุ่มทดลอง	40	6.15	0.68	2.13*
กลุ่มควบคุม	40	4.7		

*p < .05

จากตาราง 2 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การสอนตามทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบดีกว่าการสอนตามคู่มือครู

3. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	N	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
กลุ่มทดลอง	40	11.45	16.35	17.57	10.22	12.27**

**P < .01

จากตาราง 3 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษามีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น

4. การเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้
กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎี
การใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	N	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
กลุ่มทดลอง	40	58.57	42.25	64.77	31.10	9.92**

**P < .01

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้
ทางภาษามีความรับผิดชอบก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา ทำให้
นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา และวิธีสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา และวิธีสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา มีความรับผิดชอบก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวนทั้งสิ้น 240 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 80 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้นักเรียนทั้งห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม แล้วจับฉลากเป็น กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ดำเนินการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา จำนวน 8 แผน ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว

3.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ดำเนินการสอนตามคู่มือครู จำนวน 8 แผน

3.3 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวัดความเข้าใจในการอ่านด้านแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ และเรียงลำดับเหตุการณ์ จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก แต่ละข้อมีความยากง่าย ระหว่าง .20 - .67 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ถึง .52 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .60

3.4 แบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ ของ วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ จำนวน 25 ข้อ แต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.00 ถึง 5.70 และมีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .61

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวมเวลาสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งสิ้น 32 คาบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้คือ

4.1 ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

4.2 ดำเนินการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสอนที่ได้สร้างไว้ จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 16 คาบ

4.3 ดำเนินการทดสอบหลังการทดลองกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบฉบับเดียวกันที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร โดยหาค่าเฉลี่ยและความแปรปรวน
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test แบบ Independent ในรูปของ Different Scores (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 87)
3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองภายในกลุ่มทดลองโดยใช้ t-test แบบ Dependent Sample
4. เปรียบเทียบความรับผิดชอบก่อนและหลังการทดลองภายในกลุ่มทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา มีความรับผิดชอบดีกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา มีความรับผิดชอบหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา กับการสอนตามคู่มือ จากผลของการศึกษาค้นคว้า สามารถอภิปรายผลตามลำดับของจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้คือ

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา กับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาเป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ บล็อกผังให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการทำงานกลุ่มโดยเน้นปฏิสัมพันธ์ภายในห้องเรียน ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีทั้งหมด 6 กลวิธี คือ กลวิธีการจำ กลวิธีการคิด กลวิธีสอนเสริม กลวิธีความรู้ความเข้าใจ กลวิธีความรู้สึก และกลวิธีสังคม สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เน้นในด้านทักษะการอ่าน ดังนั้นการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาจึงดำเนินการเรียนการสอน ที่ส่งเสริมต่อการเกิดความเข้าใจในการอ่าน โดยเน้นการใช้กลวิธีทั้ง 6 เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน โดยสามารถนำองค์ประกอบสำคัญของการอ่านไปใช้ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ซึ่ง แฮริส และสมิท (Harris and Smith. 1976 : 231) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้ คือ เจตคติที่ดีต่อสิ่งที่อ่าน ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ความสามารถทางภาษา และความสามารถในการคิด ดังนั้นสรุปได้ว่าสาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษามีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู เพราะการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาทำให้นักเรียนสามารถใช้องค์ประกอบสำคัญไปใช้ในการอ่าน ได้ดังต่อไปนี้

1.1 การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่อ่าน อันเป็นองค์ประกอบสำคัญในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ อ็อกฟอร์ด (Oxford. 1990 : 65) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนที่คำนึงถึงบรรยากาศในการเรียนที่สนุกสนานไม่เคร่งครัด การให้ผู้เรียนผ่อนคลายความเครียดทั้งทางร่างกาย และทางอารมณ์ ถือว่าเป็นการทำให้ผู้เรียนมีสมาธิ จูงใจให้อยากเรียน เรียนได้ดี และมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาเป็นอย่างยิ่ง โดยก่อนการเรียนการสอนครูจะให้นักเรียนนั่งสมาธิ ฟังเพลง หรือบริหารกล้ามเนื้อ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะทำให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียน มีความเชื่อมั่นมากขึ้น จิตใจสบาย สงบสุข เพราะว่าในขณะที่เรียนถ้านักเรียนไม่มีความกระวนกระวายใจ จะไม่ต่อต้านการเรียนรู้ กล่าวที่จะใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย และนักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สิบพนนท์ เกตุทัต (ม.ป.ป. : 4) ที่ว่า การที่จะให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่อ่านและเรียน

ภาษาได้ผลดีที่สุดนั้น นอกจากจะต้องอาศัยวิธีการสอนที่ดีแล้ว ยังจำเป็นต้องมีบรรยากาศที่ดีด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โรจนรุ่ง สุวรรณสุทธิ (2516 : 144) ที่ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกสมาธิจะมีความตั้งใจเรียนสูงขึ้น และรักการเรียนมากขึ้น ซึ่งการสอนตาม คู่มือครู ครูไม่ได้คำนึงถึงเรื่องบรรยากาศที่ดีในการสอน มุ่งทางด้านวิชาการอย่างเดียว ทำให้ นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้นความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎี การใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาจึงสูงกว่ากลุ่มคู่มือครู

1.2 การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา ช่วยให้นักเรียน สามารถดึงประสบการณ์เดิมไปใช้ในการทำความเข้าใจกับเรื่องใหม่ ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วและง่ายขึ้น ซึ่ง คาร์เรล (Carrell. 1987 : 218) ได้อธิบายว่าความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้หากผู้อ่านมีความรู้ทางด้านภาษา และความรู้ทั่วไป เพราะในขณะที่อ่าน ความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงาน โดยกระบวนการทางสมอง โดยผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้เดิม และความรู้ทั่วไปที่มีอยู่พร้อมแล้วมาช่วย ซึ่งการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทาง ภาษาครูใช้กลวิธีการจำ กลวิธีความรู้ความเข้าใจ และกลวิธีการคิด โดยให้นักเรียนคาดเดา เหตุการณ์ จากการอ่านชื่อเรื่อง ครูตั้งคำถาม และให้นักเรียนตอบ เพื่อแสดงความคิดเห็น กระบวนการดังกล่าวจะทำให้ให้นักเรียนสามารถดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอ่านได้ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดี (Boyle and Perego. 1990 : 197 ; citing Dee. n.d.) ที่พบว่า การดึงประสบการณ์เดิมของนักเรียนก่อนการอ่านโดยให้นักเรียนคาดเดา เรื่องล่วงหน้า ตอบคำถาม หรืออ่านชื่อเรื่องสามารถช่วยนักเรียนในด้านการอ่านเป็นอย่างมาก ซึ่ง การสอนตามคู่มือครูนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ประสบการณ์เดิม เพราะครูจะเป็นฝ่ายแปลให้นักเรียน ฟังเพียงอย่างเดียว ดังนั้นความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎี การใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาจึงสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.3 การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาส่งเสริมให้เกิด ความสามารถทางด้านภาษาอันเป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำ ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถทางด้านภาษา ได้แก่ ความสามารถในการที่จะเข้าใจความหมายของคำศัพท์ใหม่ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้าง ประโยค ซึ่งการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธี

การเรียนรู้ทางภาษา ครูใช้กลวิธีสอนเสริม โดยให้คำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำที่รู้จัก ใช้ของจริง การใช้บริบท การแสดงท่าทางประกอบ ซึ่งกลวิธีดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้เมื่อไปเจอคำศัพท์ใหม่ ดังนั้นเมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ใหม่ ก็จะช่วยในด้านการแปลความ ตีความของเรื่องที่อ่านได้ เป็นการลดอุปสรรคในด้านภาษาของนักเรียนลงได้ จึงส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุกดา พิกุลกลอนันต์ (2521 : 4) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนความหมายของคำด้วยวิธี Context Clue มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแปล ซึ่งการสอนตามคู่มือครู ครูจะสอนคำศัพท์ใหม่โดยการแปลให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนท่องคำศัพท์เหล่านั้น เมื่อนักเรียนไปเจอคำศัพท์ใหม่ที่ไม่เคยท่อง นักเรียนก็จะไม่มีความหมายของคำศัพท์นั้นทำให้เกิดอุปสรรคต่อการอ่าน คือนักเรียนไม่สามารถแปลความ ตีความ เรื่องที่อ่านได้ ดังนั้นความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาจึงสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.4 การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาส่งเสริมให้เกิดกระบวนการทางความคิดอันเป็นองค์ประกอบสำคัญในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ กูดแมน (Goodman, 1982) ที่ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้อ่านต้องสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษรทำให้ต้องใช้กระบวนการคิดอยู่ตลอด สำหรับผู้อ่านจะต้องอาศัยการสังเกตสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความ เพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการเลือกความหมายที่เหมาะสมมากที่สุดจากข้อความเหล่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะตลอดกระบวนการเรียนการสอนจะส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนแสดงออกถึงกระบวนการที่ต้องใช้ความคิดอยู่เสมอ กล่าวคือ ตามขั้นตอนการเรียนการสอนนั้นจะเน้นให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน โดยใช้กลวิธีการคิด คือนักเรียนตั้งคำถาม คาดคะเน การสรุป และการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้เรียนจะต้องพยายามคิดหาข้อมูล และใช้เหตุผลต่าง ๆ มาช่วยในการตั้งคำถาม การคาดคะเน การสรุป และทำความเข้าใจกับข้อสงสัยที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้ตระหนักว่าในขณะที่อ่านนั้น ตนเองเกิดการเรียนรู้ และเข้าใจสิ่งที่อ่านหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เนื่องจากการหัดตั้งคำถาม และการ

คาดคะเนเกี่ยวกับเรื่องที่จะทำให้อ่านสนใจ และเพ่งเล็งไปที่รายละเอียดหรือข้อมูลต่าง ๆ และส่งผลไปสู่การจำข้อมูล และเข้าใจข้อมูลเหล่านั้นได้ดีขึ้น ส่วนการสรุปจะช่วยให้ผู้อ่านพยายามรับข้อความสำคัญของเรื่องที่อ่านและจำข้อมูลได้ดีขึ้น และการทำความเข้าใจกับข้อสงสัยต่าง ๆ เช่น ปัญหาด้านคำศัพท์ โครงสร้าง หรือแนวคิด จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามคิดหาเหตุผลมาแก้ปัญหาที่เกิดจากการอ่านอย่างมีหลักเกณฑ์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณฑกานต์ พลเยี่ยม (2532 : 58) ที่สรุปผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของ นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสร้างแนวคิดสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ ซึ่งการสอนตามคู่มือนี้ ครูจะไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นมากเท่าไร เพราะส่วนใหญ่ครูจะเป็นผู้บรรยาย หรือแปลให้ฟัง ดังนั้นโอกาสที่นักเรียนจะได้แสดงความคิดเห็นจึงมีน้อยมาก ดังนั้นความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาจึงสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

2. การเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลองปรากฏว่า ความรับผิดชอบของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา มีความรับผิดชอบสูงกว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่า การสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ทางภาษาเป็นการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการในการทำงานกลุ่ม โดยมอบหมายให้นักเรียนช่วยกันทำงาน ซึ่งวิธีนี้จะเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนเองภายในกลุ่ม เพื่อการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ให้เรียบร้อย สอดคล้องกับคำกล่าวของ วิไลวรรณ สันถะโกมล (2520 : 20) ที่ว่า กิจกรรมกลุ่มช่วยฝึกทักษะทางสังคม ซึ่งเป็นทักษะที่ช่วยให้อยู่ร่วมกัน และทำงานกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น เช่น ทักษะการเป็นผู้ให้และผู้รับ การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม การควบคุมตนเอง การยอมรับความสามารถของตนเอง และผู้อื่น ดังนั้นนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา จึงมี

ความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปราณี ศรีใสคำ (2531 : 31) ซึ่งได้ทำการเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สัณฐานการเรียนรู้กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สัณฐานการเรียนรู้มีความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภา วิจิตรศิริ (2520 : 50) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มมีความรับผิดชอบสูงขึ้น

3. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก่อนและหลังการทดลอง

จากผลการทดลองพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษามีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา จะเน้นถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน คือ เจตคติที่ดีต่อสิ่งที่อ่าน ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ความสามารถทางภาษา และความสามารถในการคิด ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ดังข้อที่ 1 ที่ได้กล่าวมาแล้ว และเหตุผลเดียวกันนี้เองจากการที่การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษานั้นองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน องค์ประกอบดังกล่าวก็จะส่งผลให้ความเข้าใจในการอ่านหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง ดังนี้

3.1 การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา เป็นกระบวนการสอนอ่านที่เน้นให้นักเรียนเกิดการรับรู้ทางภาษา กล่าวคือ กระบวนการเรียนการสอนจะเป็นลักษณะแบบค่อยเป็นค่อยไป (Unconscious Learning) ทั้งนี้เป็นไปตามทฤษฎีธรรมชาติที่ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 165) ได้สรุปว่า การเรียนการสอนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

นั้นต้องพยายามลดตัวกลั่นกรองทางจิตให้น้อยลงซึ่งการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา ใช้กลวิธีความรู้สึกเป็นตัวลดความตึงเครียดโดยใช้วิธีนั่งสมาธิ ฟังเพลง และบริหารกล้ามเนื้อ กระบวนการดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน พร้อมทั้งจะเรียนจิตใจสบาย มีความผ่อนคลาย กระฉับกระเฉงมีประสิทธิภาพในการเรียนและเกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โรจนรุ่ง สุวรรณสุทธิ (2516 : 44) ที่สรุปผลการวิจัยไว้นักเรียนที่ได้รับการฝึกสมาธิจะมีความตั้งใจเรียนสูงขึ้น และรักการเรียนมากขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว พัฒนาการทางด้านความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองจึงสูงกว่าก่อนการทดลอง

3.2 จากการที่การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาเน้นองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน คือ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ซึ่งในกระบวนการเรียนการสอน จะเอื้อให้นักเรียนได้ดึงประสบการณ์เดิม และความรู้ทั่วไป มาใช้ในการทำความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้ Semantic Mapping เป็นเครื่องมือในการนำประสบการณ์เดิมมาใช้ประกอบการอ่าน และจากวิธีการดังกล่าวจะส่งผลให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมดัชนีข้อที่ 1 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบอร์ติล (Bertil. 1990 : 2444-A) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรม Semantic Mapping มีคะแนนการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วยเหตุผลดังกล่าว พัฒนาการทางด้านความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

3.3 จากการที่การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาเน้นองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน คือ ในด้านความสามารถทางด้านภาษา ได้แก่ ความสามารถในการที่จะเข้าใจความหมายคำใหม่ ๆ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค จากวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาที่ใช้วิธีให้นักเรียนเดาความหมายจากบริบท การแสดงท่าทางประกอบ การให้คำที่มีความหมายตรงกันข้าม การใช้ของจริง ซึ่งวิธีการดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษามีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูดัชนีข้อที่ 1 และจากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้พัฒนาการทางด้านความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

3.4 จากการที่การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาเน้นองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน คือ กระบวนการทางความคิด โดยตามขั้นตอนการสอน ครูจะส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนแสดงออกถึงกระบวนการที่ต้องใช้ความคิดอยู่ตลอด คือให้นักเรียนทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน โดยนักเรียนคาดคะเน ตั้งคำถาม สรุป และทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งกระบวนการดังกล่าว จะทำให้นักเรียนได้ตระหนักว่าในขณะที่อ่าน ตนเองเกิดการเรียนรู้และเข้าใจสิ่งที่อ่านหรือไม่ และส่งผลทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษามีความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ดังข้อที่ 1 และจากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผลการทางด้านการอ่านของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

4. การเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก่อนทดลองและหลังการทดลอง

จากผลของการทดลองพบว่า ความรับผิดชอบของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองพบว่า ความรับผิดชอบของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่า การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาจะเน้นกิจกรรมกลุ่ม ขณะที่ดำเนินกิจกรรมกลุ่มนั้น สมาชิกจะได้รับการตอบสนองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจอย่างสมดุลย์ มีโอกาสเรียนรู้เรื่องราวการปฏิบัติตนในสังคม และในขณะที่เดียวกันเขาก็จะเรียนรู้เรื่องการควบคุม การแสดงออกทางอารมณ์ด้วย นอกจากนี้สมาชิกในกลุ่มยังเกิดความเจริญงอกงามทางด้านความรู้ ความสามารถและทักษะบางประการ รวมทั้งความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตรงต่อเวลาในการทำงาน ลดการเห็นแก่ตัว มีความอดทนพยายามมากขึ้น รู้สึกว่าตัวเองมีค่าและมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นดีขึ้น มีความสามัคคีในกลุ่มดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสุลิสร์ นิมิตรกุล (2521 : 13) ที่กล่าวว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะ และการทำงานด้วยตนเอง จะทำให้นักเรียนรู้จักสิทธิและหน้าที่ของงานและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของผาณิต เพชรจารี (2529 : 70) ซึ่งทำการ

เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบซินดีเคท พบว่า ความรับผิดชอบหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน และผลการวิจัยของ ชะอ้อน ทองส่งโสม (2525 : 36) พบว่าความรับผิดชอบของกลุ่มที่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองหลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่า การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา เป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านด้วยการใช้กลวิธีทั้ง 6 ให้สัมพันธ์กัน ลักษณะการสอนจะยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งลักษณะของกระบวนการดังกล่าว จะช่วยให้นักเรียนได้ใช้กลวิธีทั้ง 6 ได้อย่างสัมพันธ์กัน ซึ่งจะเป็นผลต่อการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตรงข้ามกับการสอนตามคู่มือครูที่มุ่งเน้นเนื้อหามากกว่ากระบวนการ ยึดครูเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนนักเรียน จึงขาดการพัฒนาทางความคิด การรับรู้ภาษาจึงไม่ถาวร และไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา จึงส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน นักเรียนจึงมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า การสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาส่งผลดีต่อนักเรียนทั้งในด้านความเข้าใจในการอ่าน ความรับผิดชอบ ฉะนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรพิจารณานำเอาเทคนิคการสอน รวมทั้งกิจกรรมทางภาษาไปใช้ในการเรียนการสอนเสริมในคาบอิสระ และควรมีการจัดอบรมเพื่อเผยแพร่ความรู้ให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องไป ในเรื่องการนำเทคนิคการสอนอ่านที่วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษานำมาใช้

1.2 การนำวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาไปใช้ ผู้ที่จะนำไปใช้ควรศึกษารายละเอียด แนวการสอน กระบวนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการเตรียมการสอน ต้องเข้าใจขั้นตอนเป็นอย่างดีเสียก่อน และต้องทำความเข้าใจกับขั้นตอนการสอนแต่ละขั้นให้เกิดความเข้าใจชัดเจน เพื่อที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนด้วยความถูกต้องเหมาะสม

1.3 เนื่องจากการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษามีกิจกรรมในแต่ละกลวิธีมาก ผู้สอนควรจะได้ทำ Pilot Study เพื่อเลือกกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมและปฏิบัติได้มากที่สุดและนำมาจัดเป็นขั้นตอนการสอนใหม่และนำไปใช้

1.4 ปัญหาบางประการที่พบในการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา เนื่องจากการสอนรูปแบบใหม่ แม้ว่าผู้วิจัยจะได้ทำการชี้แจงให้กับนักเรียนฟังแล้ว ก็ยังเกิดความล่าช้า ในบางกิจกรรมและบางเนื้อหา ในการเลือกสรรหาเรื่องยาวเกินไป หรือห่างไกลตัวนักเรียนเกินไป นักเรียนจะไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร ดังนั้นผู้ที่นำการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาไปใช้ต้องจัดหา จัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ ให้มีความเหมาะสมและมีจำนวนมากพอสมควร เพราะสิ่งดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทดลองทำ Pilot Study เพื่อเลือกกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้มากที่สุด เพื่อนำมาจัดเป็นขั้นตอนใหม่และนำไปทดลองใช้ต่อไป

2.2 ควรมีการทดลองการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษานี้กับวิชาภาษาอังกฤษในระดับอื่น ๆ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

2.3 ควรมีการศึกษาผลของการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับตัวแปรอื่น เช่น ความสนใจ เจตคติต่อวิธีสอน บุคลิกภาพการเป็นผู้นำ ความวิตกกังวล เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสงฆ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- กาญจนา ปราบพาล. การสอนภาษาอังกฤษ ในห้องเรียนเพื่อการสื่อสาร ระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา. Thai / TESOL'S Occasional Paper, No. 1984/2.
- ชวาล แพร์ตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2520.
- ชะอ้อน ทองสงไสม. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้และไม่ใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล. ปริญดาพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- ชัยพร วิชชาวุธ. จิตวิทยาลับประสบการณ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บริษัทมวลชน จำกัด, 2519.
- _____. ความจำมนุษย์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2520.
- ชานาญ นิสารัตน์. หนังสือแบบเรียนสังคมศึกษา ส 402 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- ญาณสังวร, สมเด็จพระ. หลักพระพุทธศาสนา. พิมพ์ครั้งที่ 6. นิธิ "น้อย ศวัคร" มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2522.
- ทวี ท่อแก้ว. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไอเดียนสไตร์, 2517.
- ธัญ การวัฒนาศิริกุล. "ตรงกับชาวเชียงใหม่," มติชนฉบับพิเศษ. วังโยธาทิต มงฟอร์ต แชมป์โลก, 85, 2528.
- นางเยาว์ ขาญณรงค์. ศึกษาเปรียบเทียบการทำสมาธิของพุทธศาสนา และที่.เอ็นช :
ศึกษาเปรียบเทียบการสอน วิถีปฏิบัติ และผลที่ได้รับตาม ที่ปรากฏในคัมภีร์
และที่ปฏิบัติสมาธิวิปัสสนากรรมฐาน ที่มีชื่อเสียงต่าง ๆ และที่ศูนย์ฝึกที่.เอ็ม.
 วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525. อัดสำเนา.

- นพรัตน์ สรวายสุวรรณ. ศึกษาความสามารถในการวิจารณ์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2521. อัดสำเนา.
- นิคม ตั้งคะพิภพ. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพ ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวไทยและจีน. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.
- นิภา วิจิตรศิริ. ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองแค "สกรกิจพิทยา" จังหวัดสระบุรี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- บรรเทา กิตติศักดิ์. เอกสารประกอบการบรรยายการประชุมวิชาการครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย, 2534.
- บุญเชิด ภูโง่นันทวงศ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ประณต เล็กสวัสดิ์. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูการพึงผู้อื่นพฤติกรรมด้านความเป็นผู้นำ และความรู้สึกรับผิดชอบ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- ประพันธ์ จุมคำมูล. "ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ," สารพัฒนาหลักสูตร. มีนาคม 2533.
- ประพาศน์ พงธิประภา. "การสอนภาษาอังกฤษ," มนุษย์ศาสตร์ปริทรรศน์. 1(2) : 71 - 76 ; ธันวาคม 2522.
- ผาณิต เพชรจารัส. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทย เพื่อกิจวัตรและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินคิเคทกับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- พนอม แก้วกานิต. หลักการของหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง 2533. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2533.

- พັນ น้อยแสงศรี. ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2526.
- มณฑกานต์ พลเยี่ยม. สัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนครพิทยานุกูล ที่ใช้กลยุทธ์การสร้างแนวคิด. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532. อุดสาเนา.
- มหามกุฏราชวิทยาลัย. วิสุทธิมรรคแปล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2522.
- มุกดา พิกุลภาณันต์. การศึกษาเปรียบเทียบการสอนความหมายของคำด้วยวิธี Context Clue และวิธีแปล. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521. อุดสาเนา.
- ยุพิน พิพิธกุล. การใช้เพลงประกอบการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : ครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- เยี่ยมจิต บุรณโกคา. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนอิงแนวทางทฤษฎีอภิปัญญา กับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อุดสาเนา.
- ราชวรณี, พระ. พจนานุกรมพุทธศาสตร์. มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, 2518.
- ราชวรณี, พระ. พุทธธรรม. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- โรจน์รุ่ง สุวรรณสุทธิ. "กรรมกับการทำสมาธิ," เอกสารคำบรรยาย และบทความประกอบการประชุมพื้นวิชาการ ครั้งที่ 23 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล, 2516.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร จำกัด, 2528.
- _____. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร จำกัด, 2531.
- วรศักดิ์ วรอมโม, พระ. ครูกับศีลธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สมชายการพิมพ์, 2525.

- วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์. การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดยะลา. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- วันชัย ชานาบุตร. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2531. อัดสำเนา.
- วิชาการ, กรม. โครงการจัดปัจจัยด้านความพร้อมของหลักสูตร. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา, 2531.
- วิทย์ วิศทเวทย์ และเสรีรพงษ์ วรรณปก. หนังสือแบบเรียนวิชาสังคมศึกษารายวิชา ส.402 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2524.
- _____. หนังสือเรียนสังคมศึกษา รายวิชา ส.402. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2526.
- วิไลวรรณ สันถะโกล. การเปรียบเทียบการสอนวิชาวรรณคดีไทย เรื่อง "ลิลิตตะเลงพ่าย" โดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และกระบวนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางในชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- วัฒนา สิงห์ทองจีน. ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ. หนังสือเรียนสังคมศึกษา ประเทศของเรา ส.101 ส 102 เรื่องพระพุทธศาสนาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. 2526.
- ศุภพร นิมิตรกุล. เปรียบเทียบผลการเรียนวิชาสุขศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องโรคติดต่อโดยใช้บทเรียนโมเดลกับการเรียนการสอนแบบปกติ. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.

- สบโชค พูลนวม. ความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรู้สึกรับผิดชอบ. ปริญญาโท
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
อค์สำเนา.
- สมุทร เข็มเชาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- สมศักดิ์ ชานาญกิจ. การใช้บทเพลง ประกอบการสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2523. อค์สำเนา.
- สิปปนนท์ เกตุทัต. แนวคิดในการสร้างบัณฑิต. (บทคัดย่อ) ม.ป.ป. อค์สำเนา.
- สิปศักดิ์ สาธร. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ในวิชา
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่มีความรับผิดชอบ
ต่างกันโดยการเรียนจากชุดการเรียนด้วยตนเองและจากการสอนปกติ.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2521. อค์สำเนา.
- สุกัญญา ยีอาร์. ศึกษาสภาพและวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เขตการศึกษา 2.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2532. อค์สำเนา.
- สุจิตใจ ทศพร. แบบเรียนศิลปศึกษา ศ.207 ศ.208 คนตรีศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
(ม.2). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงธน, 2526.
- สุรศักดิ์ กาญจนการุณ. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนและความคงทน
ในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่ได้รับการ
การสอน โดยวิธีมุ่งประสบการณ์การนำภาษาไปใช้สอนแบบปกติในวิชาภาษาไทย.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2531. อค์สำเนา.

- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- โสภา ท่าเรือพลี. การใช้บทเพลงประกอบ การสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อัดสำเนา.
- อบรม สันนิบาล. วิชาการศึกษา 122 จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเคียนสไตร์, ม.ป.ป.
- อรอนงค์ อินทรวิจิตร. "อย่างไรที่คนตรีรักษาใจให้คงได้," สยามรัฐ. 32 มิถุนายน 2527.
- อวยชัย โรจน์นรินทร์กิจ. ผลของการฝึกอานาปานสติในพุทธศาสนาต่อการพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526. อัดสำเนา.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.
- _____. การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบอิงปริเฉท ภาษาอังกฤษสำหรับใช้กับนักศึกษาไทยในระดับต่าง ๆ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- อาพล สงวนศิริธรรม. อิทธิพลของการฝึกสมาธิที่มีต่อผลสัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.
- Bertil, Engstrom John. "The Effect of Kinetic Structure on Cognitive Structure during Instruction," Dissertation Abstracts International. 50(8) : 2444-A ; February, 1990.
- Bond, Gay L. and Miles A. Tinker. Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction. New York : Appleton Century Crofts, 1957.
- Boyle, O. and S. Peregoy. "Literacy Scaffolds Strategies for First and Second Language Readers and Writers," The Reading Teacher. 44(3) : 194 - 200 ; November, 1990.
- Bradnt, Ron. "On Cooperative Learning : A Conversation with Spencer Kagan," Educational Leadership. December, 1989/ January, 1990.

- Butterworth, Thomas W. "The Relationship of Two Different Methods of Reporting Pupil Progress to the Reading Achievement, School; Attitude and Self Responsibility of a Sample of Six Grade Pupils," Dissertation Abstracts International. 35 : 2043-A ; October, 1974.
- Canale and Merrill Swain. "Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing," Applied Linguistics. 1 : 1 - 47 ; 1980.
- Carrell, Patricia L. and Joan C. Eisterhold. "Schema Theory and ESL Reading Pedagogy," in Methodology in TESOL Edited by Michael M. Long and Jack C. Richards. p.218 - 232. Newberry House Publishers, 1987.
- Dechent, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. New Delhi : Prentice Hall of India Private United, 1969.
- Dickinson, L. Self - Instruction in Language Learning. Cambridge : Cambridge University Press.
- Edwards, Claudia and Judy Stout. Cooperative Learning : The First Year. Educational Leadership, December, 1989/January, 1990.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Educational Testing Service, Princeton, 1952.
- Funk and Wagnalls. New Standard Dictionary of the English Language. p. 2095. New York : McGraw-Hill Book Company, 1961.
- Gaies, Stephen J., Peer. Involvement in Language Learning. New York : Harcourt Brace Jovanovich, 1985.
- Gibson ,J. Teachers Talking Quoted in S. Delamont Interaction in the Classroom-. 2nd ed. London : Methuen, 1973.
- Goodman, Kenneth S. "Reading a Psycholinguistic Guessing Game," Journal of the Reading Specialist. 4 : 126 - 135 ; May, 1967.
- _____. Goodman, Kenneth S. "Behind the Eye What Happens in," Reading : Process and Program. Illinois : National Council of Teaches of English, 1970.
- Harmer, J. The Practice of English Language Teaching. Harlow : Longman, 1983.
- Harris, L.A. and C.B. Smith. Reading Instruction. New York : Holt Rinehart and Winston, 1976.

- Hepner, M.W. Psychology Applied to Life and Work. New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1966.
- Hourbock, Elizabeth B. Adolescent Development. 3rd ed. New York : McGraw - Hill Book Company, 1977.
- John, David W. and Roger T. Johnson. "Social Skills for Successful Group Work," Educational Leadership. December, 1989/January, 1990.
- Kagan, Spencer. "The Structural Approach to Cooperative Learning," Educational Leadership. December 1989/January, 1990.
- Kobayashi, Yoko. "A New Look at Reading in College Program," In The Art of TESOL, Selected Articles from the English Teaching Forum Part Two. Washington, D.C. 1975.
- Krashen, Stephen D. "The Case for Narrow Reading," TESOL Newsletter. 15(6) : 23 ; 1981.
- Krashen, Stephen Principle and Practice in Second Language Acquisition. Oxford : Pergamon, 1982.
- Lado, Robert. Language Teaching. New York : A Scientific Approach. McGraw-Hill Book Company, 1964.
- Vine, R. Our Multicultural Global Village : foreign languages, simulations and network gaming In D. Crookall and D. Saunders (Eds.) Communication and Simulation : From Two Fields to One Theme. Clevedon, Avon : Multilingual Matters,
- Madsen, Harold S. Technique in Testing. New York : Oxford University Press, 1983.
- Matheidesz, M. Games for language learning In D. Saunders, A. Coote, and D. Crookall, (Eds.) Learning from experience through games and simulation. Loughborough, Leics, UR: Society for Advancement of Games and Simulations in Educations in Education and Training.
- Mays, Robert. "The Use of Music as a Counseling Aid in the Treatment of Depression," Dissertation Abstracts International. 30 : 1878-A ; October, 1979.
- Miller, Bonnie L. "Reading and Writing : Is There a Connection," Education Resources Information Centre. 44 : cs207262. June, 1982.

- Mitton, Betty L. and Dale B. Harris. "The Development of Responsibility in Children," The Child : A Book of Reading. 46 : 407 - 410 ; 1962.
- New Well, Allen and Simon Herbert. Human Problem Solving. New Jersey : Prentice-Hall Englewood Cliffs, 1970.
- Oller, John W. Language Tests of School : A Pragmatic Approach. London : Longman, 1979.
- Omaggio, Alice C. Teaching Language in Context : Proficiency Oriented Instruction. Boston : Meinle, 1986.
- Oxford, Rebecca. "Second Language Learning Strategies : What the Research Has to Say," ERIC / CLL. News Bulletin. 91 : 3 - 5 ; 1985.
- _____. Language Learning Strategies. New York : NewBury House Publishers, 1990.
- Paulston, Christina Bratt and Mary N. Burder. Teaching English as A Second English : Techniques and Procedures. Cambridge : Winston, 1976.
- Rigg, Pat. "Beginning to Read in English the LEA Way," in Reading English as a Second Language : Moving from Theory. p. 81 - 90. edited by C.W. Twyford, William Deihl, and Karen Feathers, Bloomington : Indiana University, 1981.
- Rivers, Wilga M. and Marry S. Temperly. A Practical Guide to the Teaching of English as a Second or Foreign Language. New York : Oxford Univirsiry Press, 1978.
- Rubin, Joan. "What the Good Language Learner' Can Teach us," TESOL Quarterly. 9 : 41 -51 ; 1975.
- Scott, William A. and Michael Wertheimer. Introduction to Psychological Research. New York : John Wiley and Sons, Inc., 1962.
- Shaw, Harry. A Complete Course in Freshman English. 7th ed. New York : Harpen and Row Publishers, 1973.
- Silberstein, Sandra. "Let's Take Another Look at Reading : Twenty - Five Years of Reading Instruction," Forum. 15(4) : 28 - 35 ; October, 1989.
- Slavin, Robert E. Guest Editorial. Educational Leadership, December 1989/January, 1990.

- Smith, Henry Clay. Personality Development. New York : McGraw Hill Book Company, 1968.
- Vallete, Rebecca M. Modern Language Testing. 2nd ed. New York : Harcourt, Brace World, Inc., 1977.
- Van EK, J.A and L.G. Alexander. Threshold Level English. Oxford : Pergamon, 1980.
- Ward, James. "Techniques for Teaching Reading," English Teaching Forum. 18 : 2 - 7 ; April, 1980.
- Wenden, A.L. "Facilitating learning competence : Perspectives on an expanded role for second language teachers," Canadian Modern Language Review. 41(16) : 981 - 990 ; n.d.
- Widdowson, H.G. Explorations in Applied Linguistics. London : Oxford University, Press, 1979.
- Wilkins, David A. Notional Syllabuses. Oxford : Oxford University Press, 1976.
- Wipada Ingkanart. Concept Formation : A Leading Strategy to EFL Learners. Department of Languages, Humanities Faculty, Kasetsart University, 1989.

ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း

ภาคผนวก ก

แผนการสอนวิชาหลัก 5

เนื้อหาประกอบการสอน

Lesson plan for Sixteen Fifty - minutes' Sessions
on Language Learning Strategies Group

Subject : English 015

Class : M.3

Time : 50 minutes a session total 16 Sessions

Objectives :

Students are able to demonstrate their reading abilities by :

1. understanding the meanings of vocabulary items.
2. interpreting the passages.
3. having sequence the stories.
4. Comprehending the main idea and details of the stories they have read.
5. discussing and stating their own points of view about the stories they have read.

Text :

1. Worksheet for a special plan for reading from authentic materials (magazine, newspaper)
2. Read and Write Book 3

Teaching Aids :

1. Worksheet
2. picture
3. Word - Card

Evaluation

1. Observe students while working in groups.
2. Check their exercises.

Lesson Plan for Experimental Group No.1

Session 1 - 2

Content : Your birthday

Your birthday

When is your birthday? Which is the special day of the year on which you celebrate? And how do you celebrate?

A birthday is a very special day. You may receive birthday present, or have a birthday party and invite all your friends. Usually there's a birthday cake with candles on it - one candle for every year of your life.

Thousands of years ago people believed that on a birthday, a good or evil spirit would visit a person. So when someone had a birthday their friends gathered round to protect them in case the evil spirit arrived. That's how birthday parties began!

The idea of putting birthday candles on a cake goes back to the Ancient Greeks. They celebrated the birthday of Artemis, the moon goddess, by bringing moon-shaped cakes to her temple. Candles were put on the cakes to make them glow like the moon.

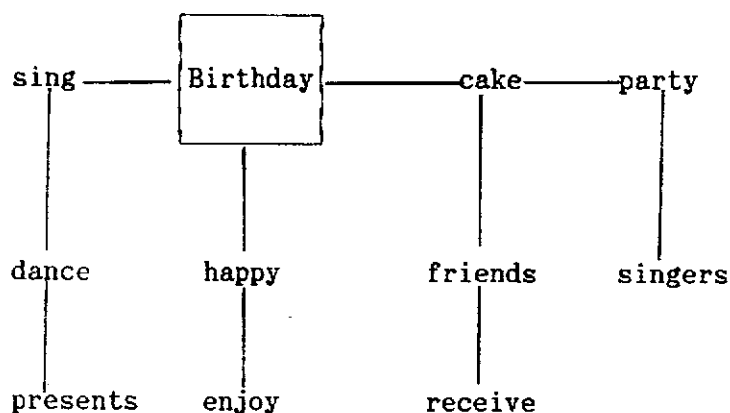
Some people do not celebrate birthdays, but have name days instead. In some countries children are named after saints. As each saint has a special day, those children named after the saint celebrate on the saint's day. They usually receive presents on their name day and sometimes share a special meal with their family.

1. The teacher lowers the anxiety by deep breathing and listening to the soothing music.

2. The teacher divides the class into 5 groups by using co - operative method.

The teacher lets the students in each group read the topic (your birthday) and find the words that relate to your birthday by using semantic mapping as the following examples.

Example

3. The teacher teaches new words and guess the meaning from context clues by using linguistic clues, mime or gesture, synonym and other clues.

4. The teacher reads the story to the students and lets the students read the story again by overviewing and linking with the prelearned materials and asking questions as follows :-

What is the story about?

What is a birthday?

What do you receive on your birthday?

Who would visit a person on a birthday?

The teacher lets the students classify the words they have read into different parts of speech.

Example

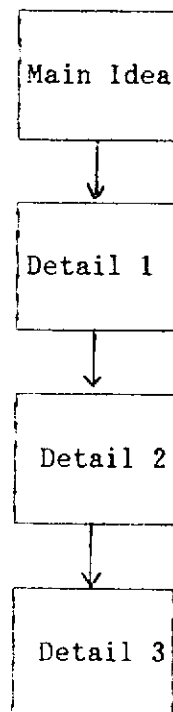
noun - year, presents, friends

verb - believed, arrived, go

conjunction - but, and, or

5. The teacher asks some questions and lets the students share ideas in each group by using mapping.

Example

6. The teacher evaluates student's comprehension from self - evaluation questionnaires, jigsaw reading materials

Teaching Aids : 1. Worksheet for the reading selection.
2. Pictures.
3. Exercises
4. Word - cards.

Evaluation : 1. Observe students while working in groups.
2. Check their exercises.

Lesson Plan for Experimental Group No.2

Session 3 - 4

Content : A party

A Party

One day John went to a big party. He was wearing old clothes when he arrived, so nobody paid attention to him or even gave him a seat at the table. Then John went home, put on his best clothes, and then returned to the party. The host immediately rose and went to greet him. He took him to the best table, gave him a very good seat, and offered him the best dishes.

John put his coat in the food and said, "Eat, coat!"

The other guests were very astonished and said, "What are you doing?"

John answered, "I thought you had invited my coat to dinner."

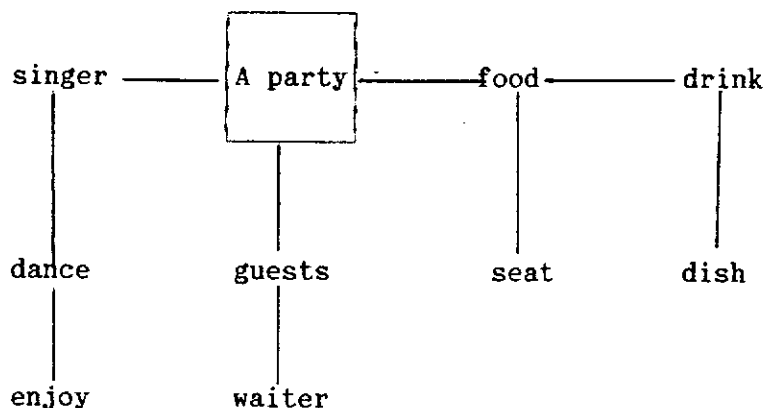
When I was dressed in my old clothes, nobody looked at me ; nobody offered me food or drink. Then I went home and came back wearing these clothes, and you gave me the best food and drink. So you must have offered these things to my clothes, not to me."

1. The teacher lowers the anxiety by using progressive relaxation.

2. The teacher divides the class into 5 groups by using co - operative method.

The teacher lets the students in each group read the topic (A party) and find the words that relate to a party by using semantic mapping as the following examples :

Example

3. The teacher teaches new words and guess the meaning from context clues by using linguistic clues, mime or gesture, synonym and other clues.

4. The teacher reads the story to the students and lets the students read the story again by overviewing and linking with prelearned materials asking questions as follows :

What are the three key ideas in this passage? or what is the theme of this passage?

What is the story about?

What happened to John when he went to the big party in his old clothes?

The teacher lets the students classify the words the have read into different parts of speech.

Example

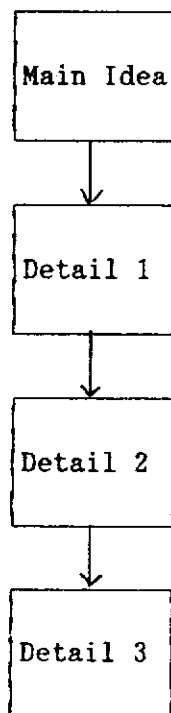
noun - party, clothes, seat, table

verb - went, arrived, gave, put on

adjective - big, old, best, good

adverb - immediately

5. The teacher asks some questions and lets the students share their ideas in each group by using mapping.

Example

6. The teacher evaluates student's comprehension from self - evaluation questionnaires, jigsaw reading materials.

Example

How much do you understand of a typical reading passage in a magazine or newspaper in the new language? (less than half, more than half, all of it)

Has your reading comprehension improved since last week?

Let the students put together more pieces of a written text that have been separated.

Teaching Aids : 1. Worksheet for the reading selection.

2. Pictures
3. Exercises
4. Word - cards

Evaluation : 1. Observe students while working in groups.

2. Check their exercises.

Lesson Plan for Experimental group No.3

Session 5 - 6

Content : Fishing

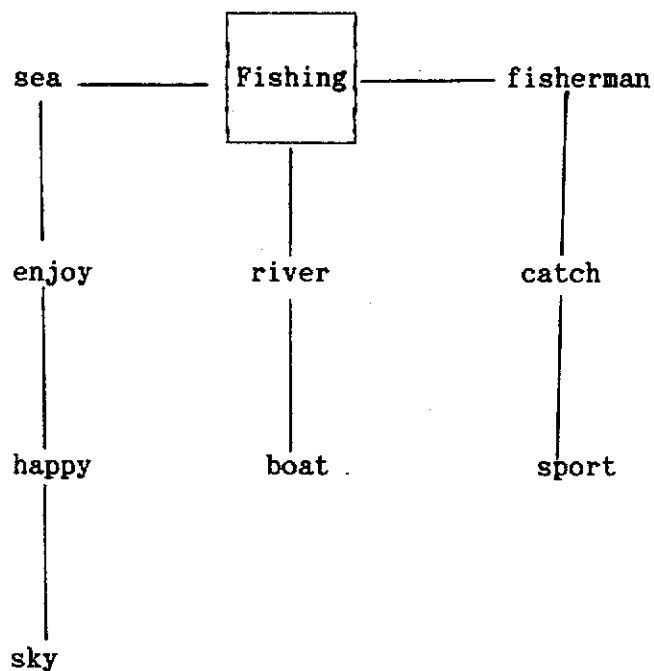
Fishing

Fishing is my favourite sport. I often fish for hours without catching anything, but this does not worry me. Some fishermen are unlucky. Instead of catching fish, they catch old boots and rubbish. I am even less lucky. I never catch anything - not even old boots. After having spent whole mornings on the river, I always go home with an empty bag. "You must give up fishing!" my friends say. "It's a waste of time." But they don't realize one important thing. I'm not really interested in fishing. I am only interested in sitting in a boat and doing nothing at all!

1. The teacher lowers the anxiety by using progressive relaxation.

2. The teacher divides the class into 5 groups by using co - operative method.

The teacher lets the students in each group read the topic (Fishing) and find the words that relate to fishing by using semantic mapping as the following examples :

Example

3. The teacher teaches new words and guess the meaning from context clues by using linguistic clues, mime or gesture, synonym and other clues.

4. The teacher reads the story to the students and lets the students read the story again by overviewing and linking with prelearned materials asking questions as follows :

What is the story about?

What does the writer like to do to pass his time?

What do the writer's friends advise him to do?

The teacher lets the students classify the words they have read into different parts of speech.

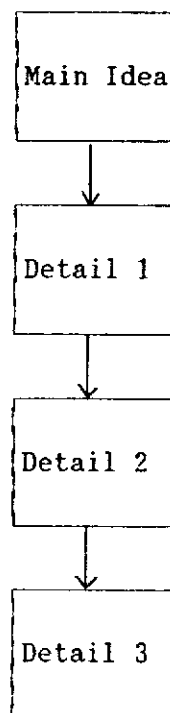
Example

prefix - un, in

suffix - er, ing, ed

adjective - favourite, unlucky

5. The teacher asks some questions and lets the students share their ideas in each group by using mapping.

Example

6. The teacher evaluates student's comprehension from self - evaluation questionnaires, jigsaw reading materials.

- Teaching Aids :
1. Worksheet for the reading selection
 2. Pictures
 3. Exercises
 4. Word - cards

- Evaluation :
1. Observe students while working in groups.
 2. Check their exercises.

Lesson Plan for Experimental group No.4

Session 7 - 8

Content : Weddings

Weddings

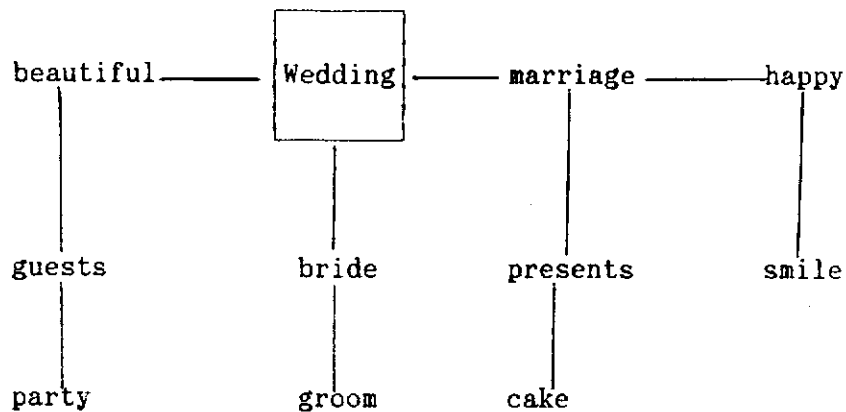
The most important day for many people is their wedding day. It's the day they begin a new life with someone special. In all religions it is a time for celebration.

In some religions the families of the bride and groom arrange the marriage. In other religions the young people decide for themselves who their partner will be. But however the wedding comes about, it is a happy time for family and friends to get together.

1. The teacher lowers the anxiety by using progressive relaxation.

2. The teacher divides the class into 5 groups by using co - operative method.

The teacher lets the students in each group read the topic (Wedding) and find the words that relate to a wedding by using semantic mapping as the following examples :

Example

3. The teacher teaches new words and guess the meaning from context clues by using linguistic clues mime or gesture, synonym and other clues.

4. The teacher reads the story to the students and lets the students read the story again by overviewing and linking with prelearned materials asking questions as follows :

What is the story about?

What is the most important day for many people?

Why is wedding the most important day?

What is the time for in all religions?

The teacher lets the students classify the words they have read into different parts of speech.

Example

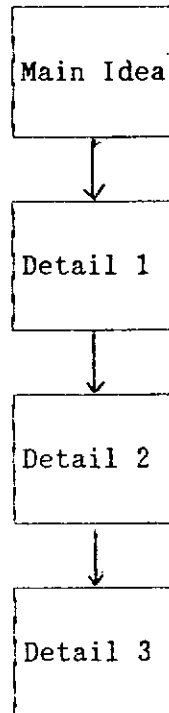
Conjunction - who, but

verb - begin, arrange

noun - families, religions

5. The teacher asks some questions and lets the students share their ideas in each group by using mapping.

Example

6. The teacher evaluates student's comprehension from self - evaluation questionnaires, role - playing

Teaching Aids :

1. Worksheet for the reading selection
2. Picture
3. Exercises
4. Word - Cards

Evaluation :

1. Observe students while working in groups.
2. Check their exercises.

Lesson Plan for Experimental Group; No. 5

Session 9 - 10

Content : Mother's Day

Mother's Day

Who do you run to when you've hurt yourself? Who has kiss and the right words when you are unhappy? Who knows what your favourite food is? Your mother! Mothers do so much for their children while they are at home, that sometimes we forget to say "thank - you"

That's why it's so good to have a day just for mothers. We can make breakfast for them, take them bunches of flowers, and make cards to show we love them.

Many years ago in Britain, children who lived and worked away from home were given a holiday on Mothering Sunday so they could visit their mothers. They often took a small bunch of flowers as a present, and perhaps a spicy cake called a simmel cake. Sometimes the family had a special dinner to celebrate.

In Britain, Mothering Sunday comes a few weeks before Easter. Children make or send cards and give their mothers flowers or other gifts. In some places simmel cakes are still popular.

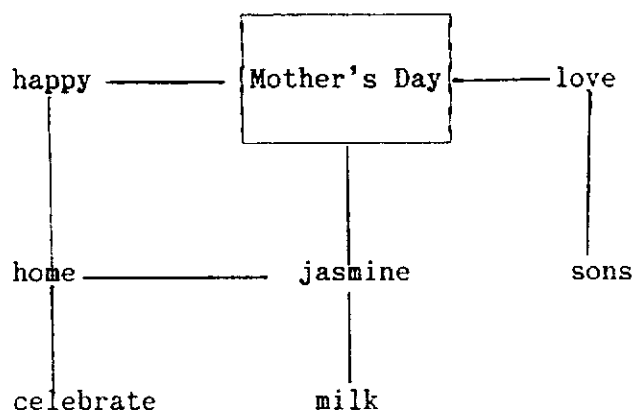
Children in American, Canada, New Zealand and Australia say a special "thank - you" to their mothers too. In those countries Mother's Day falls in May.

1. The teacher lowers the anxiety by using progressive relaxation.

2. The teacher divides the class into 5 groups by using co-operative method.

The teacher lets the students in each group read the topic (Mother's Day) and find the words that relate to Mother's Day by using semantic mapping as the following examples.

Example

3. The teacher teaches new words and guess the meaning from context clues by using linguistic clues, mime or gesture, synonym and other clues.

4. The teacher reads the story to the students and lets the students read the story again by overviewing and linking with prelearned materials asking questions as follows :

What are the three key ideas in this passage?

What is the story about?

What can we do on Mother's Day?

What did the children in Britain take to their mother?

The teacher lets the students classify the words they have read into different parts of speech.

Example

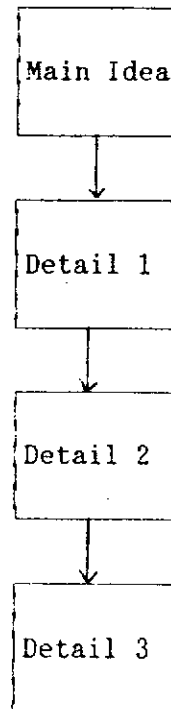
noun - words, food, children

verb - have hurt, knows, say, forget

Conjunction - who, so, and

5. The teacher asks some questions and lets the students share their ideas in each group by using mapping.

Example

6. The teacher evaluates student's comprehension from self - evaluation questionnaires, jigsaw reading materials.

Teaching Aids : 1. Worksheet for the reading selection
2. Pictures
3. Exercises
4. Word - cards

Evaluation : 1. Observe students while working in groups.
2. Check their exercises

Lesson Plan for Experimental No.6

Session 11 - 12

Content : Clothes can tell a story

Clothes can tell a story

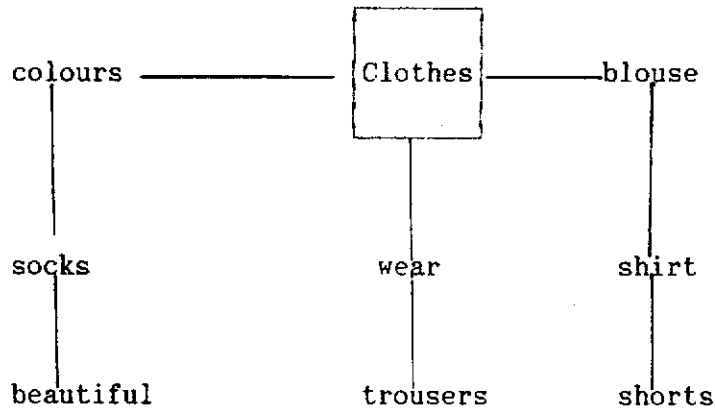
It's early morning. Time to get up and get dressed. When you get dressed, do you choose which clothes you want to wear? Perhaps blue socks today, or maybe a green T-shirt? But imagine if you were a young boy living in Thailand like the boys in the picture below, You wouldn't have to worry about which clothes to wear each day. You would always wrap yourself in a saffron-yellow robe. This would show that you are a Buddhist, and that you are learning to become a monk or holy man. Buddhist monks live a very simple life. They believe that it is being greedy and wanting lots of thing that makes people unhappy. So they wear their plain robes to show that they are not interested in wordly wealth.

But if you see someone wearing very beautiful clothes and lots of real gold or silver jewellery, you might think to yourself. "They are probably very rich." Perhaps they are a king, a queen or an important chief. Their clothes seem to say "Look at this finery, You can see that I am a very important person.!"

1. The teacher lowers the anxiety by using progressive relaxation.

2. The teacher divides the class into 5 groups by using co-operative method.

The teacher lets the students in each group read the topic (Clothes can tell a story) and find the words that relate to clothes can tell a story by using semantic mapping as the following examples :

3. The teacher teaches new words and guess the meaning from context clues by using linguistic clues, mime or gesture, synonym and other clues.

4. The teacher reads the story to the students and lets the students read the story again by overviewing and linking with prelearned materials asking questions as follows :

What is the story about?

Do you choose which clothes you want to wear?

How do the Buddhist monks live?

Who wear very beautiful clothes and lots of real gold?

What makes people unhappy?

The teacher lets the students classify the words they have read into different parts of speech.

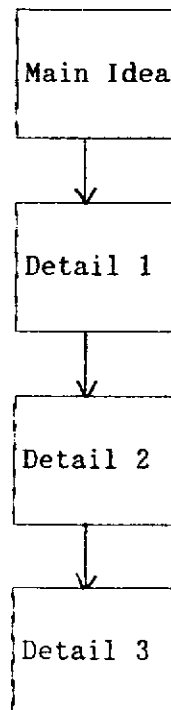
Example

prefix - un

Preposition - in, to, of

Conjunction - if, and, so

5. The teacher asks some questions and lets the students share their ideas in each group by using mapping.

Example

6. The teacher evaluates student's comprehension from self - evaluation questionnaires, jigsaw reading materials.

- Teaching Aids :
1. Worksheet for the reading selection
 2. Pictures
 3. Exercises
 4. Word - cards

- Evaluation :
1. Observe students while working in groups.
 2. Check their exercises

Lesson Plan for Experimental Group No.7

Session 13 - 14

Content : Miss Universe

Miss Universe

Michelle Mclean, a 6 - foot - tall model and masseuse from the Small Southwest African nation of Namibia, was voted Miss Universe at last week's gala pageant. Miss Colombia, Pola Turbay, was second, and third place went to Miss India, Madhu Sapre. She receives \$250,000 in cash and prizes.

She was crowned by last years winner, Jupita Jones of Mexico. She impressed the judges during the interviews. Asked by television Actress Estelle Getty whom she would like to take on a trip outer space, she replied, "My mother, because she has been an inspiration to me."

The three finalists were asked what would be the first thing they would do if they become the leader of their country. Michelle said that she would speak to the children and tell them I am there for them, because they are our foundation.

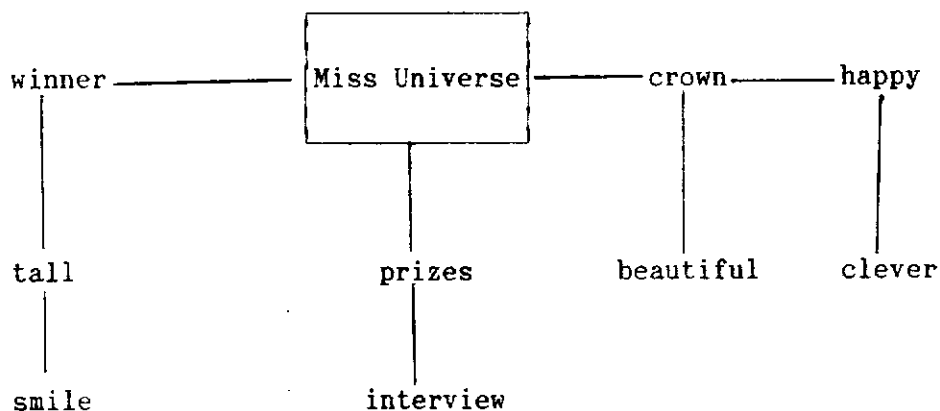
"I still believe that all my fellow contestants are just as beautiful as any woman can be. I'm just the lucky one. I can't say I'm more beautiful than other contestants".

1. The teacher lowers the anxiety by listening to the soothing music.

2. The teacher divides the class into 5 groups by using co - operative method.

The teacher lets the students in each group read the topic and find the words that relate to Miss Universe by using semantic mapping as the following examples :

Example

3. The teacher teaches new words and guess the meaning from context clues by using linguistic clues mime or gesture, synonym and other clues

4. The teacher reads the story to the students and lets the student read the story again by overviewing and linking with prelearned materials asking questions as follows :

What is the story about?

Who wins Miss Universe title?

What does she receive?

Where does she come from?

The teacher lets the students classify the words they have read into different parts of speech.

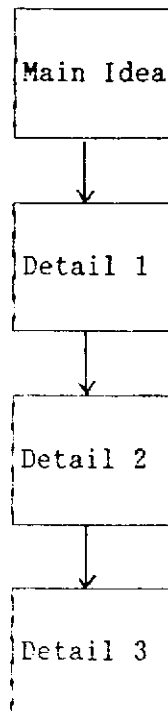
Example

suffix - -er, -ist

adjective - small, first, beautiful

preposition - of, at, by

5. The teacher asks some questions and lets the students share their ideas in each group by using mapping.

Example

6. The teacher evaluates student's comprehension from self - evaluation questionnaires, jigsaw reading materials.

Example

Has your reading comprehension improved since last week?

- Teaching Aids :
1. Worksheet for the reading selection
 2. Pictures
 3. Exercises
 4. Word - cards

- Evaluation :
1. Observe students while working
in groups.
 2. Check their exercises.

Lesson Plan for Experimental Group No.8

Session 15 - 16

Content : Queen of Thai country music

Queen of Thai country music

Thai country music superstar Poompuang Duanghan died of kidney failure at Phra Putthachinnarat Hospital in Phitsanulok Province on June 13 after a long illness.

Poompuang 31, and her relatives were at the province's Wat Phra Srimahathat making merit when the singer collapsed. She was rushed to the hospital's intensive care unit, but was pronounced dead at about 9 p.m.

Her husband, former movie star Kraisor Saeng-anan, with whom she had a seven-year-old son, was informed of Poompuang's death in Chiang Mai. The two have been separated since she became ill last year.

Poompuang, whose real name is Rampueng Chitharn, was born on August 4, 1961, in Song Phi Nong District, Suphan Buri. She began her singing career at the age of 12 with the band of well-known folk singer Waipoj Phetsuphan, and was famous by the time she was 14.

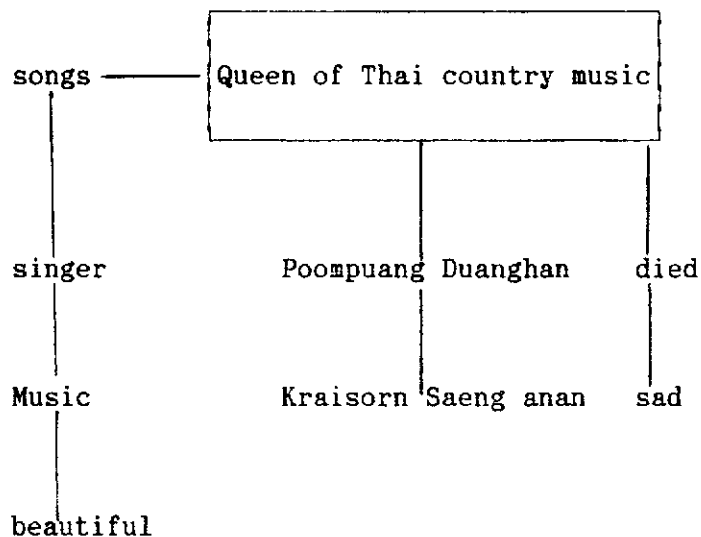
Many of Poompuang's songs are all-time favourite, and she has been called the "Queen of Thai country music."

1. The teacher lowers the anxiety by deep breathing and listening to the soothing music.

2. The teacher divides the class into 5 groups by using co-operative method.

The teacher lets the students in each group read the topic (Queen of Thai country music) and find the words that relate to a Queen of Thai country music by using semantic mapping as the following examples.

Example

3. The teacher teaches new words and guess the meaning from context clues by using linguistic clues, mime or gesture synonym and other clues.

4. The teacher reads the story to the students and lets the students read the story again by overviewing and linking with the prelearned materials and asking questions as follows :

What is the story about?

Who has been called "The Queen of Thai country music"?

Who is her husband?

How old was she when she began her singing career?

The teacher lets the students classify the words they have read into different parts of speech.

Example

adjective - dead, real, famous

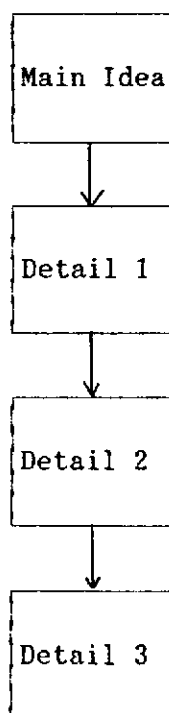
adverb - -

preposition - at, with, by

conjunction - since, and

5. The teacher asks some questions and lets the students share their ideas in each group by using mapping.

Example

6. The teacher evaluates student's comprehension from self - evaluation questionnaires, jigsaw reading materials.

Example

Has your reading comprehension improved since last week?

Teaching Aids : 1. Worksheet for the reading selection
2. Pictures
3. Exercises
4. Word - cards

Evaluation : 1. Observe students while working
in groups.
2. Check their exercises.

Lesson Plan for Control Group No.1

Session 1 - 2

Content : your birthday

Objectives :

After reading the given story, the students will be able to comprehend what they read.

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10.
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Vocabulary :

- celebrate	- evil spirit	- gather
- protect	- glow	- saint

Structure

Present Tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a picture of your birthday and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and lead them into the class.

2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the story aloud, the students listen. The teacher read it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/ no questions according to the passage they have read students answer orally.
6. The teacher lets the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.
9. The teacher lets the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Pictures

Exercises for the reading selection

Exercise A. Write T or F before the statement.

- _____ 1. A birthday is a very special day.
- _____ 2. The idea of putting birthday candles on a cake goes
back to the Ancient Rome.
- _____ 3. Artemis is the name of the sun.
- _____ 4. Candles were put on the cakes to make them glow like the
moon.
- _____ 5. Some people do not celebrate birthdays, but have name days
instead.

Exercise B. Answer the question.

- 1. Why is birthday a very special day?
- 2. What do you receive on your birthday?
- 3. Why do their friends gather round someone?
- 4. Why do we put the candles on the cake?
- 5. How many candles do we put for every year of our life?

Lesson Plan for Control Group No.2

Session 3 - 4

Content : A party

Objectives :

After reading the given story, the students will be able to comprehend what they have read.

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10.
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Vacabulary :

- paid attention	- seat	- immediately
- offer	- guests	- astonished
- invited		

Structure

- Past Tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a picture of a party and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and lead them into the class.

2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the story aloud, the students listen. The teacher read it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/ no questions according to the passage they have read students answer orally.
6. The teacher lets the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.
9. The teacher lets the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Pictures

Exercises for the reading selection.

Exercise A. Write T or F before the statement.

- _____ 1. John was wearing new clothes to a big party.
- _____ 2. When he arrived, so nobody paid attention to him.
- _____ 3. Someone gave him a seat at the table.
- _____ 4. John went home, put on his best clothes, and then returned to the party.
- _____ 5. John thought the guests had invited him to dinner.
- _____ 6. When he was dressed in his old clothes, nobody looked at him.

Exercise B. Answer the questions.

- 1. Where did John go?
- 2. What happened to John when he went to the big party in his old clothes?
- 3. Who rose and went to greet John?
- 4. Why were the guests astonished?
- 5. Did someone give him the best food and drink when he was dressed in his old clothes?

Lesson Plan for Control Group No.3

Session 5 - 6

Content : Fishing

Objectives :

After reading the given story, the students will be able to comprehend what they have read.

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10.
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Vocabulary :

- favourite	- rubbish	- less
- give up	- realize	- waste of time

Structure

- Present continuous tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a picture of fishing and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and lead them into the class.

2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the story aloud, the students listen. The teacher read it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/ no questions according to the passage they have read students answer orally.
6. The teacher lets the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.
9. The teacher lets the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Pictures

Exercise for the reading selection

Exercise A. Write T or F before the statement.

- _____ 1. Collecting stamps is the writer's favourite sport.
- _____ 2. The writer often fishes for hours without catching anything.
- _____ 3. Some fishermen catch old boots and rubbish.
- _____ 4. The writer often catch a lot of things.
- _____ 5. The writer is only interested in sitting in a boat and doing nothing at all.

Exercise B. Answer the questions.

- 1. What does the writer like to do to pass his time?
- 2. Does the writer feel happy when he fishes without catching anything?
- 3. What do the writer's friends advise him to do?
- 4. Why fishing is the writer's favourite sport?
- 5. What is your favourite sport?

Lesson Plan for Control Group No.4

Session 7 - 8

Content : Weddings

Objectives :

After reading the given story, the students will be able to comprehend what they have read.

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10.
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Vocabulary :

- Wedding	- special	- religions
- arrange	- celebration	- bride
- groom	- partner	

Structure

- Future tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a picture of Weddings and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and lead them into the class.

2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the story aloud, the students listen. The teacher read it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/ no questions according to the passage they have read students answer orally.
6. The teacher lets the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.
9. The teacher lets the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Pictures

Exercises for the reading selection.

Exercise A. Write T or F before the statement.

- _____ 1. The most important day for many people is their birthday.
- _____ 2. Wedding is the day they begin a new life.
- _____ 3. In a few religions it is a time for celebration.
- _____ 4. In some religions the families of the bride and groom
arrange the marriage.
- _____ 5. When the wedding comes about, it is a sad time for family
and friends.

Exercise B. Answer the questions.

- 1. Why is wedding the most important day?
- 2. Who arrange the marriage?
- 3. Is wedding a happy time for family and friends to get
together?

Lesson Plan for Control Group No.5

Session 9 - 10

Content : Mother's Day

Objectives :

After reading the given story, the students will be able to comprehend what they have read.

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10.
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Vacabulary :

- bunch - spicy - popular

Structure

- Past tense
- Past Continuous tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a picture of Mother's Day and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and lead them into the class.

2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the story aloud, the students listen. The teacher read it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/ no questions according to the passage they have read students answer orally.
6. The teacher lets the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.
9. The teacher lets the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Pictures

Exercises of the reading selection.

Exercise A. Write T or F before the statement.

- _____ 1. Mother do so much for their children while they are at home.
- _____ 2. We can make breakfast, take them bunches of flowers and make cards to show we love them.
- _____ 3. Children in Britain couldn't visit their mothers.
- _____ 4. In Britain, Mothering Sunday comes a few weeks after Easter.
- _____ 5. Children in America, Canada, New Zealand and Australia say a special "Thank - you" to their mothers.

Exercise B. Answer the questions.

- 1. Who knows what your favourite food is?
- 2. What do we forget to say to our mothers?
- 3. What did children in Britain take to their mothers?
- 4. When is Mother's Day in America?
- 5. Is simmel cake popular?

Lesson Plan for Control Group No.6

Session 11 - 12

Content : Clothes can tell a story

Objectives :

After reading the given story, the students will be able to comprehend what they have read.

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10.
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Vacabulary :

- imagine	- wrap	- holy man
- wealth	- robes	- plain
- finery		

Structure

if - clause

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a picture of clothes and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and lead them into the class.

2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the story aloud, the students listen. The teacher read it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/ no questions according to the passage they have read students answer orally.
6. The teacher lets the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.
9. The teacher lets the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Pictures

Exercises for the reading selection.

Exercise A. Write T or F before the statement.

- _____ 1. A young boy living in Thailand wouldn't have to worry about which clothes to wear each day.
- _____ 2. Buddhist monks live a very simple life.
- _____ 3. Buddhist monks believe that a lot of things make people happy.
- _____ 4. They wear their plain robes to show that they are interested in wordly wealth.
- _____ 5. If you see someone wearing very beautiful clothes you may think that they are probably very rich.

Exercise B. Answer the questions.

- 1. How do the Buddhist monks live?
- 2. Why do they wear their plain robes?
- 3. Who wear very beautiful clothes and lots of real gold?
- 4. Are the Buddhist monks interested in wordly wealth?
- 5. What makes people unhappy?

Lesson Plan for Control Group No.7

Session 13 - 14

Content : Miss Universe

Objectives :

After reading the given story, the students will be able to comprehend what they have read.

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10.
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Vocabulary :

- model	- masseuse	- nation	- gala
- pageant	- cash	- crown	- interviews
- outer	- foundation	- contestants	

Structure

Passive voice

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a picture of Miss Universe and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and lead them into the class.

2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the story aloud, the students listen. The teacher read it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/ no questions according to the passage they have read students answer orally.
6. The teacher lets the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.
9. The teacher lets the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Pictures

Exercises for the reading selection

Exercise A. Write T or F before the statement.

- _____ 1. Michelle Mclean is from Wamibia.
- _____ 2. Jupita Jones was last year winner.
- _____ 3. Michelle Mclean would like to take her friends to a trip
outer space.
- _____ 4. The three finalists are Miss India, Miss Namibia and
Miss U.S.A.
- _____ 5. If Michelle Mclean is the leader of her country, she will
build the new stadium.

Exercise B. Answer the questions.

- 1. What is Michelle Mclean?
- 2. Where does she come from?
- 3. Who was the second?
- 4. What does Michelle Mclean receive?
- 5. What will Michelle do if she is the leader of her country?

Lesson Plan for Control Group No.8

Session 15 - 16

Content : Queen of Thai country music

Objectives :

After reading the given story, the students will be able to comprehend what they have read.

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10.
4. By doing exercises at least 80 percent levely of

correctness.

Vacabulary :

- kidney	- failure	- merit
- intensive care unit		- career
- famous		

Structure

Relative pronoun

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a picture of Queen of Thai country music and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and lead them into the class.

2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the story aloud, the students listen. The teacher read it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/ no questions according to the passage they have read students answer orally.
6. The teacher lets the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.
9. The teacher lets the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Pictures

Exercises for the reading selection.

Exercise A. Write T or F before the statement.

- _____ 1. Poompuang Duanghan died of kidney failure.
- _____ 2. Kraisor Saeng - anan and his son were informed of Poompuang's death in Phitsanulok.
- _____ 3. Poompuang was born in Chiang Mai.
- _____ 4. She began her singing career at the age of 12.
- _____ 5. A few of Poompuang's songs are all - time favourites.
- _____ 6. Poompuang has been called the Queen of Thai rock music.

Exercise B. Answer the questions.

- 1. How old was she when she died?
- 2. How did she die?
- 3. Where was her husband when she died?
- 4. How old was she when she began her singing career?
- 5. What has she been called?

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 90 นาที

คำชี้แจง

แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบ
ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ใช้เวลา 90 นาที

จุดประสงค์

เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ด้านการแปลความ ตีความ ขยายความ
จับใจความของเรื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์

Reading Comprehension Test

Please don't write anything in this paper. Bring it back to
your teacher before going out.

Direction Read the following passages, note or dialogues carefully
then choose the best item by marking (X) on a, b, c, or d
on your Answer Sheet.

จงอ่านข้อความ บันทึก หรือบทสนทนาต่อไปนี้แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำ
เครื่องหมาย (X) ที่ตรงกับอักษร a, b, c หรือ d ลงในกระดาษคำตอบ

Example

The famous Thai food which most of Thai people like eating it, specially in the country side. It is very hot and the ingredience are garlic, fish sauce, shrimp paste, sugar, chillies and lemon juice. We eat it with vegetable in costum.

The topic is

a) kang - som	b) Tom - yam
c) Nam - prig	d) Som - Tom

Answer : a b c d

() () (x) ()

1. The two boys are still asleep, This sentence means.....

a) they are awake	c) they are sitting up
b) they are sleeping	d) they will get up soon
2. We study English because English is very useful. This sentence means.....

a) we are very useful so we must study English
b) we use English to make something useful
c) we study only useful English
d) English is a useful language, so we study it
3. Don't disturb him because he is at work. This sentence means.....

a) he is sleeping	c) he is busy
b) he is happy	d) he is rich

4. He prefers history to arithmetic. This sentence means.....
- a) he studies history
 - b) he likes arithmetic
 - c) he likes history more than arithmetic
 - d) he likes arithmetic more than history
5. The train from Bangkok has just come into the station.
It is at the platform. The word "it" in the second sentence refers to.....
- a) the train
 - b) the station
 - c) the platform
 - d) the Bangkok
6. Countries which have many trees get more rain than those which are treeless. The word "those" in the first sentence refers to.....
- a) countries
 - b) rain
 - c) trees
 - d) treeless countries
7. May I borrow your pen for a moment? I fell off my bicycle this morning and I lost mine. "Mine" refers to.....
- a) the pen
 - b) the bicycle
 - c) the morning
 - d) the pen and the bicycle

Urgently Required
Executive Secretary
Good command of both
Written and spoken English.

8. The passage is mainly concerned with.....
- a) a person who wants to be good at English
 - b) a person who can only write English
 - c) a person who wants to get a job as a secretary
 - d) a person who can only speak English

Mary's the girl who broke my heart
Mary's the girl who went away
Tom's the boy who stole my girl
What a sad, sad day.

9. The main idea of this is that.....
- a) Mary hit the singer
 - b) Mary stole the singer from the writer
 - c) Mary loved the singer so much
 - d) Mary broke the singer's heart

A few days ago Masako and Miki both received notes from Mrs William, their English teacher's wife. Both notes said Mr. William and I are inviting a few friends to our home for dinner next Saturday evening March 23, at six o'clock. We both hoped you will be able to join us.

10. What is the passage about?

- a) An invitation c) A wedding
- b) A birthday party d) A farewell party

11. Both in line one refers to.....

- a) Masako and Mrs William c) Mr. William and Mrs. William
- b) Masako and Miki d) Miki and Mrs. William

12. "you" in line 4 refers to.....

- a) Masako c) Miki
- b) Masako and Miki d) Mr. and Mrs. William

Johnny is working in his clinic.

Johnny : What's the matter, Alice?

Alice : I feel awful. I have a toothache ~~and~~ a terrible headache.

Johnny : That's too bad. When did you get sick?

Alice : Yesterday. I was unhappy all night.

Johnny : Take two pills every four hours and go to bed.

13. Where are they talking?

- a) At the temple c) In the hospital
- b) At the supermarket d) At the bookshop

14. Alice is.....

a) a patient	c) a dentist
b) a doctor	d) a nurse

15. Johnny is.....

a) a patient	c) a nurse
b) a dentist	d) a doctor

Tiffée

- For relief cold and sorethroat.

Directions :

- Child 3-6 yrs : have 1/2 tablets after meals
- Child 6-14 yrs : have 1/2 - 1 tablets after meals
- Adults have 1-2 tablets after meals

16. Maliwon is ten years old, so she must take.....tablets after meals.

a) 1/2	c) 3
b) 1/2 - 1	d) 2

17. How often does she take this medicine?

a) once a day	c) three times a day
b) twice a day	d) four times a day

Sukhumvit 61

2 bedrooms, 2 bathrooms, fully furnished

3 aircond; direct telephone, garden, swimming pool.

call : khun Pim

Tel 391-4956, 391-4567

18. The passage is mainly about.....

- a) a hotel
- b) a house
- c) a flat
- d) an apartment

Last night the fire broke into an old building near Srichai Department Store. The police said" A 60 years old man had dropped a cigarette in his bed room. The owner lost about 300,000 'baht. No one died in the fire. The police asked him to go to the police station"

19. What caused the fire?

- a) the cigarette
- b) the shopkeeper
- c) the police
- d) the electricity

20. Where is the old building?

- a) Near the police station
- b) Near Srichai Department Store
- c) Near the post office
- d) Near Srichai Sale and Service

Once there were millions of buffaloes on the western plains. By 1980, however so many had been killed that there were only a few hundred left. Since then, they have again increased in numbers because they have been cared for and protected. Now there are more five thousand buffaloes in the United States with one very large herd in Yellowstone National Park.

21. What is the main topic of this passage?

- a) Why buffaloes are protected.
- b) How scarce buffaloes were in 1980.
- c) How the number of buffaloes has changed.
- d) How many buffaloes there are now.

Most of our Indians live in the western states. More than 60,000 however, live in states east of the Mississippi River. Those who were born in the United States are citizens and can vote. Many Indians live in houses like the white people and have white people for neighbors. Some live in big cities, but most live in the country.

22. What is the main topic of this passage?

- a) How many Indians are citizens.
- b) Where Indians live.
- c) Indians can vote.
- d) Indians that live in big cities.

One way how soldiers to show their courage is by their willingness to shed their blood for their country. Blood is red. Perhaps that is why red has come to mean courage to people of so many countries.

23. The main idea of the passage is.....

- a) why blood is red
- b) why red has come to mean courage
- c) how soldiers show their courage
- d) how people show their courage

You have to be careful which flowers you choose to send to someone, because each kind and color of flower has a special meaning. A white rose means you are charming and good. A yellow rose means I am jealous. A red rose means I love you. And the colors of carnations, jasmine, lilies and violets have special meaning too.

24. White flowers mean.....

- a) warmth
- b) cleanness
- c) loveliness
- d) goodness

Everyone has a birthday, and the best way to celebrate a birthday is with a party! But you don't have to wait for your birthday to give a party. You can have one any day of the year.

25. We usually have..... in a party.

- a) drinking and praying c) dancing and praying
- b) drinking and dancing d) working and laughing

Female Secretary

Speak and write good English
University/ College graduate.
Shing Shun Enterprises Ltd.
15/428-429 Grand Village,
Lardprao Rd.
Tel. 5437890

26. The secretary must be a

- a) woman c) man
- b) boy d) child

27. If you want to work at this company, you must go to.....

- a) College c) Lardprao Village
- b) University d) Shing Shun Enterprises Ltd.

Arrange the following of words in the correct order.

28. a) to do the thing
b) Saturday is a good day
c) do on the other days of the week
d) you cannot
a) a b c d b) b d a c c) b a d c d) d a b c
29. a) to remember things
b) with something which we know already
c) is to join them in our mind
d) the best way
a) d a c b b) d b c a c) a d c b d) a b c d
30. a) worked out their problems so correctly that the men
b) the engineers had
c) met exactly in the middle
d) digging away in the opposite directions
a) a b c d b) c a d b c) b c d a d) b a c d

10. ข้าพเจ้าอยากถอนตัวจากงานที่เกิดปัญหายิ่งยากขึ้น
ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
11. ข้าพเจ้าจะคิดใคร่ครวญว่าจะเกิดผลเสียขึ้นในสิ่งที่กระทำลง ไปหรือไม่
ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
12. ข้าพเจ้าจะหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับผลการกระทำที่เกิดผิดพลาดขึ้น
ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
13. ข้าพเจ้ามักคิดอย่างรอบคอบก่อนกระทำสิ่งใด ๆ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดี
ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
14. ข้าพเจ้าคิดว่า การกระทำของข้าพเจ้าถูก แม้ผู้อื่นจะลงความเห็นว่ามีผิดก็ตาม
ก. ใช่ ข. ไม่ใช่ ค. ไม่แน่ใจ
15. ข้าพเจ้าคิดว่าควรยอมรับความจริง ซึ่งเป็นผลการกระทำของตน แม้จะต้องอับอาย และยุ่งยากก็ตาม
ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
16. ข้าพเจ้าชอบติดตามแก้ไขผลงานที่ได้ทำบกพร่องไว้
ก. ใช่ ข. ไม่ใช่ ค. ไม่แน่ใจ
17. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคนที่สามารถแก้ความผิดไปตกกับผู้อื่นได้เป็นคนเก่ง
ก. ใช่ ข. ไม่ใช่ ค. ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2

ให้นักเรียนอ่านเรื่องราวที่กำหนดให้แต่ละเรื่อง แล้วตอบคำถามโดยสมมติตนเองเป็นบุคคลในเรื่องนั้น ๆ

1. เอนกขอให้พี่ช่วยตรวจทานคำผิดจากบทความที่พิมพ์ เพื่อจะนำลงในวารสารของโรงเรียน นั้ที่ทราบว่าย่กาตรวจแล้วไม่มีผิด จึงบอกเอนกว่า ไม่มีคำผิดทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ตรวจ ถ้าักเรียนเป็นนั้จะทำเช่นนี้หรือไม่
- ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ

2. มิตรต้องการทำงานที่ครุมอบหมาย เมื่อถึงเวลาที่ควรจะทำหรือกะไว้ว่าตนจะทำได้ผลดีว่าเก็บไว้มาก่อน โดยทำสิ่งอื่นที่ตนชอบแทน ถ้านักเรียนเป็นมิตรจะทำเช่นนั้นหรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ
3. ชรินทร์เป็นลูกจ้างทำขนมปังแห่งหนึ่ง เขามาทำงานตรงเวลา เมื่องานยังค้างอยู่ก็ยอมทำเกินเวลาเพื่อให้งานเสร็จ ไม่หลบหลีกงานถึงแม้โอกาสจะอำนวย ถ้านักเรียนเป็นชรินทร์จะทำเช่นนั้นหรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ
4. ครุมอบหมายให้นักเรียนทำงานมาส่งคนละชิ้น คนกอร์มีมารดาที่เก่งในเรื่องนี้จึงให้มารดาทำแทนแล้วนำมาส่งครู ถ้านักเรียนเป็นคนกอร์จะทำเช่นนั้นหรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ
5. มณฑาได้รับมอบหมายให้ทำรายงานเรื่องหนึ่ง เมื่อพยายามศึกษาหาแนวทางจากตำราต่าง ๆ ปรัชชาครู และรุ่นพี่ที่มีประสบการณ์ พร้อมทั้งค้นคว้าตามห้องสมุดต่าง ๆ ที่พอจะไปหาได้ หลังจากปรับปรุงแก้ไขจนดีแล้วจึงเขียนส่ง ถ้านักเรียนเป็นมณฑาจะทำเช่นนั้นหรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ
6. วิสาชอบให้งานที่ตนทำสมบูรณ์ไม่บกพร่อง จึงทำงานอย่างมีแผนงาน และปรับปรุงให้งานมีคุณภาพดีเท่าที่จะสามารถทำได้ โดยยอมเสียเวลาทุ่มเทให้กับงาน ถ้านักเรียนเป็นวิสาจะทำเช่นนั้นหรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ
7. ปิยะรัตน์ทานเจกันตกแตก ขณะที่บิดล้นบนชั้นในบ้านของคุณป้าที่เธอมาอาศัยอยู่ด้วย ในตอนนั้นไม่มีใครอยู่บ้านเลย เมื่อคุณป้ากลับมาและถามเนื่องจากปิยะรัตน์เกรงว่าคุณป้าซึ่งเป็นคนเจ้าระเบียบจะตำหนิและไม่ไว้ใจตน จึงบอกว่าแมวทานเจกันตกแตก ถ้านักเรียนเป็นปิยะรัตน์จะตอบเช่นนั้นหรือไม่
ก. ตอบ ข. ไม่ตอบ ค. ไม่แน่ใจ

ก. ท้า

บ. ไชยทรา

ค. ไม่แน่ใจ

ก. ท้า

บ. ไม่ทำ

ค. ไม่แน่นอน

ဂ. တာ

บ. ไม่ทำ

ค. ไหม้แน่ๆ

ก. ทว่า

๒. ไชยดำ

ค. ไหม้เนื้อ

ဂ. က

ข. ไหม้ท่า

ค. ไหม้แบบใจ

๓. ตอบ

บ. ไม่ตอบ

ค. ไชยเมธี

8. มงคลเป็นหัวหน้างานกลุ่ม เขาได้แบ่งงานออกเป็นส่วน ๆ เมื่องานเสร็จสิ้นแล้วปรากฏว่าผลงานในส่วนของผู้ร่วมงานคนหนึ่ง มีข้อบกพร่องถูกตำหนิ มงคลยอมรับความผิดนั้นมาปรับปรุงแก้ไขเองเพราะถือเป็นเรื่องหน้าที่ที่ตนควบคุมไม่ดี ถ้านักเรียนเป็นมงคลจะทำเช่นนี้หรือไม่

ก. ทำ

ข. ไม่ทำ

ค. ไม่แน่ใจ

ภาคผนวก ค

- ตารางค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- ตารางคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 5 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	P	r	ข้อที่	p	r
1	.67	.32	16	.43	.27
2	.35	.29	17	.35	.20
3	.50	.34	18	.37	.24
4	.40	.39	19	.24	.24
5	.38	.42	20	.44	.24
6	.30	.38	21	.33	.32
7	.33	.25	22	.36	.47
8	.38	.42	23	.25	.38
9	.48	.44	24	.25	.38
10	.29	.26	25	.30	.19
11	.45	.29	26	.25	.52
12	.32	.51	27	.42	.41
13	.66	.45	28	.35	.56
14	.46	.27	29	.29	.34
15	.33	.32	30	.44	.24

ตาราง 6 คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	12	18	6	21	13	17	4
2	6	14	8	22	15	12	3
3	8	13	5	23	11	18	7
4	9	12	3	24	14	20	6
5	1	10	9	25	16	20	4
6	7	15	8	26	17	19	2
7	17	19	2	27	14	14	0
8	8	13	5	28	16	21	5
9	10	14	4	29	9	11	2
10	15	22	7	30	11	15	4
11	10	17	7	31	19	24	5
12	9	14	5	32	11	16	5
13	7	13	6	33	6	23	17
14	13	18	5	34	14	22	8
15	12	15	3	35	21	24	3
16	12	15	3	36	10	14	4
17	7	18	11	37	8	15	7
18	15	19	4	38	13	22	9
19	12	15	3	39	13	14	1
20	11	13	2	40	6	13	7

Pre = 458

Post = 661

D = 205

ตาราง 7 คะแนนความรับผิดชอบของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	57	69	12	21	47	50	3
2	45	57	12	22	68	66	2
3	51	60	9	23	55	65	10
4	63	67	4	24	66	69	3
5	55	57	2	25	57	60	3
6	65	71	6	26	48	64	16
7	46	60	14	27	59	72	13
8	64	70	6	28	64	70	6
9	51	57	6	29	64	71	7
10	62	63	1	30	66	71	5
11	54	56	2	31	57	63	6
12	61	66	5	32	54	62	8
13	57	65	8	33	67	71	4
14	53	59	6	34	56	53	-3
15	62	63	1	35	56	64	8
16	58	71	13	36	66	67	1
17	54	55	1	37	59	64	5
18	63	66	3	38	66	64	-2
19	55	57	2	39	55	60	5
20	68	70	2	40	69	70	1

Pre = 2,343

Post = 2,555

D = 212

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวบังอร	หล่อวิริยากุล
เกิดวันที่ 12 กันยายน	พุทธศักราช 2500
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 223 ถนนสรรพสิทธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2519	ม.ศ.5 จากโรงเรียนสุนารีวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ. 2523	กศ.บ. จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
พ.ศ. 2535	กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา) สาขาการสอนภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้
ทางภาษา (Language learning Strategies)
กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
บังอร หล่อวิริยากุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กันยายน 2535

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับ การสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 80 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบความรับผิดชอบ จำนวน 25 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัยของ t-test ชนิด Difference Scores และ t-test แบบ Dependent

ผลการทดลองพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา มีความรับผิดชอบหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA III STUDENTS' ENGLISH
COMPREHENSION AND RESPONSIBILITY THROUGH THE METHOD
BASED ON LANGUAGE LEARNING STRATEGIES APPROACH
AND THE METHOD BASED ON THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

BUNG-ON LAWVIRIYAGOON

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

September 1992

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa III students' English reading comprehension and Responsibility through the method based on language learning strategies Approach and the method based on the Teacher's Manual.

The sample used in this study was 80 Mathayom Suksa III students learning English 015 of Noonsungsrithani School Nakhonratchima Province in academic year 1992. This sample was simply randomized and divided into experimental and control groups with forty students in each. The randomized control group ; pretest - posttest - design was used in experiment. The experimental group was taught through the instruction based on language learning strategies Approach whereas the control group was taught through the Teacher's Manual. Each group was taught with the same contents for sixteen 50 minutes' periods.

The instruments were the English Reading Tests constructed by a researcher, and Wattana Singsomrit Test of Responsibility with the reliability of 0.60 and 0.61 respectively.

Statistical techniques used in this study were the t-test Difference Scores for between groups comparison and the t-test Dependent for within group comparison.

The results of the study indicated that :

1. The English reading comprehension of the students taught through the Language Learning Strategies Approach and the method in the Teacher's Manual was significantly different at the .05 level.

2. The responsibility of the students taught through the Language Learning Strategies Approach and the method in the Teacher's Manual was significantly different at the .05 level.

3. The English reading comprehension of the experimental after the experiment was significantly higher than that before the experiment at the .01 level.

4. The responsibility of the experimental after the experiment was significantly higher than that before the experiment at the .01 level.